

તેણીઓ તમારા માટે પોશાક (સમાન) છે. અને
તમે તેણીઓ માટે પોશાક (સમાન) છો.

પતિ-પત્નિના શારીરિક બાબત ઇસ્લામી માર્ગદર્શન

(સંભોગના શિષ્ટાચાર (આદાબ) અને હેતુઓ
તથા ફઝીલતો વિષે કુરઆન અને હદીષોની
રોશનીમાં બુમુગોના લખાણોનું સંકલન)

✽ સંપાદક ✽

મૌલાના મરગૂબ અહમદ લાજપુરી સા. દા.બ.
ડયૂઝબરી (યુ.કે.)

✽ અનુવાદક ✽

જનાબ અ. કાદિર ફાતીવાલા સા. મ. ઝી.

✽ પ્રકાશક ✽

જામેઅતુલ કિરાઆત

ઠે. મવ. અ. હય નગર, મુ.પો. કપ્લેથા,
જી. સુરત. ગુજરાત-ઈન્ડિયા. પીન : ૩૯૪ ૨૩૫,
ફોન : ૦૨૬૧-૨૩૯૩૩૪૦, ૨૩૯૫૧૧૮

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

તેણીઓ તમારા માટે પોશાક (સમાન) છે અને
તમે તેણીઓ માટે પોશાક (સમાન) છો.

—સૂરએ 'બ-ક-રહ' આયત ૧૮૭

પતિ-પત્નિના શારીરિક સંબંધો બાબત ઈસ્લામી માર્ગદર્શન

(સંભોગના ઈસ્લામી શિષ્ટાચાર)

(સંભોગના શિષ્ટાચાર (આદાબ) અને હેતુઓ
તથા ફઝીલતો વિષે કુર્આન અને હદીષોની
રોશનીમાં બુમુર્ગોના લખાણોનું સંકલન)

સંપાદક

મૌલાના મરગૂબ અહમદ લાજપુરી સા. મ.ઝી.
હાલ-ડયૂઝબરી (યુ.કે.)

અનુવાદક

જનાબ અબ્દુલકાદિર ફાતીવાલા સા.

પ્રકાશક

મકતબા મરગૂબ

મુ. પો. લાજપોર, જી. સુરત.

ગુજરાત-ઈન્ડિયા. પીન-૩૬૪ ૨૩૫

ફોન : ૦૨૬૧-૨૩૬૫૧૨૮

સંપાદક : મવ.મરગુબ અહમદ લાજપુરી સા.મ.ઝી.
અનુવાદક : અબ્દુલ કાદિર ફાતીવાલા સાહબ
આવૃત્તિ : ત્રીજી
પ્રકાશન વર્ષ : ૧૪૩૦ હિ. સ. ૨૦૦૯ ઇ. સ.
પ્રત : ૨૦૦૦
કિંમત રૂા. : ૪૦/-

મેળવવાનું સ્થળ

મકતબા મરગુબ

મુ. પો. લાજપોર, જી. સુરત.
ગુજરાત-ઈન્ડિયા. પીન-૩૯૪ ૨૩૫
ફોન : ૦૨૬૧-૨૩૯૫૧૨૮

જનાબ હાજી ભાઈમિયાં સાહબ
મુ. પો. લાજપુર, જિ. સુરત- ૩૯૪ ૨૩૫.
ગુજરાત (ઈન્ડીયા)
ફોન : (૦૨૬૧) ૨૩૯૫૧૨૮

Movlana Margooob Ahmed Lajpuri Sa.

26, Ashfield, Thornhill Lees
Dewsbury - West Yorkshire
WF 12 JW ENGLAND.

તેણીઓ તમારા માટે પોશાક (સમાન) છે અને
તમે તેણીઓ માટે પોશાક (સમાન) છો.

—સૂરતે 'બ-ક-૨૯' આયત ૧૮૭

પતિ-પત્નિના શારીરિક સંબંધો બાબત ઈસ્લામી માર્ગદર્શન

(સંભોગના ઈસ્લામી શિષ્ટાચાર)

(સંભોગના શિષ્ટાચાર (આદાબ) અને હેતુઓ
તથા ફઝીલતો વિષે કુર્આન અને હદીષોની
રોશનીમાં બુમુર્ગોના લખાણોનું સંકલન)

સંપાદક

મૌલાના મરગૂબ અહમદ લાજપુરી સા. મ.ઝી.
હાલ-ડયૂઝખરી (યુ.કે.)

અનુવાદક

જનાબ અબ્દુલકાદિર ફાતીવાલા સા.

પ્રકાશક

મકતબા મર્ગુબ

મુ. પો. લાજપોર, જી. સુરત.
ગુજરાત-ઈન્ડિયા. પીન-૩૯૪ ૨૩૫
ફોન : ૦૨૬૧-૨૩૯૫૧૨૮

૧. આમુખ : હઝરત મોલાના મુફતી અહમદ સા. પાનપૂરી (દા.ખ.)	૬
૨. અભિપ્રાય : હઝરત મોલાના મુફતી અબ્બાસ સા. (દા.ખ.)	૮
૩. સંપાદકની પ્રસ્તાવના	૧૦
૪. મુબારક પત્ર : હઝરત મોલાના અબ્દુલ્લાહ સા. કાપોદ્રવી (દા.ખ.)	૧૪
૫. તિબ્બે નબવીમાં સંભોગના ઉત્તમ કાનૂનો	૧૮
૬. સંભોગના ત્રણ હેતુઓ	૧૮
૭. સંભોગ તંદુરસ્તી જાળવવાનો ઝરીઓ છે	૧૯
૮. માનવી ત્રણ વાતોનો નિશ્ચય કરી લે	૨૦
૯. સંભોગ ન કરવાના ગુકસાનો	૨૦
૧૦. સંભોગના ફાયદાઓ	૨૧
૧૧. ઈમામ અહમદ (રહ.)નું કથન	૨૨
૧૨. ગુકસાનકારક સંભોગ	૨૨
૧૩. તહરીમે લાઝીમ	૨૩
૧૪. સ્વાભાવિક (પ્રાકૃતિક) ગુકસાનકારક સંભોગ	૨૬
૧૫. સંભોગના ફાયદાકારક અને ગુકસાનકારક સમયો	૨૭
૧૬. સંભોગ પછી શું કરે ?	૨૮
૧૭. ખુબસુરત બીવી તરફ જોવાથી નઝર તેજ થાય છે	૨૮
૧૮. પરાઈ સ્ત્રીને જોવું હરામ છે	૨૯
૧૯. બીવીના તરફ જોવું અને તેના હાથને સ્પર્શવું ગુનાહોને માફ કરે છે	૩૦
૨૦. બીવી સાથે સંભોગ કરવાથી સદકાનો સવાબ મળે છે.	૩૦
૨૧. સંભોગ કઈ નિયતથી કરે ?	૩૧
૨૨. એવો સંભોગ હઝાર વર્ષની ઈબાદતથી બેહતર છે.	૩૧
૨૩. સંભોગ કેટલી મુદતમાં કરવો જોઈએ ?	૩૨
૨૪. જમ્દુર અને ઈબ્ને હઝમનું મંતવ્ય	૩૨
૨૫. ઈમામ અહમદ (રહ.)નું મંતવ્ય	૩૩
૨૬. એક ઔરતની પતિ વિરૂદ્ધ ફરીયાદ, અને હઝરત કઅબ (રહિ.)નો બુદ્ધિપૂર્ણ ચુકાદો	૩૬
૨૭. સંભોગનો શ્રેષ્ઠ સમય	૪૨
૨૮. બરાબર નમાઝની સમયે સંભોગ	૪૪
૨૯. પેશાબ પાખાનાના તકાઝા વખતે સંભોગ કરવાથી બિમારી થવાનો સંભવ છે.	૪૪
૩૦. કેટલીક રાતોમાં સંભોગની મનાઈ	૪૫
૩૧. ફતાવા હક્કાનિયાનો એક ફતવો	૪૬
૩૨. જુમ્હાની રાત્રે સંભોગની ફઝીલત	૪૬
૩૩. સંભોગ વખતની દુઆ	૪૯
૩૪. બે પત્નિ હોય તો એકની હાજરીમાં બીજીથી સંભોગ ન કરે.	૫૧
૩૫. સંભોગ પહેલાં ચુંબન, પ્રેમલાપ અને પ્રેમક્રિડા વડે પત્નિને ઉત્તેજિત કરે.	૫૧
૩૬. ઔરતની વાસનાને ઉત્તેજિત કરવાની ચુક્તિઓ	૫૩
૩૭. સંભોગની રીત (આસન)	૫૯

૩૮. સંભોગ પહેલાં કપડું પાથરો	
૩૯. સંભોગ કરતી વખતે કિબ્લરૂપ મૂખ ન કરો	૬૬
૪૦. સંભોગ વખતે કપડાં વગેરેથી માથું ઢાંકી દે	૬૬
૪૧. સંભોગ વખતે વાતચીત	૬૭
૪૨. વિચિત્ર સ્થાન વખતની દુઆ	૭૦
૪૩. સંભોગથી પરવારીને શું કરે ?	૭૧
૪૪. શું સંભોગ કરનાર પર તુરંત ગુસલ જરૂરી છે ?	૭૧
૪૫. સંભોગ અને રાતની ખાનગી વાતો કોઈને ન કરે.	૭૭
૪૬. એક બોધદાયક બનાવ	૭૮
૪૭. હંઝ (માસીક)ની હાલતમાં સંભોગની મનાઈ	૮૦
૪૮. હંઝ (માસીક)ની હાલતમાં સંભોગ પર સગાની ચેતવણી	૮૨
૪૯. હંઝ (માસીક) પછી સ્ત્રીના ગુલસ કરવા વગર સંભોગ જાઈઝ છે કે નહિ ?	૮૫
૫૦. સ્ત્રીએ પુરૂષના લીંગને મોઢામાં લેવું	૮૭
૫૧. પુરૂષે સ્ત્રીની યોનિને ચુંમવું, અને સ્ત્રીના મૂખમાં પોતાનું લીંગ આપવું.	૮૮
૫૨. મુખ મૈથુન બાબત એક અગત્યની ચોખવટ	૮૮
૫૩. મુખ મૈથુન બે-હથાઈ અને ખોટો માર્ગ છે.	૯૧
૫૪. મુખ મૈથુન કરતાં ચીકણો પદાર્થ કે વિચિત્ર ઔરતના મોંમાં જાય તો ?	૯૫
૫૫. શાદી અગાઉ મદાઈનું સર્ટીફિકેટ લાવવા ફર્જ કરવી.	૯૫
૫૬. સુષ્ટિ વિરૂદ્ધ કર્મ કરનાર પર ખુદાની લઅનત અને અઝાબની ચેતવણીઓ	૯૬
૫૭. ઇબ્ને કય્યીમ (રહ.)નું લખાણ	૯૮
૫૮. રબરની સ્ત્રીથી સંભોગનો હુકમ	૧૦૧
૫૯. હસ્તમૈથુન જાઈઝ નથી	૧૦૭
૬૦. સંભોગમાં નિરોધ અને લૂપનો ઉપયોગ	૧૧૧
૬૧. કૃત્રિમ લીંગ (શિશ્ન)નો ઉપયોગ અને તેનાથી ગુસલ વાજીબ થવાનો મસ્અલો	૧૧૪
૬૨. (વિવિધ મસાઈલ) હામિલા (ગર્ભવતિ) સ્ત્રી સાથે સંભોગ	૧૧૬
૬૩. નાબાલીગ (સગીર) બીવી સાથે સંભોગ	૧૧૭
૬૪. બીવી પાસે હસ્તમૈથુન કરાવી વિચિત્ર સ્થાન કરવું	૧૧૮
૬૫. બીવીનું નગ્ન શરીર જોવું	૧૧૮
૬૬. બીવીનું સંભોગ માટે ઇન્કાર કરવું સખ્ત ગુનોહ છે.	૧૧૯
૬૭. મહર અદા કરવા વગર સંભોગ દુરસ્ત છે કે નહિ ?	૧૧૯
૬૮. મહર વગર સંભોગથી ઇન્કાર કરવાનો ઔરતનો હક છે.	૧૨૦
૬૯. શું ઔરતનો મર્દ પર હક છે કે તે રાત્રે પોતાના બિસ્તર પર સુવડાવે ?	૧૨૦
૭૦. સંભોગ વખતે બાળકોને પલંગથી અલગ કરવાનો હુકમ	૧૨૧
૭૧. સમાપન - બીવીના બાલોને પકડી દુઆ કરવી	૧૨૨
૭૨. બે રકઅત શુક્રાનાની નમાઝ પડે	૧૨૨
૭૩. પહેલી મુલાકાત વખતે કેટલીક ખાસ સુચનાઓ	૧૨૪
૭૪. સંપાદકના બીજા અમૂલ્ય પુસ્તકોની યાદી	૧૨૬

આમુખ

હિન્દુસ્તાનની વિશ્વવિખ્યાત દિની દર્સગાહ જામીઅહ ઈસ્લામીયહ
ડાભેલના સદર મુફતી

હઝરત મૌલાના મુફતી અહમદ સાહબ ખાનપુરી (દા.ખ.)

ખલીફએ અજલ

હઝરત મૌલાના મુફતી મહમૂદ હસન સાહબ ગંગોહી (રહ.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

હુમૂરે અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જે જીવન પદ્ધતિ
લઈને પધાર્યા છે તે પોતાની સર્વશ્રાદિતાના કારણે માનવજીવનના
સર્વ ખૂણાઓ પર પ્રભાવી છે જેમાં પતિ-પત્નિના શારીરિક સંબંધો
પણ શામેલ છે. હદીષ અને ફિકહની કિતાબોમાં એના વિષે
સુસ્પષ્ટ સૂચનાઓ મૌજૂદ છે. પરંતુ એ વિષયને સ્વતંત્ર રીતે લેખન
માટે અપનાવવામાં આવ્યો નથી- એનું કારણ સ્વયંસ્પષ્ટ છે.

વર્તમાનકાળમાં સ્ત્રી-પુરૂષના શારીરિક સંબંધો (Sex) ને પણ
એક કળાનું સ્થાન આપવામાં આવ્યું અને ટી.વી. વગેરે આધુનિક
સાધનો મારફતે એનો એટલો ધૂમ પ્રચાર કરવામાં આવ્યો કે
માનવીના જીવનનો તે સમયગાળો, જેના વિષે આજ સુધી એવું
સમજવામાં આવતું હતું કે તેમાં જાતિય (Sex) ના જ્ઞાનની જરૂરત
નથી, અર્થાત બાળપણનો ઝમાનો, તેમાંથી પસાર થતી નસલને
પણ એનું શિક્ષણ આપવાનું શરૂ કર્યું. અને જાતિય શિક્ષણના નામે
એવી નિર્લજ્જ હરકતો શીખવાડવા માડી કે માનવતાનું માથું
શરમથી ઝુકી જાય!

આવા સંજોગોમાં જરૂરી થઈ ગયું કે હઝરત ઉલમાએ કિરામ

એને પોતાના લેખન અને સંપાદન કાર્ય માટે સ્વતંત્ર વિષય બનાવીને પવિત્ર શરીરતની તાલીમાતને ઉમ્મતની સામે રજૂ કરે, કે જેથી નવજવાન નસલને, સેક્સની બાબતમાં ગેરમાર્ગે જવાથી સુરક્ષિત રાખી શકાય. એટલે એની જરૂરતનો એહસાસ કરીને અઝીઝે મુકર્રમ મૌલાના મર્ઝગૂબ અહમદ લાજપુરી સાહેબ (ઝીદત મકારીમુલુમ)એ કલમ ઉપાડી અને ઉલમા હઝરાતની તરફથી આ ફરજે કિફાયાને અદા કરવાની ધન્યવાદને પાત્ર કોશિશ ફરમાવી. અલ્લાહતઆલા એમની આ કિતાબને ફુજૂલિય્યતો શર્ફ અતા ફરમાવીને નવજવાન નસલની નિર્લજ્જ હરકતોથી હિફાઝતનો પ્રયત્નો બનાવે. (આમીન)

અહકરે આ રિસાલા (પુસ્તિકા) નો એક-એક શબ્દ વાંચ્યો છે અને તમામ/સર્વે ઉલ્લેખિત વિષયોને દુરસ્ત જોયા છે.

فَجَزَاهُمُ اللَّهُ تَعَالَى أَحْسَنَ الْجَزَاءِ

લિ. અલ્ખબ્દ,

અહમદ ખાનપુરી

ઉફિય અન્દુ

૧૧, મુહર્રમ, ૧૪૨૦ હિ. સ.

હઠરત અલ-હાજ મવલાના મુફ્તી અબ્બાસ બિસ્મીલ્લાહ સા.
નાયબ મુફ્તી જામેઅહ ડાબેલ (દા.બ.)નો

અભિપ્રાય

بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى

حَامِداً وَ مُصَلِّياً وَ مُسَلِّماً

આજના યુગમાં જે સાહિત્યનો વધુ પ્રમાણમાં પ્રચાર અને પ્રસાર થઈ રહ્યો છે તેમાં અશ્લીલ અને ફિલ્મી સાહિત્ય મોખરે છે જે દ્વારા બેશર્મી બેહચાઈ અને ગંદુ માનસ તૈયાર કરવામાં આવી રહ્યું છે. જેના વિકૃત પરિણામો જગતવાસીઓ ભોગવી રહ્યા છે.

એક સજ્જન એવા અશ્લીલ સાહિત્યમાં પીરસેલી નાપાક ગંદી કલ્પના દ્વારા તૈયાર કરેલી વાતો વાંચે તો તેનું શીર શર્મથી નીચું થઈ જાય છે કે, શું અશરફુલ મખ્લુકાતનું જેને બીરૂદ આપવામાં આવ્યું છે તે માનવનું માનસ જાનવરોથી પણ નીચે ઉતરી ચૂક્યું છે? અને આજની યુવા પેઢી એ સાહિત્યનો અભ્યાસ કરી વાસનાની ભૂખ સંતોષવા કેવા-કેવા કૃત્યો કયાં એ કોની સાથે આચરશે?

એના વિકલ્પ માટે ઈસ્લામની પવિત્ર તઅલીમમાં જે ઉત્તમ અને ઉચ્ચતર માર્ગદર્શન આપવામાં આવ્યું છે તે દર્શાવતું સાહિત્ય વિવિધ ભાષાઓમાં તૈયાર કરવાની સમયની અત્યંત જરૂરી માંગ છે. જેથી ઈસ્લામના પવિત્ર કાનૂનો સુંદર તેમજ સંપૂર્ણ શિષ્ટાચારથી પણ યુવા પેઢી વાકેફ થઈ આ વિષયમાં તુલનાત્મક અભ્યાસ કરી ખરા-ખોટાની સુઝ મેળવે.

અમારા મિત્ર મવ. મરગૂબ અહમદ લાજપુરી સાહબ (દા.બ.) કાબીલે મુબારકબાદ છે કે, વકતની નઝાકતને સમજી અશ્લીલ

સાહિત્યના વિકલ્પમાં ઇસ્લામની સહીત રહેનુમાઈ દર્શાવતું આ સાહિત્ય અત્યંત અનોખા અંદાજમાં મોઅતબર પુસ્તકો દ્વારા તૈયાર કર્યું. અલ્લાહતઆલા મવસુફની આ કિંમતી ખિદમત કબૂલ ફરમાવે અને ખાસ કરી યુવાનો અને યુવતીઓ માટે માર્ગદર્શક બનાવે. (આમીન)

એનો ગુજરાતી અનુવાદ અલ્લાજ જનાબ અ.કાદીર ફાતીવાલા સાહેબે ઘણી જ સાવચેતીથી કર્યો. એમનો આ જલદ વિષયમાં સાવચેત પૂર્ણ અનુવાદ જોઈ પ્રભાવીત થયો છું. અને ગુજરાતી ઇસ્લામી સાહિત્યકારોમાં જે ઉચ્ચ શીખરે એઓ પહોંચી ચુક્યા છે. દુઆ કરું છું કે અલ્લાહતઆલા વધુ તવફીક અર્પણ કરે અને વધુ ખિદમત લે.

છેવટમાં એ કે ઘડાએલી કલમ મવ. મરગૂબ અહમદ સાહબની અને અનુવાદ નિષ્ણાંત ભાષાંતરકાર અ.કાદીર સાહબનો તો એ બાબતે વધુ કંઈ લખવાનું રહેતું નથી.

આ પુસ્તિકા ઉર્દૂમાં તૈયાર કરવામાં આવી એનો અનુવાદ અંગ્રેજી ભાષામાં થયો અને હવે ગુજરાતી ભાષામાં એ પ્રગટ થઈ રહી છે. જેનો લાભ ગુજરાતી ભાષી અવશ્ય લેશે એવી અપેક્ષા. ફક્ત.

અબ્બાસ હાફિઝ દાવુદ બિસ્મીલ્લાહ

તા. ૧૫-૬-૧૪૨૨ હિજરી

૪-૯-૨૦૦૧ ઇસ્વી.

સંપાદકની પ્રસ્તાવના

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

કેટલાક દિવસો પહેલાં એક મજલિસમાં શરીફ થવાનો મોકો મળ્યો, તેમાં આલિમો, મુફ્તીઓ અને મિલ્લતના કેટલાક હુદ્દો ભેગા થયા હતા. વિષય હતો - બ્રિટનની સ્કૂલોમાં આપણા નવજવાન બાળકોને સેક્સ એજ્યુકેશન (Sex Education) જાતિય શિક્ષણના નામથી જે તાલીમ આપવામાં આવે છે તેના વિષે ચિંતન-મનન.

એ મજલિસમાં શરીફ થવાના કારણે દિલમાં એવો જુસ્સો પેદા થયો કે સંમોગના વિષે ઈસ્લામી તાલીમાત સંબંધિત કોઈ સંક્ષિપ્ત પુસ્તિકા સંપાદિત કરવામાં આવે.

આ પહેલાં પણ કેટલીયે વખત નવજવાનોએ આ લખનાર પાસે એના વિષે માહિતી માંગી હતી. ખાસખાસ વાતો ક્યારેક વિસ્તારથી અને ક્યારેક ટૂંકામાં, મોકા પ્રમાણે હું જણાવી દેતો હતો. ત્યારે પણ મગજમાં આ વાત આવતી હતી કે આ વિષય પર કંઈક મવાદ (મેટર) ભેગી કરું.

અલબત્ત હયા (શરમ)ના કારણે આ વિષય પર કંઈક લખવામાં સંકોચ અનુભવતો હતો પરંતુ મુફ્તીએ ગુજરાત, યાદગારે સલફ, હઝરત મૌલાના મુફ્તી સય્યિદ અબ્દુર્રહીમ સાહબ લાજપુરી દામત બરકાતુહુમની આ ઈબારત:

“જેવી રીતે જિસ્માની હકીમો એ ડૉક્ટરોને ઈલાજના સિલસિલામાં ઈન્સાન અને હૈવાન, પુરૂષો અને સ્ત્રીઓની શર્મગાહ (ગુપ્તઅંગો) વિગેરેનું અવલોકન કરવું પડે છે અને શર્મ -

હયાનો લિહાઝ નથી રાખવામાં આવતો, એ જ પ્રમાણે રૂહાની હકીમો (પૈગમ્બરે ઈસ્લામ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમના જાનશીન આલિમો, ફકીહો અને મુહદિસો)એ ઈબાદત, મુઆમલાત અને તહારત સંબંધિત અહકામ દાખલા તરીકે: પાકી, નાપાકી, પેશાબ, પાખાના, પાણી, માટી, હૈઝ (માસિક), નિફાસ (સુવાવડ પછી વહેતું લોહી), ગુસલ અને તયમ્મુમ તેમજ બેસવા-ઊઠવાના મસાઈલ અને અહકામ વિસ્તારથી બયાન કર્યા છે. બેશક એમાં એવા મસાઈલ પણ છે જેની મર્યાદા જાળવ્યા વગર નિઃસંકોચ ચર્ચા કરવી, શરમ અને હયાના ખિલાફ લાગે છે. પરંતુ જો શરમ અને હયાનો લિહાઝ કરીને, એનું બયાન કરવામાં ન આવે તો એ મસાઈલને જાણવા માટે બીજી કઈ રીત હોય શકે? સાચે જ મસાઈલમાં શરમ અને હયાની ગુંજાઈશ નથી.”

(‘ફતાવા રહીમિય્યહ’ જિલ્દ ૨, પાનું ૨૨)

ઉપરોક્ત ઈબારત વાંચ્યા પછી કંઈક હિમ્મત થઈ ગઈ. વળી કુર્આને કરીમનું આ એલાન:

وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ

(અને અલ્લાહિતઆલા સાફ-સાફ વાત કરવાથી (કોઈનો) લિહાઝ નથી કરતો.)

-સૂરએ અહઝાબ, આયત : ૫૩

આપણા માટે માર્ગદર્શક છે.

આ પુસ્તિકાના સંપાદનમાં અકાબિર (બુમુગો)ના લખાણોને એકત્ર કર્યા છે. કોઈ વાત પોતાના તરફથી લખવાનું સાહસ કર્યું નથી. અને એમ પણ મારા જેવો બેઈલમ (અજ્ઞાની) પોતાના તરફથી શું લખતો!

મારા મોહતરમ ઉસ્તાઝ મૌલાના ફઝલુર્રહમાન સાહબ આઝમી દામત બરકાતુલ્લુમનું એક વાક્ય સોનાનાં પાણી વડે લખવાના લાયક છે.

આપ લખે છે કે :

“આપણે આપણા પૂર્વજ બુમુગૌથી ફાયદો મેળવનારા અને મિક્ષાપાત્ર લઈને ફરનારા છીએ. મિક્ષાપાત્ર લઈને એ હઝરતના ઈલમ એ તહકીક (સંશોધનો)ના થાળની ફરતે ઘૂમી રહ્યા છીએ.” (મુકદ્દમા સહીહ જુખારી પાનું-૧૨)

અંતમાં હું મારા મુહસિન અને મુરબ્બી ઉસ્તાઝ મોહતરમ હઝરત મૌલાના મુફતી અહમદ સાહબ ખાનપુરી દામત બરકાતુલ્લુમ (સદર મુફતી, જામિઅહ ઈસ્લામિય્યાહ તઅલીમુદીન, ડાભેલ)નો શુક્રિયા અદા કરવો જરૂરી સમજું છું કે હઝરતે ઘણી મસ્ફૂરિયત અને મશ્ગૂલી હોવા છતાં આ પુસ્તિકાને શરૂથી અંત સુધી અવલોકન કરમાવીને ઉત્સાહ પ્રેરક આમુખ લખી આપ્યો.

جَزَاكُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ الْجَزَاءِ فِي الدَّارَيْنِ

એ જ પ્રમાણે હઝરત મૌલાના અબ્દુલ્લાહ સાહબ કામોદ્રવી દામત બરકાતુલ્લુમનો પણ આભારી છું કે આપે આ કિતાબ વાંચીને મુબારક પત્ર લખ્યો અને લાભકારક સલાહ-સૂચનો આપ્યા અને એક જગ્યાએ અરબી કાવ્યપંક્તિનો ભાવાર્થ ગલત લખ્યો હતો, તેની ઈસ્લાહ કરમાવી.

આ કિતાબનો ગુજરાતી અનુવાદ જનાબ અલહાજ અબ્દુલકાદિર ફાતીવાલા સાહબ મદગિલ્લુહુએ ખૂબ જ સુંદર શૈલીમાં કર્યો, જે જામિઅતુલ કિરાઆત, કફિલેતા તરફથી પ્રગટ થયો અને ઘણો જ લોકપ્રિય થયો. અલ્લાહતઆલા એમને પણ

પોતાની શાયને શાન બહેતર બદલો અતા ફરમાવે, આમીન.

અંગ્રેજી અનુવાદ બાટલી (યુ.કે.)ના એક સાહબ, જનાબ અલહાજ અમીન પાંડોર સાહબે કર્યો. તે પણ જામિયાની તરફથી પ્રકાશિત થયો.

બાદમાં સાઉથ આફ્રિકાના એક આલિમ મૌલાના આદમ સાહબે પણ એનો સરસ અંગ્રેજી અનુવાદ કર્યો અને આફ્રિકાથી ખૂબસૂરત અને સુંદર અંદાજમાં છપાવ્યો. અલ્લાહતઆલા તેમને પણ જગાએ ખૈર અતા ફરમાવે, આમીન.

جَزَاكُمْ اللَّهُ أَحْسَنَ الْجَزَاءِ فِي الدَّارَيْنِ

હકતઆલા આ પુસ્તિકાને દીની ખિદમત ગણી લે અને કામમાં ઈખ્લાસ તથા લિલ્લાહિય્યત નસીબ ફરમાવે, લગાઝિશો (ગલ્તીઓ)ને માફ ફરમાવે, આમીન.

મરગૂબ અહમદ લાજપુરી (ડચ્છબરી)
૧૨, જમાદિલ આખર, ૧૪૧૮ હિ. સ.
૧૩, ઓક્ટોબર, ૧૯૯૭ ઈ. સ.
મંગળવારની રાત.

મુબારક પત્ર

(હઝરત મીલાના) અબ્દુલ્લાહ (સાહબ) કાપોદ્રવી (દા.બ.)
-ટોરેન્ટો, કેનેડા

૫, સફર, ૧૪૨૧ હિજરી સન્

અઝીઝુલ કદર મૌલવી મરગૂબ અહમદ સાહબ

સલ્લમહૂ વ ગ્રાદ કુમુલ્લાહુ ઇલ્લં વ કમલન

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

સલામે મસનૂન બાદ -

ઉમ્મીદ છે કે આપ ખૈરિયતથી હશો.

(૧) આપની કિતાબોના પ્રકાશનથી ખૂશી થઈ.

આ હફ્તે 'આદાબુલ જિમાઅ વલ મુબાશારહ' (પતિ-પત્નિના શારીરિક સંબંધો) નામની કિતાબ નઝરથી ગુઝરી. મજકૂર વિષય પર સારું ભાડું ભેગું થઈ ગયું છે. અલ્લાહતઆલા આ રીતે હજુ વધારે ખિદમતની તૌફીક નસીબ ફરમાવે, આમીન.

(૨) પાકિસ્તાનના એક લેખકની કિતાબ 'ખવાતીન કી ઇસ્લામી જિંદગી કે સાઈન્સી હકાએક' (મહિલાઓના ઇસ્લામી જીવનની વૈજ્ઞાનિક હકીકતો) પ્રગટ થઈ છે. સારી, લાભકારક કિતાબ છે. એના પાના નંબર ૨૦ (વીસ) ઉપર: 'હૈઝ (માસિક) અને નિફાસ (પ્રસૂતિ પછી સ્ત્રીને લોહી વહેવાના) દિવસોમાં સંભોગનો ત્યાગ' શીર્ષકથી જે વાતો લેખકે લખી છે તે જો યોગ્ય લાગે તો હવે પછીની આવૃત્તિમાં શામલ કરી લેશો. બીજા પણ કેટલાક વિષયો મજકૂર કિતાબમાંથી લેવા જેવા છે.

(૩) આપની મજકૂર (ઉર્દૂ) કિતાબના પાના નંબર ૧૪ ઉપર જે અરબી અશ્આર (કાવ્યપંક્તિઓ) છે, તેની પ્રથમ પંક્તિનો (ઉર્દૂ) અનુવાદ આ હકીરની નઝદીક સુધારવા લાયક છે.

નાચીઝના ખ્યાલમાં એનો અનુવાદ નીચે મુજબ થશે.

‘રાત લાંબી થઈ ગઈ! એનો મોટો ભાગ વીતી ગયો, પરંતુ મારી આંખોમાંથી ઊંઘ ઊડી ગઈ છે! કારણ કે મારી સાથે સહશયન કરનાર કોઈ નથી, જેની સાથે હું ધીંગા-મસ્તી કરી શકું.’ (૧)

શબ્દાર્થ:-

- **الْأَعْبَصَةَ** નો અનુવાદ ધીંગા-મસ્તી થાય છે.
- **أَرَقَّ (س) أَرَقًا** રાતે ઊંઘ નહિ આવવી.
- **أَرَقَدَ** જાગૃત રાખવું. આ શબ્દ **رَقَدَ** થી બનેલો નથી, જેવું કે (ઉર્દૂ) અનુવાદક સમજ્યા છે.

- બીજી પંક્તિમાં **ضَجِيع** શબ્દ નથી.

ضَجِيع અર્થાત “સહશયન” કરનાર શબ્દ હોવો જોઈએ. જેવી રીતે (ઉર્દૂ) પાના નંબર ૧૩ ઉપર **خليل** અને **حبيب** શબ્દો આવ્યા છે.

- **ضج** શબ્દનો અર્થ શોર (ઘોંઘાટ) કરવો થશે. પરંતુ એ શબ્દને અહીં કોઈ સ્થાન નથી.

અહીં **ضَجِيع** શબ્દ જ યોગ્ય છે.

- ..
- એનો અનુવાદ બંદાએ (મેં) : ટળી જવું, વીતી જવું કર્યો છે.

(૧) મૂળ અરબી પંક્તિનો હઝરત મોલાના અબ્દુલ્લાહ સાહબ કાપોદ્રવી (દા.બ.)એ કરેલા ઉર્દૂ અનુવાદનો આ ગુજરાતી અનુવાદ છે.

આ તો મારું મંતવ્ય છે.

વધુ અલ્લાહ બહેતર જાણનાર છે. (૧)

(૪) “તઝકેરતુલ મરગૂબ” અને “મરગૂબુલ ફતાવા”નો ઈન્તેઝાર રહેશે. છપાય જાય ત્યારે જાણ કરશો, જેથી એનો લાભ લઈ શકું.

(૫) જૂલાઈમાં આપના શહેર (ડયૂઝબરી, યુ.કે.)માં હઝરત મુફકિકરે મિલ્લત મૌલાના સચ્ચિદ અબૂલ હસન અલી મિયાં નદવી (રહ.) વિષે જે સેમીનાર થનાર છે, તેમાં શરીફ થવાનો ઈરાદો છે. અલ અમ્ન બિયદિલ્લાહ.

અલ્લાહતઆલા આ સેમીનારને ઉલમાએ કિરામમાં ઈસ્લામના માટે કામ કરવાનો ઉત્સાહ પેદા કરવાનો ઝરીયો બનાવે, આમીન.

(૬) અસબિયત (ધર્માધતા, અસહિષ્ણુતા) વિષેનો (આપનો) લેખ કોઈ રિસાલા (સામયિક)માં જોવામાં આવ્યો હતો. આ લેખને અંગ્રેજી, ગુજરાતી ભાષામાં અનુવાદ કરીને દરેક ઈલાકા (પ્રદેશ)માં ફેલાવવાની જરૂર છે.

(૧) મજકૂર શહેર નીચે પ્રમાણે છે, જેનો (ઉર્દૂ) અનુવાદ આ લખનારે ‘તોહફતુલ ઉરુસ’ (કિતાબ)ના (ઉર્દૂ) અનુવાદના હવાલાથી નકલ કર્યા હતા. જેની હઝરતે ઈસ્લાહ કરમાવી.

تَطَاوُلُ هَذَا اللَّيْلِ وَارْوَرُ جَانِبِهِ

وَ أَرْقَى عَلَى أَنْ لَا ضَجِيجَ إِلَّا عِبَةً

ભાવાર્થ: રાત ભીંજતી ચાલી ગઈ અને એનો છેડો લંબાયો. મને આ વાતનું રડવું આવે છે કે અહીં શોર કે હંગામો નથી, જેનાથી હું દિલને બહેલાવી શકું.

આ અજ્ઞાની અસહિષ્ણુતાએ મુસલમાનોને ઘણું નુકસાન પહોંચાડ્યું છે. અલ્લાહતઆલા આપણા બધાની હિફાઝત ફરમાવે અને મુસલમાનોને એક કલિમાની બુનિયાદ પર સીસું પાચેલા પાયા સમાન અતિ મજબૂત બનાવી દે. (૧)

(૭) મુહતરમ મૌલાના યાકૂબ કાસિમી સાહબ, મૌલાના મુસ્લિહુદ્દીન સાહબ, મુફતી યૂસુફ સાચા સાહબ.... વિગેરે ઉલમા અને અહબાબ (સ્નેહીઓ)ની ખિદમતમાં સહૂલત, યાદ અને કંઈ અવરોધ ન હોય તો (મારો) સલામે મસનૂન અર્ઝ ફરમાવી દેશો.

(૮) બંદાના (મારો) માટે ઇસ્તેફામત અને હુસ્ને ખાતિમહ (ઈમાન પર મોત)ની દુઆની વિનમ્રતાપૂર્વક દરખાસ્ત છે.

આપનો ભાઈ,

-અબ્દુલ્લાહ કપોદ્રવી

હાલમાં નિવાસ સ્થાન: ટોરેન્ટો, કેનેડા

(૧) આ (કિતાબ) લખનારે અસ્ખિયત (ધર્માધિતા, અસહિષ્ણુતા) વિષે કેટલાક લેખો લખ્યા હતા જે 'રિયાઝુલ જન્નહ' ઉર્દૂ માસિક, જોનપૂરના સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૬ના અંકમાં, 'અલ ફારુક' ઉર્દૂ માસિક, કરાંચીના શાબાન, ૧૪૧૭ હિ.સ.ના અંકમાં, 'અઝાને બિલાલ' ઉર્દૂ માસિકના જૂલાઈ, ઓક્ટોબર, નવેમ્બર, ૧૯૯૬ ઈ.સ.ના અંકમાં, 'બયિનાત' ઉર્દૂ માસિક, કરાંચીના રજબ, ૧૪૨૧ હિજરી સન મુતાબિક નવેમ્બર-૨૦૦૦, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૧, ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૩ માં પ્રગટ થયા હતા, તેના જ તરફ ઈશારો છે.

સંભોગના વિષય પર અલ્લામા ઇબ્ને કથિમ જૌઝિય્યહ (રહ.)ની (કિતાબ) 'તિબ્બે નબવી'માં સર્વગ્રાહી લખાણ વાંચવામાં આવ્યું. એ લખાણ અહીં પ્રસ્તાવનામાં રજૂ કરી દેવામાં આવ્યું છે.

-સંપાદક

તિબ્બે નબવીમાં સંભોગના ઉત્તમ કાનૂનો

સંભોગ અને કામશક્તિ વિષે પણ આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)ની હિદાયત તમામ હિદાયતો કરતા કયાંયે ચડિયાતી છે. એને અપનાવીને તંદુરસ્તીનું જતન કરવું શક્ય છે. અને એના જ મારફતે લિઝઝત અને આનંદની સંપૂર્ણ સુવિધા પ્રાપ્ત કરી શકાય છે.

સંભોગ અને કામશક્તિની પદ્ધતિ જે હેતુઓને નજર સમક્ષ રાખીને કરવામાં આવી છે તે હેતુઓ પ્રાપ્તિની પણ આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)ના જ તરીકા પર ચાલવાથી શક્ય છે.

સંભોગ ત્રણ બાબતોના માટે આયોજિત થયો છે, અને સંભોગના એ જ હકીકી હેતુઓ છે.

સંભોગના ત્રણ હેતુઓ

પહેલો હેતુ-

નસલે ઇન્સાની (માનવવંશ)ને બાકી રાખવો અને નિરંતર ચાલુ રાખવો.

સંભોગ મારફતે જ સમગ્ર માનવજાતનું બાકી રહેવું શક્ય છે. અને અલ્લાહે માનવોની સંખ્યા પણ પોતાના ઈલ્મ પ્રમાણે દુનિયામાં નક્કી કરી છે. એની પરિપૂર્ણતાનો એક માત્ર ઝરિયો સંભોગ છે.

બીજો હેતુ-

તે વિર્યનો નિકાલ કરવો જેના અટકી જવાથી અને એકત્ર થવાથી સમગ્ર શરીરને નુકસાન અને હાનિ પહોંચે છે.

ત્રીજો હેતુ-

જ્વાહિશ પૂરી કરવી, આનંદ માણવો અને અલ્લાહ તઆલાની નેઅમતથી લાભ મેળવવો. વળી એજ એક એવો લાભ છે, જે ઇન્સાનને જન્મતમાં પ્રાપ્ત થશે કારણ કે ત્યાં ન તો વંશમાં વૃદ્ધિ થશે અને ન તો સંભોગ મારફતે વિર્ય સ્ખલન કરવાનો હેતુ હશે.

સંભોગ તંદુરસ્તી જાળવવાનો ઝરિયો છે

દુનિયાના તમામ મોટા નિષ્ણાંત ડોક્ટરોનું મંતવ્ય છે કે સંભોગ તંદુરસ્તી જાળવવા માટેનો એક બેહતરીન (સર્વોત્તમ) ઝરીયો છે.

હકીમ જાલીનૂસે લખ્યું છે કે :

વિર્યના મૂળ તત્વ ઉપર આગ અને હવાનું વર્યસ્વ હોય છે. એની પ્રકૃતિ ગરમ-ઠંડી છે. એનું કારણ એ છે કે શરીરના મૂળ અંગોને પોષણ આપનાર વિશુદ્ધ લોહીમાંથી એ બને છે.

જ્યારે વિર્યની હકીકત સ્પષ્ટ થઈ ગઈ તો એ પણ જાણવું જોઈએ કે એનો શરીરમાંથી નિકાલ કરવાનો અને સ્ખલન કરવાનો કોઈ મોટો મકસદ અને હેતુ નજર સમક્ષ હોવો જોઈએ. એના (બે) હેતુઓ છે :

(૧) નસલે ઇન્સાની (માનવવંશ)નું સંરક્ષણ.

(૨) એકત્ર થયેલા વિર્યનો નિકાલ કરવો.

એટલે જ જેનું વિર્ય સ્થગિત થઈ જાય તે ઘણા મૂઝી (કસ્ટદાયક), કાતિલ (જીવલેણ) અને ઘાતક રોગોનો શિકાર થાય છે. દાખલા તરીકે: વસ્પસા, ગાંડપણ, મિરગી (વાઈ, ફેફળુ, હિસ્ટીરીયા)..... વગેરે.

અને એના યોગ્ય ઉપયોગથી માનવી આ દુષ્ટરોગોથી મહદઅંશે સુરક્ષિત રહે છે. કારણ કે જો વધારે દિવસો સુધી વિર્ય રોકાઈ રહે તો દુષિત થઈ જાય છે અને ઝહરીલું સ્વરૂપ ઇજ્તિયાર કરી લે છે. જે ભયંકર રોગોનો સબબ બને છે જેવું કે અત્યાદે

અમે બચાન કર્યું. એટલા જ માટે સંભોગ ન કરવાના કારણે જ્યારે વિર્યમાં વિપુલતા થઈ જાય છે ત્યારે તબીઅત (પ્રકૃતિ) અને એલેતિલામ (સ્વપ્નદોષ) મારફતે બહાર કાઢી નાંખે છે.

માનવી ત્રણ વાતોનો નિશ્ચય કરી લે

કેટલાક બુદ્ધિમાન લોકોનું કહેવું છે કે :

માનવીએ પોતે ત્રણ વાતોનો નિશ્ચય કરી લેવો જોઈએ.

- (૧) ચહલ કદમી કરવાનું (ટહેલવાનું) છોડી ન દે. જો ક્યારેક કોઈક જરૂરતના કારણે છોડી દે તો એમાં કંઈ વાંધો નથી.
- (૨) ખાવું છોડી ન દે, કારણ કે એનાથી આંતરડા સંકોચાઈ જાય છે.
- (૩) સંભોગ કરવાનું છોડી ન દે, કારણ કે જે કુવામાંથી પાણી કાઢવામાં આવતું નથી, તે સૂકાઈ જાય છે.

સંભોગ ન કરવાના નુકસાનો

મુહમ્મદ બિન ઝકરિય્યાહનું બચાન છે કે :

લાંબા સમય સુધી સંભોગ ન કરવાથી

- પુરૂષની કામશક્તિ (મર્દાઈ) જતી રહે છે.
- વિર્યના માર્ગમાં અવરોધ આવશે (સંકોચાઈ જશે) અને
- પુરૂષનું લિંગ (શિશન, ગુપ્ત અંગ) સંકોચાઈ જશે.

આગળ બચાન કરે છે કે :

મેં એક જમાઅતને જોઈ કે તેણે ખુશ્ક મિઝાજી (મૂંજી સ્વભાવ) અને તકવા તેમજ પરહેઝગારીના કારણે સંભોગ કરવાનું છોડી દીધું તો :

- તેમના શરીરો ઠંડા પડી ગયા,

- તેમના માટે હરવું ફરવું મુશ્કેલ થઈ ગયું અને
- તેમના ઉપર કોઈ કારણ વગર મુશ્કેલીઓ નાઝિલ થઈ,
- તેમની જ્વાહિશાત (કામેચ્છા) ખત્મ થઈ ગઈ અને
- તેમની પાચનશક્તિ કમઝોર થઈ ગઈ.

સંભોગના ફાયદાઓ

સંભોગ કરવાનો એક ફાયદો એ છે કે :

- આદમીની નિગાહ નીચી થઈ જાય છે.
- નફ્સ (મન) ઉપર સંયમ (કંટ્રોલ) થઈ જાય છે.
- હરામકારીથી બચેલો રહે છે.
- હરામકારીથી બચવાની ભાવનાના કારણે તેને નિકાહની ઈચ્છા અને પત્નિ પ્રાપ્ત કરવાની તમન્ના ઉભરે છે. જેનાથી એને દુન્યવી અને ઉખરવી બંને પ્રકારના ફાયદા મળે છે ઉપરાંત ઔરતથી નફો ઉઠાવે તે વધારામાં.

એ જ કારણે અલ્લાહના પયગમ્બર (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) એનો બેહદ લિહાઝ રાખતા અને એને પસંદ ફરમાવતા.

આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) પોતે ફરમાવતા હતા કે,

“તમારી દુનિયાની બે ચીજો મને પસંદ છે.”

એક ઔરત અને બીજી ખૂશ્બૂ. (૧)

(૧)ઈમામ અહમદ બિન હમ્મલ (રહ.)એ (મુસ્નદ) જિ. ૩, પા. ૧૨૮, ૧૯૯માં નસાઈ એ ‘કિતાબુન ઈશરતુન નિસાઅ’ના ‘બાબે હુબ્બુન નિસાઅ’ હેઠળ આ હદીષને હઝરત અનસ બિન માલિક (રહી.)થી નકલ કરી છે. એની સનદ હસન છે અને હાકિમે એની તસ્દીહ કરી છે.

ઈમામ અહમદ (રહ.)નું કથન

‘કિતાબુઝ મુહદ’માં ઈમામ અહમદ બિન હમ્બલ (રહ.)એ આ હદીષ વિષે એક સૂક્ષ્મ નુકતો બયાન કર્યો છે કે :

‘હું ખાવા-પીવાથી અટકી શકું છું, પરંતુ ઔરતોથી સંભોગ કરવાથી અટકવું મારા માટે મુશ્કીલ છે.’

નુકસાનકારક સંભોગ

નુકસાનકારક સંભોગના બે પ્રકાર છે.

(૧) શરઈ રીતે નુકસાનકારક સંભોગ

- શરઈ રીતે નુકસાનકારક સંભોગ હરામ છે.
 - એના કેટલાક દરજાઓ છે જે તેના લક્ષણો અને મરતબાઓ પ્રમાણે જુદી જુદી સંભાવનાઓ ધરાવે છે.
 - કેટલાક (સંભોગ) ઘણાં વધારે ખદતર હોય છે અને હરામ હોવાની કક્ષા સુધી ખૂટા હોય છે.
 - તહરીમે આરિઝ (અમુક ચોક્કસ સમય મર્યાદા પૂરવું હરામ હોવું) તહરીમે લાઝિમના કરતાં કમતર દરજાનું છે. જેમ કે:-
 - એહરામની હાલતમાં (સંભોગ હરામ હોવું),
 - રોઝહની હાલતમાં (સંભોગ હરામ હોવું),
 - એઅતિકાફની હાલતમાં સંભોગ હરામ હોવું, અથવા
- ઝિહાર (૧) કરનાર શખ્સનું કફ્ફારો અદા કરવાથી પહેલાં સંભોગ કરવું હરામ હોવું.

(૧)ઝિહાર

કોઈ શખ્સ એની ઔરત માટે એમ કહે કે : ‘એ ઔરત હવે મને મારી માં બહેન સમાન છે.’

અને એની નિયત એ હોય કે જેમ માં બહેન સાથે સુહબત હરામ

- હૈઝ (માસિક) વાળી ઔરત સાથે સંભોગ કરવું હરામ હોવું.....વગેરે.

ઉપરોક્ત સર્વ પ્રકારોમાં સંભોગ કરવાથી કોઈ શરઈ હદ (સજા) લાગુ નથી થતી.

તહરીમે લાઝિમ

તહરીમે લાઝિમના બે પ્રકારો છે.

(૧) પહેલો પ્રકાર એ છે કે તેમાં હિલ્લત (હલાલ હોવા)ની કોઈ સૂરત ન હોય, જેમ કે મહરમ ઔરતો (૧) સાથે સંભોગ કરવો એ બદતરીન પ્રકારનો સંભોગ છે.

એવા લોકોને ઉલમાની એક જમાઅત દાખલા તરીકે ઈમામ અહમદ બિન હમ્બલ (રહ.) વગેરેના નાઝદીક કતલ કરી દેવું વાજિબ છે. એ સિલસિલામાં એક હદીષે મરફૂઅ (૨) પણ મોજુદ છે. (૩)

છે, તેમ મૈં એની સાથે સુહબત હરામ કરી લીધી. તો શરીઅતની ભાષામાં એને 'ઝિહાર' કહે છે. જેનો હુકમ એ છે, કે તલાક તો થતી નથી, પણ સુહબત વગેરે હરામ થઈ જાય છે. જ્યાં સુધી તેનો કફ્ફારો નહિં અપાય ત્યાં સુધી. અને એનો કફ્ફારો પણ તે જ છે, જે રમઝાનના ફર્જ રોઝા તોડવાનો છે, અર્થાત્, પુરા બે મહિના રોઝા રાખે અને અગર મરઝ (બિમારી) વિગેરેને કારણે રોઝા રાખવાની તાકત ન હોય, તો સાઠ (૬૦) ફકીરોને ખવડાવે.

એવો કફ્ફારો અદા કરી લીધા પછી તેની સાથે સુહબત વગેરે હલાલ થઈ જશે.

(‘મુસ્લિમ ગુજરાત ફતાવા સંગ્રહ’ ઈ.સ. ૨૦૦૦ની નવી આવૃત્તિ ભાગ-૪, પાનું-૨૪૮, ફત્વા નં.-૪૧૪ ના આધારે)

(૧) મહરમ ઔરતો: તે ઔરતો જેની સાથે નિકાહ હરામ છે.

(૨) હદીષે મરફૂઅ: તે હદીષ જેના રાવીઓ (નકલ કરનારાઓ)નો સિલસિલો રસૂલે અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સુધી પહોંચે.

(૩)- ઈમામ અહમદએ (હદીષ નં. ૨૮૫૨) માં

- અબૂ દાવૂદએ (હદીષ નં. ૪૪૫) માં
- તિરમિઝીએ (હદીષ નં. ૧૩૬૨) માં
- નસાઈએ (હદીષ નં. ૧૦૮૬) માં
- ઈબ્ને માજાએ (હદીષ નં. ૨૬૦૭) માં

બરાઅ ઈબ્ને આઝિમ (રદી.)થી રિવાયત નકલ કરી છે. એ રિવાયત આ પ્રમાણે છે.

અર્થાત્:

હું મારા મામાથી મળ્યો જેમણે ઝંડો ઝાલેલો હતો. મેં પૂછ્યું કે,
'ક્યાંનો ઈરાદો છે?'

તેમણે જવાબ આપ્યો કે,

'અલ્લાહના પૈગમ્બર સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમે એવા આદમી તરફ મોકલ્યો છે, જેણે પોતાના બાપની બીવી સાથે નિકાહ કર્યા, કે હું તેને કતલ કરીને તેના માલ જપ્ત કરી લઉં.'

આ હદીષની સનદ હસન છે.

એને અબૂ દાવૂદે પણ (હદીષ નં. ૪૪૫૬)માં મુસ્દદની હદીષથી અને ખાલિદ બિન અબ્દુલ્લા અન મુતરિફ અન અબીલ લહમ બિન આઝિબની સનદ સાથે આ શબ્દો સાથે નકલ કરી છે:

હું મારા ખોવાયેલા ઊંટની તલાશમાં હતો કે એક કાફિલો ઝંડા સાથે મારી સામે આવ્યો અને ગામડાના લોકો મારી આસપાસ ઘુમવા લાગ્યા, હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સાથેના મારા સંબંધોના કારણે, તે પછી બધાં એક કુબ્બા (ગુંબદ)ની પાસે પહોંચ્યા અને તેમાંથી એક શખ્સને શોધી કાઢ્યો અને તેને કતલ કરી દીધો.

મેં એ બાબતમાં પૂછપરછ કરી તો લોકોએ બતાવ્યું કે,

'એણે પોતાના બાપની બીવી સાથે નિકાહ કરી લીધા હતા.'

આ હદીષની સનદ સહીહ છે.

અને મુસ્નદમાં (પાના નં. ૨૯૫૪) માં આ હદીષ :

ઈસ્માત અને મુતરિક અન અબીલ લહમ અન અબીલ બરાઅ મારફતે નકલ થયેલી છે.

અને આપના કૌલ અમ-ર-સ વિષે ખતાબીએ બયાન કર્યું કે,

‘તેણે બાપની બીવીને પોતાની બીવી બનાવીને તેની સાથે સંભોગ કર્યો.’

આ હદીષથી એ પણ જાણવા મળ્યું કે મહરમ ઔરતો સાથે સંભોગ કરવું ઝિના (વ્યભિચાર અને હરામકારી)ના દરજામાં છે.

ઈબ્ને માજાએ (હદીષ નં. ૨૬૦૮)માં સહીહ સનદની સાથે અન મુઆવિયહ બિન કુર્દહ અને અબીહના મારફતે આ પ્રમાણે રિવાયત કરી છે.

(ફૂટનોટ પૂરી થઈ)

(૨)બીજો પ્રકાર એ છે કે જેનું હલાલ હોવું શક્ય હોય જેમ કે કોઈ શાદીશુદા (પરણેલી) અજનબી ઔરત સાથે ઝિના (વ્યભિચાર) કરવામાં બે પ્રકારના હક્કોનું નુકસાન થાય છે.

- એક અલ્લાહનો હક્ક
- બીજો શૌહર (પતિ)નો હક્ક
- અને જો બળાત્કાર કરવામાં આવ્યો હોય તો ત્રણ હક્કો નષ્ટ થાય છે.
- અને જો એના સગા સંબંધીઓ હોય જેઓ આ બદકારીને આર અને શરમજનક (ધૃણાત્પદ) સમજતા હોય તો ચાર હક્કો નષ્ટ થાય છે.

- અને જો તે (ઔરત) ઝિના કરનાર (પુરુષ)ની મહરમ હોય તો એમાં પાંચ હક્કો નષ્ટ થાય છે.
- સંભોગ જેટલા દરજ્જે હરામ હોય, તે પ્રમાણે તેના નુકસાનો ગણવા જોઈએ.

સ્વાભાવિક (પ્રાકૃતિક) નુકસાનકારક સંભોગ

એના પણ બે પ્રકારો છે.

- (૧) જેમાં નુકસાન કૈફિયત પ્રમાણે હોય, જેનું ખયાન છિપર આવી ગયું.
- (૨) જેમાં પ્રમાણ અને માત્રા (મિકદાર) પ્રમાણે નુકસાન હોય.

દાખલા તરીકે સંભોગોની કસરત (અધિકતા, વિપુલતા, અતિશયતા) (૧)

સંભોગની કસરત (અતિશયતા)ના કારણે :-

- શક્તિ ઘટી જાય છે.
- શરીરના સ્નાયુઓ, નસો અને ચેતાતંત્ર કમજોર થઈ જાય છે.

(૧) હદીષમાં સંભોગની કસરત (અધિકતા, વિપુલતા, અતિશયતા) પર ફખ્ર (ગર્વ)ને હરામ ફરમાવ્યું છે. એનાથી માલૂમ થયું કે સંભોગની કસરત (અતિશયતા) કોઈ સારી ચીજ નથી.

ફરમાવ્યું, 'અસ્સબાઅ હરામ.'

અર્થાત: સંભોગની અતિશયતા પર ફખ્ર કરવું હરામ છે.

(‘ફૈઝુલ કદીર’ જિલ્દ ૪, પાનું ૧૭૭, હદીષ નં. ૪૭૮૨)
(‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૩૪૮, હદીષ નં. ૪૪૮૬૮)

- હાથ, પગ વગેરે અંગો ધુજવા, લકવો થવો, શરીરના અંગો જકડાઈ જવા અથવા તેમાં ખેંચ આવવું..... વગેરે ગ્રુપલેણ બીમારીઓ ઘેટી લે છે.
- નિગાહ અને બીજા અંગોમાં કમળોરી આવી જાય છે.
- હરારતે ગરીઝી (બદનની કુદરતી ગરમી) મંદ પડી જાય છે.
- (શરીરના કચરાનો નિકાલ કરનાર) ઉત્સર્ગ તંત્રના માર્ગો પહોળા થઈ જાય છે, જે નકામા, નુકસાનકારક કચરાનું લક્ષ્યસ્થાન બની જાય છે.

સંભોગના ફાયદાકારક અને નુકસાનકારક સમયો

- સંભોગનો શ્રેષ્ઠ સમય ખોરાક જઠરમાં પચી ગયા પછી છે.
- સાથે જ ઋતુની અનુકૂળતા હોવી પણ જરૂરી છે.
- ભૂખ્યા હોય ત્યારે સંભોગ કરવાની મનાઈ છે. એનાથી હરારતે ગરીઝી (શરીરની કુદરતી ગરમી) મંદ થઈ જાય છે.
- ભરેલા પેટે (ખાધા પછી તરત) પણ સંભોગ કરવો ન જોઈએ. કારણ કે એ સમયે સંભોગ કરવાથી તીવ્ર રોગો પેદા થઈ જાય છે.
- એ જ પ્રમાણે થાકેલા હોય ત્યારે પણ સંભોગ કરવું નુકસાનકારક છે.
- ગુસલ કરવા બાદ સંભોગ કરવું પણ ઘણું નુકસાનકારક છે.
- ઊલ્ટી (વોમિટ) કરવા પછી, ઓકવા પછી સંભોગ કરવું પણ અતિ નુકસાનકારક છે.
- કોઈ નફસાની કૈફિયત (મનોભાવ) તરીકે રંજ અને ગમ

અથવા આનંદ અને ઉલ્લાસના અતિરેક (અધિકતા) વખતે પણ સંભોગ બેહદ નુકસાનકારક છે.

- સંભોગનો ઉમદા સમય રાતનો એક દિસો (પહર) પસાર થયા પછી છે, જ્યારે ખોરાકની પાચનક્રિયા પૂર્ણ થઈ ગઈ હોય.

સંભોગ પછી શું કરે

- સંભોગ પછી ગુસલ અથવા વુઝૂ કરે અને સૂઈ જાય.
- સંભોગ પછી ગુસલ કરીને સૂઈ જવાથી તેની વપરાયેલી શક્તિ ફરીથી પ્રાપ્ત થઈ જાય છે.
- સંભોગ પછી હરકત (પ્રવૃત્તિ) અને રિયાઝત (કસરત, વ્યાયામ) કરવાથી બંને કારણ કે એનાથી અસામાન્ય નુકસાનનો સંભવ છે. (૧)

ખૂબસૂરત બીવી તરફ જોવાથી નઝર તેજ થાય છે

એક હદીષમાં ફરમાવ્યું,

‘અજ્ઞાનરુ ઈલલ મરઅતિલ હસનાઈ વલ્મઝરતિ યઝિદાનિ ફિલ્નસર.’^(૨)

અર્થાત્

ખૂબસૂરત બીવી અને સરસબાજ (હરિયાળી) વસ્તુ તરફ જોવું દર્શનશક્તિને વધારે છે.

(૧) ઈબ્ને કય્યિમનો કલામ અહીં પૂર્ણ થયો.

(૨) ‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્લ ૧૬, પાનું ૨૭૩, હદીષ નં. ૪૪૪૨૧
‘ફૈઝુલ કદીર’ જિલ્લ ૬, ૩૮૯, હદીષ નં. ૯૩૨૧

અબૂ નઈમની એક રિવાયતમાં આ શબ્દો આવ્યા છે :

‘અન્નઝરુ ફી વજહિલ મર્અતિ.’

અર્થાત્

ખૂબસૂરત બીવીના ચહેરાની તરફ જોવું દર્શન શક્તિમાં વધારાનો સબબ છે.

અલ્લામા અબ્દુર્રહિમ મનાવી (રહ.) આ હદીષની તશરીહ (વિવરણ)માં ફરમાવે છે :

‘નઝરુહુ ઇલા જમાલિ હલિલિહી ચકુફુ અસુરહૂ અન ગૈરિહા ફ તકવા બસિરતુ હદાહુ વ ચઅમનુ મુલ્મતુ હવાહુ.’

અર્થાત્:

બીવીની ખૂબસૂરતીની તરફ નઝર કરવું ગૈરની તરફ નઝરબાઝી કરવાથી બચાવે છે. એટલે એનાથી ખ્વાહિશાત (વાસના)ની મુલ્મત (અંધકાર)થી અમન (સુરક્ષા) મળે છે. અને હિદાયતની બસીરત (હૃદયની દ્રષ્ટિ)ને કુવ્વત મળે છે.

(‘ફૈઝુલ કદીર’ જિલ્દ ૬, પાનું ૩૮૯, હદીષ નં. ૯૩૨૧)

પરાઈ સ્ત્રીને જોવું હરામ છે

ઉપરની હદીષે પાકના શબ્દો ‘મર્અહ’ સ્ત્રીથી કોઈ પરાઈ સ્ત્રીને જોવું જાઈઝ હોવાનો અર્થ ન કાઢે કારણ કે પરાઈ સ્ત્રીની તરફ જોવું તો હરામ છે અને તેને આંખનો ઝિના (વ્યભિચાર, બદકારી) ફરમાવવામાં આવ્યો છે.

અહીં ‘સ્ત્રી’ શબ્દનો હેતુ બીવી (પત્ની) છે.

(‘ફૈઝુલ કદીર’ જિલ્દ ૬, પાનું ૩૮૯, હદીષ નં. ૯૩૨૧)

બીવીની તરફ જોવું અને તેના હાથને સ્પર્શવું ગુનાહોને માફ કરે છે

હદીષમાં ફરમાવ્યું:

‘શૌહર (પતિ) જ્યારે પોતાની બીવીને જુએ અને બીવી પોતાના શૌહરને જુએ તો અલ્લાહ તઆલા તે બન્ને (મિયાં-બીવી, પતિ-પત્નિ)ની તરફ રહમતની નજરથી જુએ છે, પછી જ્યારે શૌહર પોતાની બીવીની હથેળીને પકડે છે તો બન્નેના ગુનાહો તેમની આંગળીઓના ટેરવાઓથી ખરી પડે છે.’

(‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૨૭૬, હદીષ નં. ૪૪૪૩૭)

બીવી સાથે સંભોગ કરવાથી સદકાનો સવાબ મળે છે

હઝરત અબૂઝર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)થી રિવાયત છે કે,

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમએ ફરમાવ્યું,

- દરેક તરબી અર્થાત્ ‘સુન્હાનલ્લાહ’ કહેવું સદકો છે.
- દરેક તકબીર અર્થાત્ ‘અલ્લાહો અકબર’ કહેવું સદકો છે.
- દરેક તહમીદ અર્થાત્ ‘અલ્હમ્દુલિલ્લાહ’ કહેવું સદકો છે.
- દરેક તહલીલ અર્થાત્ ‘લા ઈલાહ ઈલ્લલ્લાહ’ કહેવું સદકો છે.
- નેકીનો હુકમ કરવો સદકો છે.
- દરેક બૂરાઈથી રોકવું પણ સદકો છે અને
- પોતાની બીવી કે પોતાની લોંડીથી સુહબત (સંભોગ) કરવું સદકો છે.

સહાબા (રદિયલ્લાહુ અન્હુમ) એ પૂછ્યું કે,

‘યા રસૂલુલ્લાહ ! અમારામાંથી કોઈ પોતાની શહવત (વાસના) પૂરી કરે અને તેને એમાં સવાબ મળે? !’

આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું,

‘મને બતાવો કે જો કોઈ શખ્સ હરામ ઝરિયો (અર્થાત્: ઝિના, બદકારી)થી પોતાની વાસના પૂરી કરે તો શું તેને ગુનોહ મળશે કે નહિ?’

(જાહેર છે કે ચોક્કસ તેને ગુનોહ મળશે.)

‘તો એ જ પ્રમાણે જ્યારે તે હલાલ ઝરિયા (અર્થાત્ પોતાની બીવી અને પોતાની લોંડી)થી વાસના પૂરી કરશે તો તેને સવાબ મળશે.’

(‘મુસ્લિમ’, ‘મિશકાત’, બાબ ફઝલુસ્સદકહ)

સંભોગ કઈ નિયતથી કરે

સંભોગ માત્ર આનંદ માણવાની નિયતથી કરવો નહિ જોઈએ બલ્કે

- ગુનાહથી બચવાની,
- તકવો (પરહેઝગારી) પ્રાપ્ત કરવાની,
- પાકદામની અને ઈફ્ફત (સુશિલતા)ની,
- નેક, સાલેહ ઔલાદ પ્રાપ્ત કરવાની નિયતથી કરવો જોઈએ.

એવો સંભોગ હઝાર વર્ષની ઈબાદતથી બેહતર છે

અલ્લામા ઈબ્ને જૌઝી (રહ.)એ કેટલી ઉમદા વાત લખી છે!

તેઓ ફરમાવે છે કે :

‘ઘણી વખત શરીર સમાગમ અને સંભોગના પરિણામે એવો છોકરો પેદા થાય છે જેમ કે:-

- ઈમામ અબૂ હનીફા (રહ.)
- ઈમામ અબૂ યુસુફ (રહ.)
- ઈમામ મુહમ્મદ (રહ.) અને
- ઈમામ અહમદ (રહ.)

એવો સંભોગ હજાર વર્ષની ઇબાદતથી બેહતર થઈ જાય છે.

(‘તલ્લીસે ઇબ્લીસ’ ઉર્દૂ પાનું-૩૯૬)

સંભોગ કેટલી મુદ્દતમાં કરવો જોઈએ

સંભોગ ઔરતનો હક છે.

હવે સંભોગ અઠવાડિયામાં એક વખત કરે કે મહિનામાં તે બાબતમાં મૌલાના ખાલિદ સૈફુલ્લાહ રહમાનીએ ‘જદીદ ફિક્હી મસાઈલ’ (કિતાબ)માં જે ચર્ચા કરી છે, તેને નકલ કરી દેવું જ પૂરતું સમજું છું.

જમ્હુર અને ઇબ્ને હઝમનું મંતવ્ય

ઇબ્ને હઝમ (રહ.)નું મંતવ્ય (રાય) છે કે દરેક તોહર (દર મહિને ઔરતના માસિકના દિવસો સિવાયના બાકીના પાક-સાફ દિવસોના સમયગાળા)માં (૧) ઓછામાં ઓછો એક વખત પતિએ પત્નીથી સંભોગ કરવો વાજિબ છે કે કારણ કે અલ્લાહતઆલાનો ઈરશાદ છે:

فَاذْطَهَّرْنَ فَاتَّوَهَّنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ط

(પછી જ્યારે તેણીઓ સારી રીતે પવિત્ર થઈ જાય ત્યારે, અલ્લાહે તમને હુકમ આપ્યો છે ત્યાંથી, તેણીઓ પાસે જાઓ.)

—સૂરએ ‘બ-ક-રહ’, આયત : ૨૨૨

(૧) એટલે મહિનામાં એક વખત કારણ કે ઔરતને દર મહિને એક વખત માસિક (હૈઝ) આવે છે તો પછી જ્યારે પાક હોય ત્યારે સંભોગ કરવું વાજિબ છે. એક રિવાયતથી પણ એનું સમર્થન થાય છે :

‘યકફિલમુઅમિનુ અલવકઅતુ ફિશહર’

(મોમિનના માટે મહિનામાં એક વખત સંભોગ કરવો પૂરતો છે.)

(‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૩૪૮, હદીષ નં. ૪૪૮૬૭)

અને શૌખ સાબિતકે લખ્યું છે કે :

જમ્હૂર (ખુદમતિ) ઉલમાનું મંતવ્ય (રાય) એ જ છે.

‘વઝ-હ-બ જમ્હૂર ઉલમાઈ ઇલામા ઝ-હ-બ ઇલૈહિ ઇબ્નુ હુઝમ મિનલ વુજૂબી અલલ રજૂલિ ઇઝા લમ ચકુલ્લહુ ઉઝર.’

ઇમામ અહમદ (રહ.)નું મંતવ્ય

ઇમામ અહમદ (રહ.)નું મંતવ્ય છે કે ઓછામાં ઓછા ચાર મહિનામાં એક વખત (પત્ની સાથે) સંભોગ કરવો વાજિબ છે. એટલા માટે કે ‘ઇલા’ (૧) ની મુદત ચાર મહિના છે. અને જો શૌહર (પતિ) સફરમાં હોય તો છ મહિનામાં એક વખત જરૂર આવે અને સુહબત (સંભોગ) કરે અહીં સુધી કે જો એવું કરવાથી ઇન્કાર કરી દે અને ઔરત અલગ થવાની માંગણી કરે તો કાઝી બન્નેવમાં તફરીફ (લગ્ન વિચ્છેદ) કરી દેશે.

(૧) ઇલા - જેણે કસમ ખાય એમ કહ્યું કે :

- ખુદાની કસમ હવે સુહબત (સંભોગ) કરીશ નહિં.
- ખુદાની કસમ તારી સાથે કદી સુહબત કરીશ નહિં.
- હું કસમ ખાઉં છું કે તારી સાથે સુહબત કરીશ નહિં.

અથવા કોઈ બીજી રીતે (આ ભાવાર્થના શબ્દો) કહ્યા, તો હુકમ છે કે :

જો તેણે સુહબત નહિં કરી, તો ચાર મહિના (એવી કસમ ખાવાને) ગુજરી ગયા બાદ ઔરતોને તલાકે બાઈન થઈ જશે. હવે નિકાહ કરવા વગર પતિ-પત્ની તરીકે તેઓ રહી શકતા નથી. જો ચાર મહિના દરમ્યાન જ તેણે પોતાના સોગંદ તોડીને સુહબત કરી લીધી તો તલાક થશે નહિં. અલબત્ત કસમ તોડવાનો કક્કારો આપવો પડશે.

એવો સોગંદ ખાવાને શરીઅતમાં ‘ઇલા’ કહે છે. (‘હિદાયહ’ જિલ્દ-૨)

(‘બેહિશ્તી ઝેવર’ ભાગ-૪ (ઇલા) ઔરતની પાસે નહિં જવાની કસમ ખાવાનું બયાન.)

ઈમામ અહમદ (રહ.)ની દલીલ તે બનાવ પર આધારિત છે જે મૈદ બિન અસ્લમે હજરત ઉમર (રહિયલ્લાહુ અન્હુ)થી નકલ કરી છે, કે એક વખતે આપ જનાબ (હજરત ઉમર રહિયલ્લાહુ અન્હુ) મદીનાનું નિરીક્ષણ કરવા નિકળ્યા. એક ખાતૂનના મકાન આગળથી પસાર થયા. તેણી આ અશ્ચાર (કાવ્ય પંક્તિઓ) ઉચ્ચારતી હતી:

تَطَاوُلُ هَذَا اللَّيْلُ وَأَسْوَدُ جَانِبُهُ وَطَالَ عَلَى أَنْ لَا خَلِيلَ الْأَعْيَةِ
وَاللَّهِ لَوْ لَا خَشْيَةَ اللَّهِ وَخُدَّةُ لَحَرَّكَ مِنْ هَذَا السَّرِيرِ جَوَانِبُهُ
وَلَكِنْ رَبِّي وَلَا الْحَيَاءُ يَكْفِينِي وَاکْرَامُ بَعْلِي أَنْ تُوْطَأَ مَرَاجِبُهُ

ભાવાર્થ:

રાત લાંબી થઈ ગઈ અને રાત ઘેરી અંધારી થઈ ગઈ અને મારા માટે આ વાત ભારે છે કે મારો કોઈ મિત્ર નથી જેની સાથે હું કિડા કરું.

ખુદાની કસમ જો માત્ર એક અલ્લોહનો ખોફ ન હોત, તો આ પલંગના પાયા હલી રહ્યા હોત.

પરંતુ મારા પરવરદિગાર અને મારી ગૈરત (સ્વામિમાન) મારા માટે પૂરતી છે. અને હું મારા પતિનો આદર કરીશ એ વાતથી કે તેની સવારી રોંદવામાં આવે. (૧)

(૧) 'કન્ઝુલ ઉમ્માલ' કિતાબમાં એ અશ્ચાર (પંક્તિઓ) આ પ્રમાણે છે :-

تَطَاوَلَ هَذَا اللَّيْلُ وَاسْوَدَّ جَانِبُهُ وَارْقَيْتُ أَنْ لَا حَيْبَ الْأَعْبَةِ
قَوْلَ اللَّهِ لَوْ لَا اللَّهُ أَتَى أُرَاقِبُهُ لَحَرَّكَ مِنْ هَذَا السَّرِيرِ جَوَانِيهُ

અને બીજી જગ્યાએ 'કન્ઝુલ ઉમ્માલ'માં જ બીજી પંક્તિ આ પ્રમાણે છે:

فَلَوْلَا حَذَارُ اللَّهِ لَا شَيْءٌ مِثْلُهُ لَزَعَزَعَ مِنْ هَذَا السَّرِيرِ جَوَانِيهُ

('કન્ઝુલ ઉમ્માલ' જિલ્દ ૧૬, પાનું ૫૭૬, હદીષ નં. ૪૫૮૧૭, ૪૫૮૨૪)

تَطَاوَلَ هَذَا اللَّيْلُ وَأَزْوَرَ جَانِبُهُ
الْأَعْبَةِ طَوْرًا وَطَوْرًا كَأَنَّهَا
يَسْرُبُهُ مَنْ كَانَ يَلْهُوُ بِقُرْبِهِ
قَوْلَ اللَّهِ لَوْ لَا اللَّهُ شَيْءٌ غَيْرُهُ
وَلَكِنِّي أَخْشَى رَقِيبًا مُوَكَّلًا
مُخَالَفَةً رَبِّي وَالْحَيَاءَ يَصْلُدُنِي
وَأَرْقَيْتُ عَلَى أَنْ لَا ضَجِيعَ الْأَعْبَةِ
بَدَأَ قَمَرًا فِي ظُلْمَةِ اللَّيْلِ حَاجِبُهُ
لَطِيفَ الْحِشَاءِ لَا يَخْشَعُهُ أَقَارِبُهُ
لَحَرَّكَ مِنْ هَذَا السَّرِيرِ جَوَانِيهُ
بِأَنْفُسِنَا لَا يَقْتَرُ اللَّهْرُ كَتِبُهُ
وَإِكْرَامَ بَعْلِي أَنْ تَنَالَ مَرَامِيهِ

૧. (રાત લાંબી થઈ ગઈ! એનો મોટો ભાગ વીતી ગયો, પરંતુ મારી આંખોમાંથી ઊંઘ ઊડી ગઈ છે! કારણ કે મારી સાથે સહશયન કરનાર કોઈ નથી, જેની સાથે હું ધીંગા-મસ્તી કરી શકું.)

૨. (પણ પણ હું તેની સાથે એવી રીતે કિડા કરું જેવી રીતે રાતના અંધારામાં વાદળની ઘટામાંથી નીકળીને ચાંદ આંખ મિચોલી કરે છે.)

૩. (એનાથી નજદીક રહીને જે એનાથી ખેલે છે, તેને ખૂશી થાય છે. નરમ અને નાજુક પાંસળીઓવાળો, તેના સગાસંબંધીઓ ભેગા નથી થતાં.)

૪. (ખુદાની કસમ જો ખુદાનો ખૌફ ન હોત, તો એના સિવાય કંઈ નહિ તો, આ પલંગના પાયા ક્યારના હાલી ગયા હોત.)

૫. (પરંતુ હું એક દેખરેખ રાખનારથી ડરું છું, જે આપણા ઉપર મુસલ્લત (નિમાએલ) છે. કદી ક્યારેય તેની કલમ સુસ્ત પડતી નથી.)

૬. (વળી પરવરદિગારનો ખૌફ છે, શરમ અને હયા માર્ગમાં અવરોધક બની છે, શૌહર (પતિ)ની ઈઝતનો આદર અને લિહાઝ છે કે તેના મુકામ સુધી (નથી) પહોંચી શકાતું.)

(‘તોહફતુલ ઉરૂસ’ (ઉર્દૂ) પાનું ૩૨૯)

(ફૂટનોટ પૂરી થઈ)

હઝરત ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ પેલી ઔરતના વિષે પૂછપરછ કરી તો જાણવા મળ્યું કે તેનો પતિ જિહાદમાં ગયો છે. આપ (હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ (પોતાની દીકરી) હઝરત હફસા (રદિયલ્લાહુ અન્હા)થી પૂછ્યું કે, (૧)

‘એક ઔરત પતિ વગર કેટલા દિવસ સબર કરી શકે છે?’

હઝરત હફસા (રદિયલ્લાહુ અન્હા) પ્રથમ શરમાઈ ગઈ પરંતુ હઝરત ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)ના આગ્રહના કારણે બતાવ્યું કે,

‘પાંચ-છ મહિના.’ (૨)

(૧) હઝરત ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ બેટીના બદલે બીવીને પૂછ્યું જોઈતું હતું, એ ટીપ્પણીનાનો જવાબ હઝરત હકીમુલ ઉમ્મત યાનવી રહમતુલ્લાહિ અલૈહિએ સરસ આપ્યો છે.

હઝરતે એક શખ્સના સવાલના જવાબમાં ફરમાવ્યું કે,

“ઔરત ચાર મહિના કરતાં વધારે પતિ વગર સબર નથી કરી શકતી પરંતુ સહીહ મિઝાજ (સ્વભાવ)ની હોવું શર્ત છે. નહિતર નબળા અવયવોના કારણે વધારે પણ સબર કરી શકે છે. આ અનુભવીઓનું કથન રજૂ કરું છું.”

તે પછી એના સમર્થનમાં હઝરત ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)નાં કિસ્સો બયાન કરમાવ્યો કે :

આપ (હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ અન્હુ) રાતે (શહેર)માં નિરીક્ષણ માટે ફરતા હતા. એક મકાનમાં કેટલાક અશઆર (કાવ્યપંક્તિઓ) પઢવાનો અવાજ આવ્યો. (અવાજ) ઘણો જ દિલકશ (હૃદયાકર્ષક) હતો. તેણી પતિને યાદ કરી રહી હતી.

હઝરત ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) ત્યાંથી (તેમની દીકરી અને ઉમ્મુલ મુઅમિનીન) હઝરત હફસા (રદિયલ્લાહુ અન્હા) પાસે તશરીફ લઈ ગયા.

આપે કહ્યું કે,

“હું બેટી! હું દીની જરૂરતના કારણ એક વાત પૂછું છું. (એનો જવાબ) સંકોચ કરવા વગર આપજો. તે વાત એ છે કે : ઔરત મરદ (પતિ) વગર કેટલો (સમય) સબર કરી શકે છે?”

તેમણે ખૂબ જ સ્વસ્થતા જાળવીને જવાબ આપ્યો કે :

‘ચાર મહીના. એના પછી તકલીફ થાય છે.’

અહીં એક વાત વિચારણિય છે, કે હઝરત ઉમરે ફારૂક (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ બેટીથી કેમ પૂછ્યું, બીવીથી કેમ ન પૂછ્યું?

તો એનું કારણ આ છે કે તેમને (હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ અન્હુ)ને આ વિચાર આવ્યો કે કદાચ પોતાની ગરજ સમજીને ન બતલાવે.

હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ તત્કાળ તમામ અમીરો, સિપાહીઓ અને લશ્કરને હુકમ આપ્યો કે કોઈ સિપાહી કે અફસર (અધિકારી)ને ચાર મહીનાથી વધારે (ફરજ Duty પર) બહાર રોકવામાં ન આવે. ઘર આવવા માટે તેને રજા આપી દેવામાં આવે.

(‘અલ ઈફાઝાતિલ યૌમિયહ મલ્કૂઝ’ નંબર-૪૬૪ જિલ્લ-૨, પેજ નં.-૩૦૦)

(૨) અલ્લામા શામી (રહ.)એ હઝરત હફસા (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)નો જવાબ ચાર મહીના નક્કલ કર્યો છે. (‘શામી’ કિતાબુન્નિકાહ, બાબુલ કસમ)

‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ની રિવાયતમાં જુદા જુદા શબ્દો આવ્યા છે: ત્રણ મહિના, ચાર મહિના, છ મહિના, બીજી રિવાયતમાં છે કે પોતાની આંગળીથી ઈશારો કર્યો કે ત્રણ મહીના યા ચાર મહીના.

(‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્લ-૧૬, પાનું-૫૭૩, ૫૭૬, હદીષ નંબર-૪૫૯૧૭, ૪૫૯૨૪)

(ફૂટનોટ પૂરી થઈ)

એટલે આપ (હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ મુજાહિદો માટે નિયમ નક્કી કરી દીધો કે:

૬ (છ) મહિના જિહાદમાં રહે,

૪ (ચાર) મહિના ઘર પર રહે,

૧ (એક) મહિનો આવ્યાના સફરનો સમય, અને

૧ (એક) મહિનો પાછા જવાનો સફર પૂર્ણ કરે.

(આ પ્રમાણે ૧૨ મહિના અર્થાત આખા વર્ષનું સમયપત્રક નક્કી કરી દેવામાં આવ્યું.)

એક ઔરતની પતિ વિરૂદ્ધ ફરિયાદ અને હઝરત કઅળ (રદિ.)નો બુદ્ધિપૂર્ણ ચુકાદો

ઈમામ ગઝાલી (રહ.)નો ખ્યાલ છે કે :

દરેક ચાર રાતોમાંથી એક રાતમાં (પતિ પોતાની પત્નીને) મળે (અર્થાત્ સંભોગ કરે.)

આ સિલસિલામાં એક બનાવ નીચે પ્રમાણે છે :-

હઝરત ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)ની પાસે એક ખાતૂન આવી (૧) તેણીએ કહ્યું કે,

‘અમીરૂલ મુ’મિનીન! મારો પતિ દિવસે રોઝા રાખે છે અને (આખી) રાત નમાઝમાં વિતાવે છે. મને સારું નથી લાગતું કે તેની શિકાયત (ફરિયાદ) કરું જો કે તે અલ્લાહની ઈતાઅત (બંદગી)નું કામ કરે છે.’

હઝરત ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ ફરમાવ્યું,

‘તમારો પતિ કેવો બેહતરીન પતિ છે.’

તે ખાતૂન વારંવાર પોતાની વાત કહેતી રહી અને હઝરત ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) એ જ પ્રમાણે જવાબ આપતા રહ્યા.

આખરે હઝરત કઅળ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ કહ્યું કે, ‘અમીરૂલ મુ’મિનીન! હકીકતમાં એ પોતાના પતિની શિકાયત કરી રહી છે કે તે એનાથી દૂર રહે છે.’

હઝરત ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ કહ્યું,

‘તમે (એની વાત) સમજ્યા છો તો ફેસ્લો (ચુકાદો) પણ તમે જ આપો.’

હઝરત કઅળ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ તેના પતિને તેડાવ્યો.

તેને કહ્યું કે,

(૧) ‘કન્જુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૫૭૨, હદીષ નં. ૪૫૮૧૬

‘તમારી બીવી (તમારી વિરજ) શિકાયત કરી રહી છે.’

તેણે કહ્યું,

‘ખાવા-પીવાની શિકાયત કરે છે?’

હઝરત કઅબ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ કહ્યું,

‘ના.’ (ખાવા-પીવાની શિકાયત નથી.)

હવે ખુદ તેની પત્નીએ અશ્આર (કાવ્ય પંક્તિઓ)ની ભાષામાં પોતાની શિકાયત સંભળાવી :

يا ايها القاضي الحكيم ارشده الهى خليلي عن فراشي مسجد
زهده فى مضجعى تعبده فاقض القضاء كعب ولا ترد
نهاره و ليله ما يرقده فليست فى امر النساء احمد

ભાવાર્થ :-

હે બુદ્ધિમાન કાઝી! મારા જીવન સાથી (પતિ)ને મારા બિસ્તરથી તેમની મસ્જિદે ગાફિલ કરી દીધા છે. આપ તેને હિદાયત કરો. તેની ઇબાદતે તેને મારી સાથે સૂવાથી બેઝાર કરી દીધો છે. તો હે કઅબ! આપ ફેસ્લો કરે અને તેમને પાછા જવા ન દો, અને ઇબાદત તેમને રાત દિવસ ક્યારેય સૂવા નથી દેતી. (એટલા માટે) ઔરતોના હકમાં તેમને વખાણવા લાયક હું નથી સમજતી.

પતિએ જવાબમાં (નીચેના અશ્આર) કહ્યા :-

زَهْدَنِي فِي النِّسَاءِ وَفِي الْحَجَلِ إِنِّي إِمْرَأٌ أَذْهَلَنِي مَا نَزَلَ
فِي سُورَةِ النَّمْلِ وَفِي السَّعِ الطُّوْلِ وَفِي كِتَابِ اللَّهِ تَخَوِّفٌ جَلَّلٌ

ભાવાર્થ :-

મને ઇબાદતે બીવીના બિસ્તર અને તેની મચ્છરદાનીના અંદર જવાથી રોકી દીધો છે અને હું એવો આદમી છું જેને આ આયતોએ જે સૂરએ 'નમલ' અને સખ્મ તિવાલમાં નાખિલ થઈ છે, મદહોશ કરી દીધો છે અને કિતાબુલ્લાહમાં ઘણાં અંદાજથી ચેતવણીઓ છે.

હઝરત કઅબ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ ફરમાવ્યું,

إِنَّ لَهَا عَلَيْكَ حَقًّا يَا رَجُلُ نَصِيْبَهَا فِي أَرْبَعٍ لِمَنْ عَقَلَ
فَأَعْطِهَا ذَاكَ وَدَعْ عَنْكَ الْعِلَلَ

ભાવાર્થ :-

હે શખ્સ! બેશક તમારી બીવીના હક તમારા પર વાજિબ છે. ચાર રાતમાં એક રાત જરૂર રહો, જો અકલમંદ હોય તો, હવે એને (પત્નીને) એનો હક આપો અને બહાનાથી દૂર રહો.

તે પછી સ્પષ્ટતા ફરમાવી કે અલ્લાહે તમારા માટે ચાર સુધી બીવીઓ હલાલ કરી છે એટલે દરેક ચોથો દિવસ બીવીનો છે, બાકી ત્રણ દિવસો તમારા છે. તમે તેમાં ઇબાદત કરો.

હઝરત ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) ઘણા ખૂશ થયા અને ફરમાવ્યું કે,

‘મારા માટે આ નિર્ણય કરવો મુશ્કેલ છે કે હું તમારી સમજશક્તિથી વધારે પ્રભાવિત થયો છું કે તમારા ફેસ્લાથી.’

તે પછી, એ જ કારણે હઝરત ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ તેમને (હઝરત કઅબ રદિયલ્લાહુ અન્હુ)ને બસરાના કાઝી (ન્યાયાધિશ) બનાવી દીધા.

(‘જદીદી ફિકહી મસાઈલ’ જિલ્દ ૨, પાનું ૧૭૪) (૧)

સંભોગનો શ્રેષ્ઠ સમય

સંભોગનો શ્રેષ્ઠ સમય એ છે કે :-

- સંભોગ ખોરાક પાચન થયા બાદ કરવામાં આવે.
- શરીરમાં સમતોલન હોય,
- ન ગરમી હોય, ન ઠંડક હોય,
- ન ખુશકી હોય, ન તરડી હોય,
- ન પેટ ભરેલું હોય, ન બિલ્કુલ ખાલી હોય.

અબ્બત

- ભરેલા પેટે સંભોગ કરવાથી જે નુકસાન થાય છે, તે ખાલી પેટે સંભોગ કરવાથી થતા નુકસાન કરતાં ઓછું હોય છે.
- એ જ પ્રમાણે રવૂબત (મેજ)ના મૌકા પર સંભોગ કરવાથી જે નુકસાન થશે તે ખુશકીના સમયે સંભોગ કરવાથી થતા નુકસાન કરતાં ઓછું હોય છે.
- શરીરમાં ગરમી (તાવ) હોવાના સમયે સંભોગ કરવાથી થતું નુકસાન, શરીરમાં ઠંડક હોવાના સમયે સંભોગ કરવાથી થતા નુકસાન કરતાં ઓછું નુકસાનકારક હોય છે.

(૧)આ બનાવો અલ્લામા ઈબ્ને જૌઝી (રહ.)એ ‘કિતાબુલ અઝકિયાઅ’માં બે જગ્યાએ ઉલ્લેખ કર્યો છે. જુઓ ‘લતાઈકે ઈસ્મિય્યહ’

લતીફા નંબર ૧૧૫, ૫૭૫ (સંપાદક)

- આદમીએ પૂરી રીતે જોશ અને શહવત (કામેચ્છા)ના સમયે સંભોગ કરવો જોઈએ, કે આદમીનું ગુપ્ત અંગ (શિશન, લિંગ) સંપૂર્ણ રીતે ઉત્થાન પામેલું (ટટ્ટાર થયેલું) હોય, અને તેના ઉત્થાનમાં કોઈ પ્રકારની તકલીફ અને કોઈ કલ્પાનાનો દખલ ન હોય, અને ન ઔરતને વારંવાર જોવાના કારણે (શહવત) થઈ હોય.
- કૃત્રિમ રીતે વાસનાને ઉભારીને વિના કારણે સંભોગ કરવું પણ યોગ્ય નથી.
- અલ્પત, જો વિર્યની વિપુલતા હોય, ઉત્થાન સંપૂર્ણ હોય, અને શહવત (વાસના) પણ પૂરી રીતે હોય, અને સંભોગ કરવાની અસામાન્ય ઈચ્છા હોય, તો સંભોગ કરવો જોઈએ.

(‘તિબ્બે નબવી’)

હઝરત આયશા (રદિયલ્લાહુ અન્હા)થી રિવાયત છે કે :

હુમૂર (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) (ઈશાની નમાઝ બાદ) રાતના અડધા હિસ્સામાં આરામ ફરમાવતા હતા. તે પછી તહજ્જુદ પઢતા હતા. અહીં સુધી કે અંતિમ રાત થઈ જતી. ત્યારે વિત્ર પઢતા હતા. તે પછી પોતાના બિસ્તર પર તશરીફ લાવતા. જો રગબત (ઈચ્છા) હોય, તો અહલ (બીવી)ના પાસે તશરીફ લઈ જતા અર્થાત સુહબત (સંભોગ) કરતા. પછી સવારની અઝાન બાદ ઉઠીને, જો ગુસલની જરૂરત હોય તો ગુસલ ફરમાવતા નહિતર વુમૂ ફરમાવીને નમાઝના માટે તશરીફ લઈ જતા.

નોંધ :-

હકીમો, વૈદો અને ડોક્ટરોની નજદીક સુહબત (સંભોગ)ના માટે શ્રેષ્ઠ સમય છેલ્લી રાત છે, કે તે સમતોલનો સમય છે. ઉપરાંત સૂઈને ઉઠવા બાદ (પતિ-પત્ની) બંનેની તબીયત પણ પ્રફુલ્લિત હોય છે.

પહેલી રાતે પેટ ભરેલું હોય છે. એવી હાલતમાં (સંભોગ) નુકસાનકારક હોય છે. ભૂખ્યા હોવાની હાલતમાં તો વધારે નુકસાનકારક છે.

છેલ્લી રાતનો સમય એ લિહાઝથી પણ સમતોલનનો હોય છે. પરંતુ એ સર્વ પ્રાકૃતિક બાબતો છે. શરીરમત અનુસાર કોઈપણ સમયે કરવો જાઈએ છે.

નળીએ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમથી પણ પ્રથમ રાતમાં અને દિવસના વિવિધ સમયોમાં સુહબત (સંભોગ) કરવું સાબિત છે.

બરાબર નમાઝના સમયે સંભોગ

કેટલાક મશાઈખ (પીરો)એ લખ્યું છે કે :

બરાબર નમાઝના સમયે જો સુહબત (સંભોગ) કરવામાં આવે અને તેનાથી હમલ (ગર્ભ) રહી જાય તો તે ઔલાદ માતા-પિતાની નાફરમાન થાય છે. ('દીની દસ્તરખ્વાન' જિલ્લ ૧, પ્રકરણ-૩, ઈઝદિવાજી ઝિંદગીકા બયાન) (૧)

પેશાબ પાખાના નાં તકાઝા વખતે સંભોગ કરવાથી બિમારી થવાનો સંભવ છે

પેશાબ પાખાનાને રોકવું આરોગ્ય શાસ્ત્ર અનુસાર પણ તંદુરસ્તીના માટે હાનિકારક છે.

ફકીહોએ પણ પેશાબ કે પાખાનાની તીવ્ર હાજત (અર્થાત્ દબાવ માલૂમ પડે ત્યારે) નમાઝમાં દાખલ થવાને અથવા (નમાઝમાં હોય તો) નમાઝ બાકી (ચાલુ) રાખવાને મકરૂહે તહરીમી લખ્યું છે. ('ઉમ્દતુલ ફિકહ' જિલ્લ ૨, પાનું ૨૬૬)

(૧) હવે પછી 'દીની દસ્તરખ્વાન'ના જે હવાલાઓ આવે છે, તે એ જ બયાનમાં છે.

એ જ પ્રમાણે નબીએ પાક (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ પેશાબ પાખાના નાં તકાઝા વખતે સંભોગ કરવાથી પણ મનાઈ કરાવી છે.

‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ (કિતાબ)માં હઝરત અનસ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)ની રિવાયત છે :

‘તમારામાંથી કોઈ સંડાસ (જવાની) જરૂરત વખતે સંભોગ ન કરે, કારણ કે એનાથી નવાસીર (હરસ મસા)ની બિમારીનો ખતરો છે, અને તમારામાંથી કોઈ પેશાબના તકાઝા વખતે સંભોગ ન કરે, કારણ કે એનાથી નવાસીર (નામની) બિમારી (૧) થવાનો સંભવ છે.’

કેટલીક રાતોમાં સંભોગની મનાઈ

ઈમામ ગઝાલી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)એ લખ્યું છે કે :

ત્રણ રાતોમાં સુહબત (સંભોગ) કરવો મકરૂહ છે :-

- (૧) મહીનાની પહેલી રાત
- (૨) મહીનાની છેલ્લી રાત
- (૩) મહીનાની પંદરમી રાત

કહે છે કે આ (ત્રણ) રાતોમાં સુહબત (સંભોગ) વખતે શૈતાન હાજર હોય છે, અને કેટલાક કહે છે કે આ રાતોમાં શૈતાન સંભોગ કર્યા કરે છે. અને આ રાતોમાં આ કાર્ય (સંભોગ)ની કરાહત (ધૃણાસ્પદ હોવું) હઝરત અલી (રદિયલ્લાહુ અન્હુ), હઝરત મુઆવિય્યહ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) અને હઝરત

(૧) નવાસીર : ગુદા (મળદ્વાર)માં ઝખ્મ થઈને સુરાખ બની જવું અર્થાત્ ભગંદર.

(‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૩૫૫, હદીષ નં. ૪૪૮૦૨)

અબૂહુરયરહ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)થી રિવાયત થયેલ છે.

(‘ઇહ્યાઉલ ઉલૂમ’ જિલ્દ ૨, બીજો વિભાગ : નિકાહ,
ત્રીજું પ્રકરણ : આદાબે મુબાશરત)
(‘કોમીયાએ સયાદત’ બાબે સાલિસ) (ત્રીજો વિભાગ)

ફતાવા હફ્કાનિયહનો એક ફતવો

સવાલ: શું બીવી સાથે સંભોગ કરવા માટે મનાઈ કરેલા કોઈ સમય છે? કેટલાક લોકો કહે છે કે, ઝોહરની નમાઝ બાદ, શબે બટાઅત વગેરે સમયો અને મોકાઓ વખતે સંભોગ કરવાની મનાઈ છે. શું એ દુરસ્ત છે?

જવાબ: હૈઝ (માસિક લોહી વહેવું) અને નિફાસ (પ્રસૂતિ પછી લોહી વહેવું)ની હાલતમાં (સંભોગ કરવાની) શરઈ મનાઈ સિવાય સંભોગના માટે ખાસ સમય નક્કી કર્યાની અથવા અમુક સમયમાં મનાઈની કોઈ શરઈ દલીલ નથી.

(‘ફતાવા હફ્કાનિયહ’-૪/૪૩૬)

જુમ્હાની રાતે સંભોગની ફઝીલત

હઝરત ઔસ ઇબ્ને ઔસથી રિવાયત છે કે :

સરતાજે દો આલમ (બંને જહાનના સરદાર) સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમએ ફરમાવ્યું :

જે શખ્સ જુમ્હાના દિવસે

- (પત્નીને) નવડાવે અને પોતે નહાય,
- સવારથી (જામેઅ મસ્જિદ) જાય કે જેથી શરૂઆતથી ખુલ્લો મેળવી લે,

- પગે ચાલીને જાય, સવારી ન કરે,
- ઇમામની નજીક બેસે અને ખુલ્લો સાંભળે,
- વળી એ કે કોઈ બેહુદા (અરચિકર) વાત ઝબાનથી ન કાઢે,
તો તેના દરેક કદમ (પગલાં)ના બદલામાં એક વર્ષ રોઝા (રાખવાનો) અને રાતે ઇબાદત કરવાનો સવાબ લખવામાં આવશે.

હઝરત મકહૂલ તાબિઈ (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)થી પૂછવામાં આવ્યું તે શખ્સના વિષે જે જુમ્હાના દિવસે જનાબત (સંભોગ)નું ગુસલ કરે, તો ફરમાવ્યું,

‘જે એવું કરે તેના માટે બમણો અજર (સવાબ) છે.’

(‘અસાઈસે યવમુલ જુમ્હાહ’ પાનું-૨૯)

આ હદીષના કારણે કેટલાક ઉલમાએ જુમ્હાની રાતે સંભોગ કરવાને મુસ્તહબ ફરમાવ્યું છે. (૧)

(ઉપરની) હદીષે મુબારકમાં ‘ગરસ-લ’ શબ્દ આવ્યો છે, જેનો અર્થ એ છે કે : ‘પોતાની બીવીને નવડાવે.’ એનાથી મુરાદ (આશય) એ છે કે : પોતાની બીવીથી સુહબત (સંભોગ) કરે.

(૧) ‘કન્જુલ ઉમ્માલ’ની એક રિવાયતમાં છે :

શું તમારામાં કોઈ આ વાતથી આજિઝ (લાચાર, નિર્બળ) છે કે પોતાની બીવી સાથે દરેક જુમ્હાએ સંભોગ કરે, કારણ કે એમાં બમણો સવાબ છે એક પોતાના ગુસલનો અને એક બીવીનો ગુસલનો.

(‘કન્જુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૩૪૯, હદીષ નં. ૪૪૮૬૬)

‘મઝાહિરે હક’ (કિતાબ)ના કર્તાએ લખ્યું છે :

‘જુમ્હાના દિવસે પોતાની બીવીથી હમખિસ્તરી (સહશયન અર્થાત્ સંભોગ) બેહતર છે, એટલા માટે કે એનાથી ઝિના (પર સ્ત્રીગમન)નો ખતરો દિલમાં પેદા નથી થતો અને નમાઝમાં હુઝૂરે કલ્બ (દિલની એકાગ્રતા) હાસિલ થાય છે.’

(‘મઝાહિરે હક’ જિલ્દ-૧, પાનું-૮૦૩)

‘ઇન્તેખાબુ-તરગીબ વતરહીબ’માં છે :

‘અર્થાત્ જુમ્હાની રાતે હું મારી બીવીથી મળ્યો (સંભોગ કર્યો) જેના કારણે તેણે પણ ગુસલ કર્યું અને (મેં) પોતે પણ (ગુસલ કર્યું).’

આ શબ્દ ‘ગસ્સ-લ’ના ‘સીન’ની તરફથી નકલ થવું એને જ રાજેહ બતાવે છે. આ સૂરતમાં એનો ફાયદો આ થશે કે શરીર અને પોશાકની પાકીઝગી (પવિત્રતા)ની સાથે સાથે જઝબાત (લાગણીઓ, સંવેદના) અને ખ્યાલાત (ચિંતારો) પણ પાકીઝા (પવિત્ર) થઈ જશે. અને નફસ (મન) વધારે સુકૂન (શાંતિ) અને ઇત્મિનાન (સંતોષ)ની સાથે અલ્લાહની તરફ ધ્યાનિત થઈ શકશે.

(‘ઇન્તેખાબુ-તરગીબ વતરહીબ’ જિલ્દ ૧, પાનું ૧૫૫)

હઝરત ઇમામ ગઝાલી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) લખે છે :

અને કેટલાક ઉલમાએ જુમ્હાના દિવસે અને એની રાતમાં સુહબત (સંભોગ)ને મુસ્તહબ કહ્યો છે, આ હદીષના એક અર્થના લિહાઝથી :

رَحِمَ اللَّهُ مَنْ غَسَلَ وَاغْتَسَلَ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ

(જુમ્હાની રાતે ગુસલ કરાવનાર અને ગુસલ કરનાર પર અલ્લાહ રહમ કરે છે.)

—‘ઈહયાઉલ ઉલૂમ’

સંભોગ વખતની દુઆ

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું :

‘જ્યારે તમારામાંથી કોઈ બીવીની પાસે જતી વખતે અલ્લાહ સમક્ષ આ અર્ઝ (દુઆ) કરી લેતો રહે :’

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْنَا

(હું અલ્લાહતઆલાનું નામ લઈને આ કામ શરૂ કરું છું. હે અલ્લાહ! તું શૈતાનની ખૂરાઈથી અમને બચાવ, અને અમને જે ઔલાદ આપે તેને પણ બચાવ.)

તો આ સંભોગના પરિણામે તેમના માટે બાળક નસીબમાં હશે તો શૈતાન તેને કદી નુકસાન પહોંચાડી ન શકશે અને તે હંમેશા શૈતાનની ખૂરાઈથી સુરક્ષિત રહેશે.

(‘બુખારી’ અને ‘મુસ્લિમ’)

શૈખ અબ્દુલ હક મુહદિસ દહેલવી (રહ.)એ આ હદીષની શર્હ (સ્પષ્ટીકરણ)માં ‘અશ્અતુલ-લમ્આત’ કિતાબમાં આ આરિકાનહ (નુકતહ) લખ્યો છે કે :

‘આ હદીષથી એવો ભાવાર્થ નીકળે છે કે જો સંભોગ વખતે અલ્લાહતઆલાથી આ પ્રમાણેની દુઆ ન કરી (અને અલ્લાહતઆલાની તરફથી બિલકુલ ગાફિલ થઈને પશુની જેમ બસ પોતાની કામેચ્છા પૂરી કરી) તો એવા સંભોગથી પૈદા થનારી ઔલાદ શૈતાનની ખૂરાઈથી સુરક્ષિત નહિ રહેશે.’

તે પછી ફરમાવે છે કે :

‘આ પ્રમાણમાં પૈદા થનારી નસલના ચરિત્રો, અખ્લાક અને આદતો જે સામાન્ય રીતે ખરાબ અને બરબાદ છે તો તેનો ખાસ પાયો આ જ છે. અલ્લાહતઆલા આપણને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમની આ સૂચનાઓ અને સલાહોની કદર કરવાની અને એનાથી લાભ લેવાની પૂરી તૌફીક આપે.’

(‘મઆરિફુલ હદીષ’ જિલ્દ ૫, પાનું ૨૧૫, હદીષ નં. ૧૬૫,
જિલ્દ ૭, પાનું ૩૭)

આ દુઆને જરૂર પડવી જોઈએ, કારણ કે સંભોગ વખતે અલ્લાહનું નામ નહિં લેવાથી શૈતાનનું વિર્ય (મની) પણ મરદના વિર્યની સાથે અંદર ચાલ્યું જાય છે.

(‘કઝા ફી હાશિયતિલ હિસ્ન’, ‘હિસ્ને હસીન’ પાનું ૨૫૨)

શેખ અબ્દુલકાદિર જુલાની (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) ઇરશાદ ફરમાવે છે :

‘પૂર્વજ ઉલમાથી રિવાયત છે :

જો ઔરત (પત્ની)ની પાસે જતી વખતે (સંભોગ વખતે) બિસ્મિલ્લાહ નહિં પઢે તો શૈતાન તેના સંભોગમાં શરીક થાય છે.’
(‘ગુનિયહ’)

ઔરતોએ પણ આ દુઆ યાદ કરી લેવી જોઈએ.

‘ફતાવા મહમૂદિઅહ’માં છે :

‘દુઆ વગર સંભોગ કરવાથી શૈતાન પણ સંભોગ કરે છે.’

(જિલ્દ ૧૭, પાનું ૩૨૦)

બે પત્નિઓ હોય તો એકની હાજરીમાં બીજીથી સંભોગ ન કરે

કોઈની બે બીવીઓ હોય તો એક બીવીથી બીજી બીવીના દેખતાં સંભોગ કરવો બેહયાઈ (નિર્લજ્જતા) છે. અને બીજી બીવીનું દિલ દુઃખાવવું છે.

એક ઔરતે બીજી ઔરતનું સતર (ગુપ્તભાગ) જોવું પણ ગુનાહ છે. એ સિદ્ધાન્તથી પણ આ રીતભાત છોડવી જરૂરી છે.

‘ફતાવા આલમગીરી’માં છે :

‘પતિનું પોતાની પત્નિ સાથે એવી હાલતમાં સંભોગ કરવું કે બીવીની સોકન (શોકય) કે પોતાની બાંદી હાજર હોય, તો ઇમામ મુહમ્મદ (રહ.)ના નઝદીક મકરૂહ છે.’

(‘ફતાવા આલમગીરી’ કિતાબુલ કરાહિય્યત, બાબુસ સામિન.)

(‘ફતાવા રહીમીય્યહ’ જિલ્દ ૬, પાનું ૨૫૫, સવાલ નં. ૧૭૮૯)

‘ફતાવા આલમગીરી’ના બાબુલ કસમ, ગ્યારવાં બાબ, કિતાબુન્નિકાહમાં પણ આ બાબત છે :

‘એક બીવીની સામે બીજી બીવીથી સંભોગ કરવો મકરૂહ છે. અહીં સુધી કે એક (બીવી)થી (પતિએ) સંભોગ કરવાની ઇચ્છા (બીજી બીવીની હાજરીમાં) કરી તો એને કબૂલ કરવું (બીવી માટે) વાજિબ નથી એટલે જો તેણી ઇન્કાર કરે તો નાફરમાન ન થશે.’

સંભોગથી પહેલાં ચુંબન, પ્રેમાલાપ અને પ્રેમક્રિડા વડે પત્નિને ઉત્તેજિત કરે

- સંભોગથી પહેલાં પત્નિને ખુબ માનુસ (લાગણીમય) કરે.

- જેટલું થઈ શકે છેડછાડ કરીને તેને તૈયાર કરે.
- ખેલકૂદ (૧), ચુંબન, મુલાઅબત (પ્રેમક્રિડા, હસીમઝાક) (૨) વડે તેણીને સંભોગ માટે ઉત્તેજિત કરે.
- જો ઉપરોક્ત પૂર્વક્રિડાઓ અને શારીરિક ઉત્તેજનાને પ્રખળ અને પુષ્ટ બનાવવા માટેના શારીરિક ઉપચારો કરવા વગર ઉતાવળે સંભોગ કરી લીધો અને પત્નીની ખ્વાહિશ (કામેચ્છા) પૂરી ન થઈ તો એ બાબત ઔરતના માટે રંજ અને તકલીફની છે, બલ્કે નફરત અને તિરસ્કાર સુધી મામલો પહોંચી શકે છે.

(૧) હદીષમાં પણ ઔરતને ખિલ્લીના (રમકડું) ફરમાવ્યું છે :

‘ઔરત ખિલ્લીના (રમકડું) છે, એને ઈખ્તિયાર કરો.’

(‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૩૦૧, હદીષ નં. ૪૪૫૮૨)

હઝરત જાબિર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ વૃદ્ધ ઔરતથી શાદી કરી ત્યારે આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ તેમનાથી ફરમાવ્યું કે,

“કુંવારી (યુવાન) કન્યાથી કેમ શાદી ન કરી કે તેણી તારી સાથે ખેલતે અને તું તેણી સાથે ખેલતે.”

(‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૩૦૩, હદીષ નં. ૪૪૬૦૪)

(૨) સ્ત્રીની કામવાસનાને ઉત્તેજિત અને ઉદીપ્ત કરવા માટેના ઉપચારો કરવા જેવા કે :- પ્રેમ ગોષ્ઠિ કરવી, ધિંગામસ્તી કરવી, સ્ત્રીના અતિ સંવેદનશીલ અંગો : યોનિ, ભગાંકુર (Clitoris), સ્તનની ડીંટડીઓ (Nipples), પેટ જાંઘ (સાથળ) વગેરેને સ્પર્શવું, છેડછાડ કરવું, ઘર્ષણ કરવું, મસળવું, ચોળવું તથા સ્તનને મોઢામાં લઈ ચૂસવું વગેરે તમામ બાબતોનો ‘મુલાઅબત’ શબ્દમાં સમાવેશ થઈ જાય છે.

“ઉલ્લટકા તબ મઝા હૈ કે દોનો હો બેકરાર,

દોનો તરફ હો આગ બરાબર લગી હુઈ.”

ઔરતની વાસનાને ઉત્તેજિત કરવાની યુક્તિઓ

ઔરતની શહેવત (વાસના)ને ઉભારવાની, ઉત્તેજિત અને ઉદ્દીપ્ત કરવાની વિવિધ તરકીબો, રીતો, યુક્તિઓ કિતાબોમાં આપેલી છે. જેમાંથી કેટલીક અહીં નકલ કરવામાં આવે છે.

‘દીની દસ્તરખ્વાન’ (કિતાબ)માં છે :-

સંભોગથી પહેલાં :-

- પત્ની સાથે મુલાઅખત (ખેલકૂદ, હસી મઝાક) કરે. તેણીના શરીર પર હાથ ફેરવે.
- ખાસ કરીને તેણીની (સ્તનની) ડીંટડીઓ (Nipples નિપ્લસ)ને આંગળીઓ વડે મસળવું, પંપાળવું વાસનાને ઉભારવા અને ઉત્તેજિત કરવામાં ઘણું લાભકારક છે.
- સ્તનને મોઢામાં લઈને ચૂસવું પણ જાઈઝ છે, બલ્કે ઔરતને ઉત્તેજિત કરવા માટે એ ઘણો જ અકસીર ઉપાય છે, એ શરતે કે મોઢામાં દૂધ આવવાનો ખતરો ન હોય.
- સ્ત્રીની યોનિના ઉપરના ભાગમાં, ચામડીના નીચે છુપાયેલો, વટાણાના દાણા જેટલો માંસનો ઉપસેલો ભાગ હોય છે. તેને અરબી ભાષામાં ખટર, અંગ્રેજીમાં ક્લિટોરિસ (Clitoris) અને ગુજરાતીમાં ભગાંકુર કહે છે. એ ભાગને પોતાના લિંગ (શિશન) વડે સ્પર્શ કરવાથી સ્ત્રીની કામેચ્છા ઔર વધારે ભડકી ઉઠે છે.

જે યુવાનો

- ગર્મ મિઝાજ (ગરમ પ્રકૃતિવાળા)
- વધારે વાસના અને કામેચ્છાવાળા, તેમજ
- શીઘ્રપતન (જલ્દીથી વિર્યપાત) થઈ જવાની બીમારીવાળા હોય, તેમના માટે ઉપર જણાવેલી યુક્તિઓ ઘણી ઉપયોગી છે.

એ યુક્તિઓ અપનાવવાથી સ્ત્રીને પણ જલ્દી વિર્યપાત થઈ જશે.

જો પુરૂષને વિર્યપાત જલ્દી થઈ જાય અને સ્ત્રીને વિર્યપાત મોડું થાય, તો સ્ત્રીની વાસના અને કામેચ્છા સંતોષાતી નથી. એ અતૃપ્તિના કારણે જાત જાતની ખરાબીઓ અને દુષણો પેદા થાય છે.

દાખલા તરીકે :-

- ઔરતની બદકારી (પરપુરૂષગમન)નો ખતરો,
- પતિથી મુહબ્બત અને પ્રેમભાવી કમી,
- ગર્ભધારણ ક્રિયામાં રૂકાવટ (અવરોધ)..... વગેરે.

ઉપરાંત સ્ત્રીના પેટ ઉપર, તેની જાંઘ (સાથળ) ઉપર હાથ ફેરવવાથી, પંપાળવાથી, મસાળવાથી, મર્દન કરવાથી પણ સ્ત્રીમાં જલ્દી ઉત્તેજના ઉત્પન્ન થાય છે, સ્ત્રીઓનો મિઝાજ ઠંડો હોવાના કારણે તેણીઓને વિર્યપાત મોડો થાય છે. એટલે ઉપર દર્શાવેલા તેણીના અંગોને પંપાળીને, મસાળીને અને મર્દન કરીને તેણીની વાસનાને ઉભારવું તેણીના જલ્દી વિર્યપતન થવા માટે ફાયદાકારક છે.

અલ્લામા ઇબ્ને કચ્ચિમ જૌઝિય્યહ ‘તિબ્બે નબવી’ (કિતાબ)માં લખે છે કે :

પુરૂષે સંભોગ કરવા પહેલાં બીવી સાથે :

- ખેલકૂદ (પ્રેમક્રિડા) કરવું જોઈએ.
- ચુંબનો કરવા જોઈએ અને
- જીભ ચૂસવી જોઈએ.

રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) સંભોગથી પહેલાં પોતાની બીવીની સાથે ખેલતા હતા અને તેને ચુંબન કરતા હતા. (૧)

(‘ફૈઝુલ કદીર’ જિલ્દ ૫, પાનું ૧૧૫, હદીષ નં. ૬૫૩૬)

અબૂ દાઉદે પોતાની સુનનમાં રિવાયત (નકલ) કરી છે કે :

નબી સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સંભોગથી પહેલાં હઝરત આયશા (રદિયલ્લાહુ અન્હા)ને ચુંબન કરતા હતા અને તેમની જીભ ચૂસતા હતા.

(‘તિબ્બે નબવી’)

અલ્લામા ઈબ્ને કથિર (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)એ ઉપર જે હદીષનો હવાલો આપ્યો છે. અબૂ દાઉદમાં એ હદીષ એ પ્રમાણે ન મળી શકી. અલ્ખત ‘કિતાબરસૌમ’ (રોઝહ વિષેના વિભાગ)માં રિવાયત આ પ્રમાણે છે :

હઝરત આયશા (રદિયલ્લાહુ અન્હા)થી રિવાયત છે કે,

રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) રોઝહની હાલતમાં તેમને ચુંબન કરતા હતા અને જીભ ચૂસતા હતા.

આ (હદીષ)માં સંભોગનો ઉલ્લેખ કઈ રીતે હોઈ શકે, કે એ તો રોઝહની હાલતનું બચાન છે! અલ્લાહ જાણે.

હઝરત શૈખ અબ્દુલ કાદિર જીલાની (રહ.) ઇરશાદ ફરમાવે છે:

(૧)નબીએ પાક (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) જ્યારે સંભોગની ગરજથી પોતાની બીવીના કપડાં ઉતારતા ત્યારે બેસતા અને ચુંબન કરતા. (‘ફૈઝુલ કદીર’ જિલ્દ ૫, પાનું ૧૧૫, હદીષ નં. ૬૫૩૬)

“અને અદબ આ છે કે સંભોગ પહેલાં ઔરત સાથે મુલાઅબત (ખેલકુદ, હસી મઝાક) કરે.” (૧)

(‘ગુનિચ્ચહ’)

અલ્લામા મનાવી (રહ.) લખે છે કે :

“સંભોગથી પહેલાં બીવી સાથે મુલાઅબત (ઉત્તેજતા માટેની પૂર્વ ક્રિયાઓ) કરવું અને જીભને ચૂસવું..... વગેરે સુન્નતે મુઅક્કદહ છે અને તેનાથી વિરુદ્ધ કરવું મકરૂહ છે.”

(‘ફૈઝુલ કદીર’ જિલ્લ ૫, પેજ ૧૧૫, હદીષ નં. ૬૫૩૬)

ઈમામ ગઝાલી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) પોતાની વિશ્વ વિખ્યાત કિતાબ ‘ઈહ્યાઉલ ઉલૂમ’માં લખે છે કે :

એક હદીષમાં છે કે,

આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમએ ફરમાવ્યું કે,

“જ્યારે પતિ-પત્ની સંભોગ કરવા ચાહે ત્યારે સંભોગથી પહેલાં વાતચીત કરવી જોઈએ અને ચુંબન કરવું જોઈએ.”

આં હઠારત સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમે ફરમાવ્યું,

“તમારામાંથી કોઈ પોતાની પત્ની પર એ રીતે ન જઈ પડે જેવી રીતે ચોપગાં પશુ (જઈ પડે છે), બલ્કે પતિ-પત્ની વચ્ચે પ્રથમ એલચી (પ્રતિનિધિ) હોવા જોઈએ.”

લોકોએ પૂછ્યું,

“યા રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)! એલચી (પ્રતિનિધિ) શું છે?”

(૧) જુઓ પાના નંબર ૫૨ ફૂટનોટ નંબર (૨)

આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું, “ચુંબન અને વાતચીત.”

ઈમામ ગઝાલી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)એ ‘કીમિયાએ સઆદત’માં પણ આ હદીષ નકલ કરી છે.

આ વિગતોથી માલૂમ થયું કે, સંભોગથી પહેલાં મુલાઅબત (ખેલકૂદ, હસીમઝાક) જરૂર કરવી જોઈએ બલ્કે હદીષમાં મુલાઅબતથી પહેલાં સંભોગની મનાઈ આવી છે. (૧)

અલ્લામા ઈબ્ને કથીર જોઝિય્યહ ફરમાવે છે :

હઝરત જાબિર ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)ની રિવાયત છે કે, રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમએ મુલાઅબત (ખેલકૂદ, હસીમઝાક)થી પહેલાં સંભોગ કરવાથી મનાઈ ફરમાવી છે. (૧)

(‘તિબ્બે નબવી’)

‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૩૦૨, હદીષ નં. ૪૪૮૮૬,
‘ફૈઝુલ કદીર’ પાનું ૪૧૮, હદીષ નં. ૯૪૩

ઈમામ ગઝાલી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)એ આ હદીષ નકલ ફરમાવી છે કે :

મરદમાં ત્રણ વાતો (એની) નબખાઈની નિશાનીઓ છે :-

(૧) જેનાથી પરિચય કરવો પસંદ કરતો હોય તેનાથી જ્યારે મુલાકાત કરે ત્યારે તેના નામ તથા નસબથી વાકેફ થવા પહેલાં જ તેનાથી જુદો થઈ જાય છે.

(૧)જુઓ પાના નંબર ૫૨ ફૂટનોટ નંબર (૨)

(૨) કોઈ શખ્સ તેની તરખીમ (આદર) કરે અને કંઈક ભેટ આપે અને તે ચીઝ (ભેટ) ન લે અને હસેલી કાઢે.

(૩) પોતાની લોંડી કે બીવીથી સંભોગ કરવા ચાહે અને

- તેણી સાથે વાત કરવા વગર,
- તેણીની લાગણીને ઉભારવા વગર,
- તેણીની પાસે સુવા વગર

સંભોગ કરવા લાગે અને (પોતાની) હાજત (વાસના) પૂર્તી કરે પરંતુ તેણીની હાજત પૂરી થવા ન દે.

(‘ઈહ્યાઉલ ઉલૂમ’)

‘ફતાવા આલમગીરી’માં છે, હઝરત ઈબ્ને ઉમર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) ફરમાવે છે કે :

“સૌથી વધારે યોગ્ય એ છે કે સંભોગ વખતે પોતાની પત્નીની યોની (ગુપ્ત અંગ)ને જુએ કે જેથી પૂરેપૂરી લિગઝત હાસિલ થાય.”

ઈમામ અબૂ યુસુફ (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)એ ફરમાવ્યું કે, મેં ઈમામ અબૂ હનીફા (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)થી પૂછ્યું કે,

“એક શખ્સ પોતાની પત્નીની યોનિને સ્પર્શ કરે છે (પંપાળે છે) અને તેણી તે શખ્સના લિંગ (ફિજન)ને સ્પર્શ કરે છે અને પંપાળે છે કે જેથી તેનું લિંગ ટટ્ટાર (ઉલ્થિત) થઈ જાય. શું આપની નજદીક એમાં કોઈ ખૂરાઈ છે?”

ફરમાવ્યું કે,

“નહીં (એમાં કોઈ ખૂરાઈ નથી) બલ્કે મને ઉમ્મીદ છે કે તેને સવાબ મળશે.” આ (ઉલ્લેખ) ખુલાસામાં છે.

(કિતાબુલ કરાહિય્યાત, અલબાખુસ્સામિન)

સંભોગની રીત (આસન)

‘દીની દસ્તરખ્વાન’ (કિતાબ)માં છે :-

સંભોગના માટે બેઠક (આસન)ની કોઈ ખાસ રીત શરૂ રીતે જરૂરી નથી. બહેને સહાબએ કિરામ (રદિયલ્લાહુ અન્હુમ)માં દરેક પ્રકારનો રિવાજ માલૂમ પડે છે.

અબૂ દાવુદવાળી હદીષથી હજારત અકદસ શૈખુલ હદીષ મદ્રિલ્લુહુ એ તારણ કર્યું છે કે,

- ઔરતને સામે ચત્તી સુવાડીને,
- બંને ટાંગોને અર્ધી ઉભી કરીને
- તેણીની સામે બેસીને સંભોગ કરે.

અલ્લાહ જાણે.

આ તરીકો (આસન) આરોગ્ય શાસ્ત્ર પ્રમાણે પણ બધા તરીકાઓ કરતા બેહતર છે.

અલ્લામા ઇબ્ને કચ્ચિમ જૌઝિય્યહ લખે છે કે :-

સંભોગની ઉમદા રીત (આસન) આ છે કે,

- મદ ઔરતની ઉપર હોય અને
- મુલાઅબત (બેલકૂદ અને હસીમઝાક) (૧) અને
- ચુંબન ક્રિયા કરવા પછી,
- ઔરતને ચત્તી સુવાડીને,

તેણી સાથે સંભોગ કરે.

એટલા જ માટે ઔરતને ફિરાશ (બિછાનું બિછાવનાર, પાથરણું પાથરનાર) કહે છે.

ખુદ અલ્લાહના પૈગમ્બર (સલ્લલ્લાલ્હુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ કરમાવ્યું,

“અલ-વલદુ લિલફિરાશ.” (૧)

અર્થાત્ છોકરા (પતિ) માટે (પત્ની) ફિરાશ છે.

અહીં ઔરતને ‘ફિરાશ’ની ઉપમાં આપવામાં આવી છે. અને મર્દની ઔરત પર મુકમ્મલ હાકિમિય્યત (સંપૂર્ણ પ્રભુત્વ)ને સાબિત કરે છે.

જેમ કે અલ્લાહતઆલાનો ઇર્શાદ છે

‘અર્રિજાલુ કવ્વામુન અલજ્જિસાઅ’

અર્થાત્

મર્દને ઔરત પર હાકિમ મુકર્રર કરવામાં આવ્યો છે. (૨)

એ જ પ્રમાણે આ (અરબી) કાવ્યપંક્તિમાં પણ કહેવામાં આવ્યું છે :

إِذَا رَمَتْهَا كَانَتْ فِرَاشًا يَقْلِينِي - وَعِنْدَ فِرَاعِي خَادِمٌ يَتَمَلَّقُ

ભાવાર્થ :-

સંભોગ વખતે જ્યારે હું યોનિમાં (લિંગને) દાખલ કરું છું ત્યારે તેણી બિસ્તર બનીને મને ઉઠાવે છે અને વિર્યપાત થઈ જવા પછી એક ચાપલુસી નોકર બની જાય છે.

(૧) ‘બુખારી શરીફ’ કિતાબુલ વસાયા બાબુ કવલુલ મૂસી લીવબિય્હ તઆહદ વ-લ-દી. (ઈલા આબિરહ)

(૨) સૂરએ ‘નિસાઅ’ આયત ૩૪

અને અલ્લાહિતઆલા ફરમાવે છે :

هُنْ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ ط

(તેણી (ઔરતો) તમારા માટે લિબાસ છે અને તમે (મરદો) તેણીઓના માટે પોશાક છો.) (૧)

કુર્આને કરીમે મિયાં-બીવી (પતિ-પત્ની)ને લિબાસની ઉપમા આપી છે. જેવી રીતે લિબાસ વડે સતરને (શરીરતમાં શરીરના જે ભાગોને છુપાવ્યાનો હુકમ છે તેને) છુપાવે છે તે જ પ્રમાણે પતિ-પત્ની એક બીજાના માટે એબો, ખામીઓને છુપાવ્યાનો તેમજ ગુનાહોથી બચવાનો ઝરિયો છે.

અને જેવી રીતે લિબાસથી ઇન્સાનોને રાહત, આરામ, સુકૂન (શાંતિ) મળે છે, તે જ પ્રમાણે ઘણાં નુકસાનોથી હિફાઝત (રક્ષા) મળે છે તથા ઠંડી, ગરમીથી બચાવ થાય છે. એ જ પ્રમાણે નિકાહના ઝરિયાથી પતિ-પત્નીને એકબીજાથી રાહત, આરામ અને સુકૂને કલ્બી (દિલની શાંતિ) હાસિલ થાય છે.

અને જેવી રીતે ઇન્સાનને લિબાસથી ઘણો ગાઢ સંબંધ હોય છે, શરીર સાથે સંયુક્ત અને સંલગ્ન હોય છે, તે જ હાલત પતિ-પત્નીની હોય છે, કે તેમનો સંબંધ આપસમાં ઘણો નિકટનો હોય છે. સંભોગ વખતે તો બિલ્કુલ જ બદનથી સંમિલન થઈ જાય છે. અને એકબીજાના માટે લિબાસના સ્થાને લઈ જાય છે.

ઇબ્ને ઝૈદનું કથન છે કે,

‘સંભોગ વખતે બંને (પતિ-પત્ની) એક બીજાને લોકોની નજરથી છુપાવી લે છે, એ જ મુરાદ (હેતુ) છે લિબાસથી.’

(‘ફતાવા રહીમિયહ’ જિલ્દ ૮, પાનું ૩૬૩)

એક હદીષમાં પણ આ અર્થ દર્શાવ્યો છે :

(૧) સૂરએ ‘બ-ક-રહ’ આયત નંબર ૧૮૭

‘અલ્લાહતઆલાએ તારી બીવી (પત્ની)ને તારા માટે લિખાસ બનાવી અને તને તારી બીવીના માટે લિખાસ બનાવ્યો.’

(‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૩૪૫, હદીષ નં. ૪૪૮૪૩,
‘ફૈઝુલ કદીર’ જિલ્દ ૨, પાનું ૨૮૨, હદીષ નં. ૧૭૧૮)

અને આ રીતે સંભોગ કરવાથી લિખાસનો ભાવાર્થ સંપૂર્ણ રીતે સત્ય સાબિત થાય છે, કે મર્દનો ફિરાર એના માટે લિખાસ છે અને એ જ પ્રમાણે ઔરતનો લિહાફ (બહૂસ, રજાઈ) એનો લિખાસ છે.

દૂંકમાં સંભોગનો ઉમદા અંદાઝ એ જ આયતમાંથી લીધો છે. અને એ જ અંદાઝ (શૈલી, રીત) પતિ અને પત્નીમાંથી દરેકનો બીજાના માટે લિખાસ હોવાની લાક્ષણિકતા બેહતર રીતે સૂચવે છે.

અને એમાં એક બીજો પહેલુ પણ છે, તે એ કે સંભોગ વખતે ઔરત ક્યારેક ક્યારેક મર્દથી બિલ્કુલ ચોંટી-વળગી જાય છે. એ રીતે ઔરત મર્દના માટે એક લિખાસની જેમ બની જાય છે.

કવિએ સુંદર દર્શન અંકિત કર્યું છે :-

(૧) إِذَا مَا الضَّجِيعُ نَفْسِي جِدَهَا ÷ وَتُتْ لَكَائَتْ عَلَيْهِ لِبَاسًا

(સંભોગ કરતી વેળા જ્યારે સૂતેલી (પત્ની) પોતાની સુરાહીદાર (કૂંજા જેવી) ગરદન ઘૂમાવે છે ત્યારે મારી સાથે એવી રીતે ચોંટી-વળગી જાય છે, જાણે કે તેણી મારો લિખાસ છે.)

(૧)આ શેઅર (કાવ્ય પંક્તિ) :

નાબિગો જઅદીના દીવાન (કાવ્ય સંગ્રહ) ના પૃ. ૮૧ ઉપર છે.
અને ‘અશઅર વશ્શુઅરા’ (પુસ્તક) ના પૃ. ૨૮૬ ઉપર પણ છે.

સંભોગની બદતરીન (સૌથી વધારે ખરાબ) રીત આ છે કે ઔરત મરદના ઉપર હોય અને મરદ પીઠ તરફથી ઔરત સાથે સંભોગ કરે, એ કુદરતી રચનાથી બિલ્કુલ ખિલાફ છે, જે અંદાજ પર અલ્લાહ્તઆલાએ મરદ અને ઔરતને પૈદા કર્યા છે. બલ્કે એમ કહો કે નર અને માદાને પૈદા કર્યા છે.

એમાં ઘણી ખરાબીઓ છે, જેમાંથી એક ખરાબી આ છે કે વિર્યનું સંપૂર્ણરીતે સ્ખલન થવું મુશ્કેલ હોય છે અને ક્યારેક લિંગમાં વિર્યનો કેટલોક ભાગ બાકી રહી જાય છે જે બદખૂદાર (દુર્ગાધિત) અને દુષિત થઈ જાય છે, જેના કારણે સંભોગ કરનારને નુકસાન થાય છે.

કદી-કદી એવું પણ થાય છે કે સ્ત્રીની યોનિમાંથી વિર્ય વહીને પુરૂષના લિંગમાં ચાલ્યું જાય છે એ રીતે સ્ત્રીના ગર્ભાશયમાં વિર્ય સંપૂર્ણ નિયંત્રણમાં રહેતું નથી અને ગર્ભધારણ ક્રિયામાં મુશ્કેલી પડે છે.

ઉપરાંત કુદરતી રીતે અને શરીરત પ્રમાણે આ કાર્ય (સંભોગ)ના માટે સ્ત્રી કર્મ છે અને પુરૂષ કર્તા છે એટલે જો તેણી કર્મના બદલે કર્તા બની જશે તો કુદરત અને શરીરત બંનેની વિરુદ્ધ થશે.

અહલે કિતાબ (યહૂદી, ઇસાઈ વગેરે) પોતાની ઔરતો સાથે સંભોગ તેણીઓને પડખાભેર (કરવટ) સૂવાડીને કિનારાંથી કરતા હતા. તેઓ કહેતા હતા કે સંભોગની આ રીત ઔરતોના માટે આસાનતરીન (સરળતમ) છે.

(‘તિબ્બે નબવી’)

આયતે કરીમા :

نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ مَ فَاَتُوا حَرْثَكُمْ اَنْتُمْ شِئْتُمْ

(તમારી સ્ત્રીઓ તમારા માટે ખેતી (સમાન) છે, તો પોતાની ખેતીમાં ચાહો તે તરફથી જાઓ.)

આ આચરે કરીમાથી જાણવા મળે છે કે તમારી પત્નીઓ તમારા માટે ખેતર (સમાન) છે. એટલે પોતાના ખેતરમાં જે તરફથી ચાહો આવો. અર્થાત્ આગળથી, પાછળથી, સૂતાં, ઊભાં, બેઠાં (એટલે સંભોગ માટેનું આસન કે રીત વિવિધ હોય, પરંતુ સંભોગ સ્ત્રીની માત્ર યોગિના માર્ગે જ કરવો જોઈએ.)

(‘ફતાવા રહીમિયહ’ જિલ્લ ૨, પાનું ૨૪)

આ આચર ઉતરવા વિષે વિવિધ રિવાયતો, બનાવો હદીસની અને તફસીરની કિતાબોમાં નકલ થયેલા છે. વિગતો માટે ‘તફસીર ઇબ્ને કસીર’ જુઓ.

જુખારી અને મુસ્લિમની રિવાયતમાં છે કે :-

હઝરત જાબિર (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) કહે છે કે :-

યહૂદીઓ એવું કહ્યા કરતા હતા કે જે શખ્સ પોતાની પત્ની સાથે તેની પીઠ પાછળથી તેના આગળના હિસ્સા (અર્થાત્ યોનિ)માં સંભોગ કરે છે, તો તેને બાબુ (ત્રાંસી કીકી પૂતળી) વાળું બાબક પેદા થાય છે.

યહૂદીઓની આ ગલત માન્યતાને રદ કરવા માટે આ આચર ઉતારી :

بَسَا وَكُم حَرْتُ لَكُمْ مَرَاتُوا حَرْوَكُمْ أَنْتُمْ شَتُّمُ

-સૂરએ ‘બ-ક-રહ’, ૨૨૩

(તમારી સ્ત્રીઓ તમારા માટે ખેતી (સમાન) છે, તો પોતાની ખેતીમાં ચાહો તે તરફથી આવો.)

(‘મિશકત’ બાબુલ મુબાશરહ, કિતાબુ-ઝિકાહ)

એક રિવાયતમાં હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) ફરમાવે છે કે :-

મદીનામાં જે હઝરાતે 'અલ-અન્સાર'નો ખિતાબ હાસિલ કર્યો તેઓ પ્રથમ મુશ્તીક હતા. યહૂદીઓની સાથે રહેતા હતા. યહૂદીઓની પાસે આસ્માની કિતાબ (તૌરાત) હતી એટલે મુશ્તીકો સમજતા હતા કે યહૂદીઓને ઇલ્મી ફઝીલત હાસિલ છે. તેથી તેઓ ઘણી ખરી બાબતોમાં યહૂદીઓની રીતભાત અપનાવી લેતા હતા.

સંભોગની બાબતમાં યહૂદીઓની રીત આ હતી કે તેઓ સ્ત્રીને માત્ર ચત્તી સૂવડાવીને જ સંભોગ કરતા હતા. એનાથી સ્ત્રીની પરદાપોશી વધારે થતી હતી. અન્સાર પણ યહૂદીઓની આ રીત પર જ સંભોગ કરતા હતા. એનાથી વિરુદ્ધ કુરેશીઓની રીત આ હતી કે તેઓ ઔરત સાથે ખૂબ ખેલતા હતા.

- સ્ત્રીના સ્તન પોતાના તરફ કરીને,
- તેણીની પીઠ પોતાના તરફ કરીને,
- તેણીને ચત્તી સુવાડીને

દૂંકમાં દરેક રીતે આનંદ માણતા હતા.

જ્યારે મુહાજિરો મદીના આવ્યા ત્યારે કોઈ મુહાજિરે અન્સારી ઔરત સાથે શાદી કરી લીધી. મુહાજિરે પોતાની રીત (વિવિધ આસનો)થી સંભોગ કરવા ચાહ્યું તો પેલી અન્સારી ઔરતે એને નાપસંદ કર્યું અને કહ્યું કે,

‘માત્ર ચિત્ત (ચત્તા) સૂઈને જ સંભોગ કરી શકાય છે. માટે તમે પણ આ રીતે જ સંભોગ કરો, નહિતર મારાથી દૂર રહો.’

આ બાબતમાં બંને પતિ-પત્ની વચ્ચે અણબનાવ થઈ ગયો. અહીં સુધી કે હુમૂર (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) સુધી વાત પહોંચી ગઈ, તો અલ્લાહતઆલાએ આયતે કરીમા નાઝિલ કરમાવી:

نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ مِمَّا تَوَارَثُكُمْ أَنفُسُكُمْ

-સૂરએ 'બ-ક-૨૬', ૨૨૩

(તમારી સ્ત્રીઓ તમારા માટે ખેતી (સમાન) છે, તો પોતાની ખેતીમાં ચાલો તે તરફથી આવો.)

અર્થાત્:- આગળથી, પાછળથી, ચતી સુવાડીને..... વગેરે, આ શરતે છે તે જગ્યા હોય જ્યાંથી બાળક જન્મે છે. (સ્ત્રીની ચોનિ)

(‘ફતાવા રહીમિય્યહ’ જિલ્લે ૨, પાનું ૨૫) (‘અબૂ દાઉદ’ જિલ્લે ૧, પાનું ૩૦૧ બાબ, જામિઉન્-નિકાહ, કિતાબુન્-નિકાહ)

સંભોગથી પહેલાં કપડું પાથરો

સંભોગના શિષ્ટાચાર (આદાબ)માં આ વાત પણ ધ્યાન રાખવા લાયક છે કે સંભોગ કરવા પહેલાં નીચે કોઈ કપડું પાથરી દેવામાં આવે જેથી બિસ્તર વગેરે ખરાબ ન થાય. અને સંભોગ બાદ ગુપ્તાંગો (લિંગ તથા ચોનિ)ને સાફ કરી શકાય.

(‘દીની દસ્તરખ્વાન’)

આ બાબતની હદીષ માટે જુઓ : ‘સંભોગ કરવા પછી શું કરે?’

શિર્ષક હેઠળના લખાણની ફૂટનોટ : ૧ પાનું ૭૨

સંભોગ કરતી વખતે કિબ્લા તરફ મુખ ન કરે

સંભોગના શિષ્ટાચાર (આદાબ)માંથી આ પણ છે કે કિબ્લા તરફ મુખ કરવું ન જોઈએ.

ઈમામ ગઝાલી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)એ લખ્યું છે કે :

‘સંભોગ વખતે કિબ્લા તરફથી હટી જાય કે કિબ્લાની તઅઝીમનો એ જ તકાઝો છે.’

શૈખ અબ્દુલ કાદિર જુલાની (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) ફરમાવે છે : ‘સંભોગ વખતે કિબ્લાની તરફ મુખ ન કરે.’

‘ફતાવા આલમગીરી’માં છે :

‘પોતાની પત્ની સાથે સંભોગ કરતી વખતે એવું કરવું (અર્થાત્ કિબ્લા તરફ મુખ કરવું) પણ મકરૂહ છે.’

(કિતાબુલ કરાહિય્યત, પાંચમો બાબ)

સંભોગ વખતે કપડાં વગેરેથી માથું ઢાંકી લે

સંભોગ વખતે કોઈ કપડું વગેરે ઓઢી લિયા કરે તો અફઝલ છે.

હઝરત આયશા (રદિયલ્લાહુ અન્હા) ફરમાવે છે કે,

‘રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) સંભોગ કરતી વખતે માથું ઢાંકી લેતા હતા.’

આ બાબતમાં આ પણ અદબ (શિષ્ટાચાર) છે કે શક્ય એટલી ગુપ્તતા જળવાવી જોઈએ કે લોકો જોઈ-સાંભળી ન શકે. એવી જગ્યાએ સંભોગ ન કરે કે તમારી પ્રવૃત્તિને કોઈ જોતું હોય કે સાંભળતું હોય.

(‘દીની દસ્તરખ્વાન’)

શૈખ અબ્દુલ કાદિર જુલાની (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) ફરમાવે છે કે :

માથું ઢાંકી લે. એવો પરદો કરે કે કોઈની નજર ન પડે અહીં સુધી કે બાળક પણ ન જોઈ શકે, કારણ કે આં હઝરત સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમએ ફરમાવ્યું છે :

“જ્યારે તમારામાંથી કોઈ પોતાની પત્નીથી સંભોગ કરે તો ધુપાઈને કરે. જે શખ્સ સંભોગ વખતે પરદો નથી કરતો, તો

ફરિશ્તા તેનાથી હયા (લજ્જા) કરે છે અને ત્યાંથી ચાલ્યા જાય છે અને શૌતાન હાજર થઈ જાય છે.” (૧)

(‘ગુનિચ્ચહ’)

ઈમામ ગઝાલી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) લખે છે :

અને પોતાને, પોતાની પત્નીને કોઈ કપડાં વડે ઢાંકી લેવું જોઈએ. આં હઝરત સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પોતાનું પવિત્ર માથું ઢાંકી લેતા હતા. (૧) અવાઝ મંદ (ધીમો) કરી લેતા હતા અને બીવીથી ઈર્શાદ ફરમાવતા હતા કે ગંભીરતા સાથે રહો.

(ખતીબ (૨) બ રિવાયતે ઉમ્મે સલ્મા (રદિયલ્લાહુ અન્હા)

(‘ઈહયાઉલ ઉલૂમ’)

(૧) આ પ્રકારની રિવાયત અલ્લામા મનાવી (રહ.)એ ‘ફૈઝુલ કદીર’માં નકલ કરાવી છે.

હદીષ નંબર ૩૪૦ ની હદીષ હેઠળ ‘જામિઅ સગીર’

અલ્લામા માનવી (રહ.) આ હદીષનું સ્પષ્ટીકરણ કરતા કરમાવે છે કે :

સતર (પરદા)નો હુકમ પસંદપાત્ર છે અને અલ્લાહતઆલાથી હયાનો તકાજો પણ છે તથા ફરિશ્તાઓનો અદબ પણ એમાં છે. કોઈ નગ્ન થઈ જાય તો તેનું એ કામ મકરૂહે તન્જીહી થશે, તહરીમી ન થશે.

(‘ફૈઝુલ કદીર’ જિ. ૧, પૃ. ૩૦૮, હદીષ નં. ૩૪૦)

‘ફૈઝુલ ઉમ્માલ’માં પણ શબ્દોના થોડા ફેર સાથે આ રિવાયત મોજૂદ છે.

(જિ. ૧, પા. ૩૪૩, હદીષ નં. ૪૪૮૩૫)

(૨) ‘ખતીબ’ની રિવાયત

(‘ફૈઝુલ કદીર’ જિલ્દ ૫, પાનું ૧૧૫, હદીષ નંબર ૬૫૩૬)

એક બીજી હદીષમાં છે :

આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું,

‘જ્યારે પતિ-પત્ની સંભોગ કરવા ચાહે ત્યારે ગદેડાંઓની જેમ નગ્ન નહિ થાય.’

(‘ઇબ્ને માજહ’ બ રિવાયત ઉકબા (રદિ.), ‘ઇઠ્યાઉલ ઉલૂમ’)

નોંધ : આ (નગ્ન નહિ થવું) અદબ છે. જાઈઝ હોવામાં કંઈ વાંધો નથી. (૧)

‘ફતાવા આલમગીરી’માં છે :

“જો ઓરડી નાની હોય, પાંચથી દસ ગઝ સુધી તો પોતાની પત્નીને સંભોગના માટે નગ્ન કરી શકે છે.”

અને મજદુલ અઈમ્મા તર્જુમાની તથા રૂકનુલ સબાઈ તેમજ હાફિઝ સાઈલીએ ફરમાવ્યું કે :

“મકાનમાં જો બંને (પતિ-પત્ની) નગ્ન થઈ જાય તો કંઈ ડર નથી.”

(કિતાબુલ કરાહિય્યત)

(૧) ‘કન્જુલ ઉમ્માલ’ની રિવાયત આ પ્રમાણે છે :

હઝરત ઉમ્મે સલ્મા (રદિયલ્લાહુ અન્હા) ફરમાવે છે કે :

‘હુઝૂર (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) જ્યારે પોતાની કેટલીક બીવીઓ પાસે હાજત પૂરી કરવા માટે તશરીફ લાવતા ત્યારે માથું ઢાંકી લેતા અને આંખો બંધ કરી લેતા તથા બીવીઓથી ફરમાવતા : સુકૂન (શાંતિ) અને વકાર (ગંભીરતા)થી રહો.’

(જિલ્દ ૧૬, પાનું ૫૬૫, હદીષ નંબર ૪૫૮૮૬)

એક રિવાયતમાં પણ આવ્યું છે.

(૧) (‘ફૈઝુલ કદીર’ જિલ્દ ૨, પાનું ૨૮૩, હદીષ નંબર ૧૭૧૮)

સંભોગ વખતે વાતચીત

સંભોગના વખતે વધારે વાતચીત ન કરે.

એક હદીષમાં છે :

“સંભોગ વખતે વધારે વાત ન કરો, એનાથી ગુંગાપણું અને તોતડાપણું પેદા થાય છે.” (૧)

(‘દીની દસ્તરખ્વાન’)

(‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્લ ૧૬, પાનું ૩૫૪, હદીષ નંબર ૪૪૯૦૧)

‘દુર્રે મુખ્તાર’ના કર્તા લખે છે :

- મસ્જિદમાં અને
- જનાઝાની પાછળ અને
- સંડાસમાં અને
- સંભોગ વખતે

વાત કરવું મકરૂહ છે.

અલ્લામા ઈબ્ને આબિદીન શામી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)
‘વ-હિય હાલતૂલ જિમાઅ’ શિર્ષક હેઠળ લખે છે કે :

“આ (સંભોગ)ની હાલત છુપાવવાની છે અને આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમએ આ હાલતમાં અદબનો હુકમ આપ્યો છે તથા સંભોગની હાલતમાં સુન્નત આ છે કે વધારે વાતચીત ન કરે, એટલા માટે કે એનાથી છોકરા ગુંગા (પેદા) થાય છે.”

(‘શામી કિતાબુલ હઝર વર્ઘાહત’)

(૧) ‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’

(જિલ્લ ૧૬, પાનું ૩૪૪, હદીષ નંબર ૪૪૮૪૧)

પરંતુ હઝરત મીલાના મુફતી મુહમ્મદ શાફીઅ સાહબ (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) લખે છે :

સંભોગની હાલતમાં પોતાની પત્ની સાથે વાત કરવામાં કોઈ વાંધો નથી. મનાઈ બીજી સાથે વાત કરવાની છે.

(એ વિષે) સવાલ - જવાબ વાંચો.

સવાલ :-

પુરૂષ પોતાની પત્ની સાથે સંભોગની હાલતમાં કોઈ પ્રકારની વાતચીત કરી શકે છે કે નહિ ?

જવાબ :-

સંભોગની હાલતમાં વાત કરવી મકરૂહ છે, પરંતુ એ ત્યારે છે કે કોઈ બીજા સાથે વાત કરે. અને ખુદ પત્ની સાથે વાત કરવામાં વાંધો નથી.

(‘ઇમ્દાદુલ મુફતિયીન’ સવાલ નંબર ૯૩૮)

વિર્યસ્ખલન વખતની દુઆ

બરાબર વિર્ય સ્ખલન થતી વખતે દિલમાં આ દુઆ પઢે :

اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيْ مَا رَزَقْتَنِيْ نَصِيْبًا

(હે અલ્લાહ! આપ મને જે અવલાદ અતા કરમાવો એમાં શૈતાનનો હિસ્સો કરશો નહિ.)

(ઇબ્ને અબી શાયબહ મવકૂફન અલા ઇબ્ને મરઝીદ (રદિ.)
‘ફઝલે મુબીન તર્જુમા હિસ્સે હસીન’

સંભોગથી પરવારીને શું કરે ?

(૧)

વિર્ય સ્ખલન થઈ ગયા પછી પુરૂષે ઉઠવામાં ઉતાવળ કરવી

નહિ, જ્યાં સુધી સ્ત્રીને પણ સંતોષ પ્રાપ્ત નહિ થઈ જાય. (૧) નહિતર આ કાર્ય ઘણાં જ ખતરાનું નિમિત્ત થઈ શકે છે. અને વારંવાર એ પ્રમાણે કરવાથી સ્ત્રીમાં પુરુષ પ્રત્યે નફરત પેદા થઈ શકે છે.

શૈખ અબ્દુલ કાદિર જુલાની (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) ઇર્શાદ કરમાવે છે :

“અને આ પણ સંભોગનો અદબ (શિષ્ટાચાર) છે કે સ્ત્રીની ઈચ્છા પૂરી થવાનો ઇન્તેઝાર કરે. પોતાની ઈચ્છા પૂરી કરીને લા-પરવા ન થઈ જાય, બલકે સ્ત્રીની ઈચ્છા પણ પૂરી થવા દે.) એવું ન કરવાથી સ્ત્રીને રંજ (દુઃખ) પહોંચે છે, જે સ્ત્રીની દુશ્મની અને તેના જુદા થવાનો સબબ બની જાય છે.”

(‘ગુનિચ્ચહ’)

(૧) હદીષે પાકમાં એની તાલીમ આપવામાં આવી છે કે સંભોગ વખતે પુરુષ સ્ત્રીના સંતોષ (તૃપ્તિ)નો ખ્યાલ રાખે :

એક હદીષમાં ફરમાવ્યું : “જ્યારે તમારામાંથી કોઈ પોતાની પત્નીથી સંભોગ કરે તો કુવ્વત અને શિદ્દત (તીવ્રતા) તેમજ સારી રીતે સંભોગ કરે. પછી જ્યારે પતિ પોતાની હાજતથી પરવારી જાય, તો સ્ત્રીની હાજત પૂરી થવાથી પહેલાં (ઉઠવામાં) ઉતાવળ ન કરે અહીં સુધી કે સ્ત્રીની ઈચ્છા અને હાજત પૂરી (સંતૃપ્ત) ન થઈ જાય. અર્થાત્ વિર્યસ્ખલન થયા પછી પુરુષ સ્ત્રીના ઉપરથી ઊઠી ન જાય, બલકે ચુંબન, આલિંગન વગેરે મારફતે સ્ત્રીને સંતોષ (તૃપ્તિ) થાય ત્યાં સુધી સૂતેલો રહે.”

એનાથી એ પણ જાણવા મળ્યું કે જો પુરુષને વિર્યસ્ખલન જલ્દી થઈ જતું હોય (શીઘ્રપતનની બીમારી હોય) તો તે એનો ઈલાજ કરાવે.

(‘ફૈઝુલ કદીર’)

સ્ત્રીને સંતોષ થવો બેઠક જરૂરી છે. એમાં તેમની દીન અને દુનિયા બંનેની ભલાઈ છે. અહીં સુધી કે અલ્લામા ઇબ્ને જોઝી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) પોતાની દુઆમાં ફરમાવતા હતા :

“હે અલ્લાહ! મારા ખાસ અંગ (લિંગ)ને મજબૂત કરી દે, કારણ કે એમાં મારા ઘરવાળાઓની દીન અને દુનિયાની ભલાઈ છે.”

(‘દીની દસ્તરખ્વાન’)

ઇમામ ગઝાલી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) લખે છે :

“પછી જ્યારે પુરૂષને વિર્યસ્ખલન થઈ જાય તો જોઈએ કે એ જ પ્રમાણે કંઈક થોભેલો રહે કે જેથી સ્ત્રીનો મતલબ (કામેચ્છા) પણ પુરો થઈ જાય કારણ કે કેટલીક વખતે સ્ત્રીને વિર્યસ્ખલન મોડું થાય છે, તો ત્યારે પુરૂષે તેનાથી અલગ થઈ જવું તેના મનદુઃખનો સળગ બને છે અને (સ્ત્રી-પુરૂષના) વિર્યસ્ખલનમાં આદતના કારણે ઇખ્તિલાફ થવો નફરતનું કારણ બને છે, એ શરતે કે પુરૂષને વિર્યસ્ખલન (સ્ત્રીના કરતા) પહેલું થઈ જાય. (સ્ત્રી-પુરૂષ) બંનેને એક સાથે વિર્યસ્ખલન થવું સ્ત્રીને વધારે સારું લાગે છે.”

(‘ઇહ્યાઉલ ઉલૂમ’)

(૨)

જ્યારે સંભોગથી પરવારી જાય તો લિંગ વગેરેને કપડાંથી સાફ કરી લે. (૧) અને હુંફાળા પાણીથી ધોઈ લે તો એ ઘણી સારી વાત છે. રિવાયતમાં એમ પણ આવ્યું છે કે :

“આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કદી જનાબત (નાપાકી)ની હાલતમાં સૂતેલા રહેતા અને પાણીને હાથ પણ નહીં લગાવતા.”

(૧) સંભોગથી પહેલાં કોઈ કપડું પાથરી લે.

હઝરત આયશા (રદિયલ્લાહુ અન્હા)થી રિવાયત છે કે :

ફરમાવે છે,

“(હે ઔરતો!) તમારામાંથી દરેક કોઈ કપડું પોતાના પતિના માટે તૈયાર રાખે. જ્યારે તે તમારી પાસે (સંભોગના ઈરાદાથી) આવે.” માટે

બીજી રિવાયતમાં છે :

“બેશક ઔરત કોઈ કપડું પોતાના પતિના માટે રાખી મૂકે (જેથી સંભોગ વખતે પાથરી દે) પછી જ્યારે પતિ પોતાની જરૂરતથી પરવારી જાય તો એ કપડાંથી (પોતાની યોનિ) સાફ કરી લે, તે પછી (એ કપડું) પતિને આપી દે કે જેથી તે પણ એ કપડાંથી (પોતાનું લિંગ સાફ કરી લે.)”

(‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૫૬૪, હદીષ નં. ૪૫૮૮૪)

એટલે વુઝૂ વગર અને લિંગને ધોવા વગર સૂવું જાઈઝ હોવામાં કોઈ શંકા નથી.

(૩)

બીજી વખત સંભોગનો ઈરાદો હોય તો જરૂરી છે કે લિંગ (૧) વગેરે ધોઈ લે અને વુઝૂ કરી લે તો બેહતર છે.

અલ્લામા ઈબ્ને કસ્થિમ (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) લખે છે :

“જ્યારે સંભોગ કરનારો એક વખત સ્ત્રી સાથે સંભોગ કરવા બાદ ગુસલથી પહેલાં જ બીજી વખત સંભોગની ઈચ્છા કરે તો તેના માટે બે સંભોગના વચમાંના સમયગાળામાં શરીરઅતે વુઝૂનો હુકમ આપ્યો છે.”

(૧) ‘જ્યારે તમારામાંથી કોઈ પોતાની પત્ની સાથે સંભોગ કરી ચૂકે અને ફરી બીજી વખત સંભોગનો ઈરાદો હોય તો પોતાની શર્મગાદ (લિંગ)ને ધોઈ લે.’

(‘કન્ઝુલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૩૪૭, હદીષ નં. ૪૪૮૩૩)

ઈમામ મુસ્લિમે પોતાની સહીહ મુસ્લિમમાં હજરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)થી બયાન કર્યું કે,

રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું :

“જ્યારે કોઈ પોતાની પત્નીથી સંભોગ કરે અને ફરી બીજી વખત સંભોગ કરવા ચાહે તો તેણે વુઝૂ કરી લેવું જોઈએ.”

(‘ફઝૂલ ઉમ્માલ’ જિલ્દ ૧૬, પાનું ૩૪૩, હદીષ નં. ૪૪૮૩૨)

સંભોગ પછી ગુસલ અને વુઝૂ કરી લેવાથી :-

- એક પ્રકારનો આનંદ અને ઉલ્લાસ પૈદા થાય છે.
- દિલની પ્રફુલ્લિતતા હાસિલ થાય છે.
- સંભોગના કારણે વપરાયેલી શક્તિની કંઈક અંશે પૂર્તિ થઈ જાય છે.
- ઉચ્ચકક્ષાની પવિત્રતા અને નિર્મળતા પ્રાપ્ત થાય છે.
- સંભોગના કારણે શરીરના અંદરના ભાગમાં અસ્ત-વ્યસ્ત થયેલી હારાતે ગરીઝી (શરીરની કુદરતી ગરમી, પ્રાણગ્નિ) ફરી પાછી સંગઠિત થઈ જાય છે.
- સ્વચ્છતા, સુઘડતા અને નિર્મળતા જે અલ્લાહતઆલાને પસંદ છે, તે હાસિલ થઈ જાય છે.

એનાથી વિરુદ્ધ (ગંદકી, અસ્વચ્છતા) અલ્લાહતઆલાને નાપસંદ છે, એટલે સંભોગના માટે આ બેહતરીન રીત છે, જેમાં તંદુરસ્તી અને શારીરિક શક્તિઓની પણ સુરક્ષા થાય છે.

(‘ઝાદુલ મઆદ’ જિલ્દ ૩, પાનું ૩૧૦)

બહુમતી ઉલમાની નજદીક એક કરતાં વધારે સંભોગ દરમિયાન વુઝૂનો હુકમ પસંદપાત્ર હોવાના માટે છે, વાજિબ (કરજિયાત) નથી.

“વિવિધ સાંભોગના દરમિયાન વૃક્ષોનો લુકમ ચાર ઇંમામોની નજદીક પસંદપાત્ર છે અને ગ્રાહિરિચ્છિકની નજદીક આ લુકમ વાળુબ છે.”

(‘ફેમુલ કદીર’ હદીષ નંબર ૩૩૯ હેઠળ)

નબીએ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમથી બન્ને પ્રકારના અમલ સાબિત છે. કદી આપ તમામ પુનિત પત્નીઓ (રદિ.) સાથે સાંભોગ કરતા પછી એક વખત ગુસલ ફરમાવી લેતા, અને કદી દરેકના માટે અલગ-અલગ ગુસલ ફરમાવતા.

‘અબુ દાઉદ’માં હઝરત અનસ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)ની રિવાયત છે કે :

“એક દિવસ રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) પોતાની તમામ પુનિત પત્નીઓની પાસે જઈને આવ્યા, એક જ ગુસલથી.” (બાખુલ જુનુબે યઘિદ)

બીજી રિવાયત ‘અબુ દાઉદ શરીફ’ની જ છે. હઝરત અબૂ રાફેઅ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) ફરમાવે છે :

“એક દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) પોતાની તમામ પત્નીઓની પાસે તશરીફ લઈ ગયા અને આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) દરેકની પાસે ગુસલ ફરમાવતા હતા.”

મેં અરજ કરી,

ચા રસૂલુલ્લાહ ! આપ બધી (પત્નીઓ)થી ફારિગ થઈને એક જ વખત ગુસલ ફરમાવી લેત તો?

આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું,

“આ અમલ (દરેક વખતે ગુસલ કરવું) સ્વચ્છતા, સુઘડતા અને પાકીઝગીમાં બેહતર અને પસંદ પાત્ર છે.”

શું સંભોગ કરનાર પર તુરંત ગુસલ જરૂરી છે ?

અબૂ દાઉદ શરીફની એક હદીષમાં છે :

“તે ઘરમાં ફરિશ્તા નથી જતા જે ઘરમાં :-

- કોઈ તસ્વીર હોય,
- કૂતરો હોય, અથવા
- જુનુબી (૧) હોય.”

એનાથી આ પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થાય છે કે :

શું જુનુબી પર, જનાબત, (૨)નું ગુસલ તુરંત કરવું જરૂરી છે?

એનો જવાબ આ છે કે એ જરૂરી નથી. ખુદ રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)થી જનાબતના ગુસલમાં મોડું કરવું સહીહ હદીષોથી સાબિત અને નકલ થયેલું છે.

અબૂ દાઉદમાં હઝરત અફીફ ઈબ્ને હારિસ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)થી રિવાયત છે કે :

“મેં હઝરત આયશા (રદિયલ્લાહુ અન્હા)થી પૂછ્યું કે,

શું આપ બતાવી શકો છો કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) જનાબતનું ગુસલ રાતના પહેલાં હિસ્સામાં કરતા હતા કે પાછલા હિસ્સામાં ?”

આપ (રદિયલ્લાહુ અન્હા) એ જવાબ આપ્યો કે,

“કદી રાતના પ્રથમ હિસ્સામાં ગુસલ કરતા હતા અને કદી છેલ્લા હિસ્સામાં.”

(૧) જુનુબી : તે માણસ જેને સંભોગ અથવા સ્વપ્નદોષ વગેરેથી વિર્યસ્ખલન થવાના કારણે ગુસલની હાજત હોય.

(૨) જનાબત : તે નાપાકી જે સંભોગ અથવા સ્વપ્નદોષ વગેરેથી વિર્યસ્ખલન થવાના કારણે હોય.

મેં કહ્યું,

“અલ્લાહુ અકબર! શુક છે તે અલ્લાહનો જેણે કામમાં આસાની કરાવી.”

(બાબુન ફિલ્હુનુબિ યુઅખ્ખિરુલ ગુસલ)

એટલા માટે અગાઉની રિવાયતમાં જુનુબી (સંભોગ કરનાર)થી મુરાદ તે જુનુબી છે જે કંઈ કંઈ દિવસો સુધી જુનુબી રહે અથવા આ હાલતમાં નમાઝ કરા કરી દે અથવા આદતના કારણે (ગુસલ કરવામાં) મોડું કરે.

સંભોગ અને રાતની ખાનગી વાતો કોઈને ન કરે

સંભોગના સંબંધમાં પતિ-પત્નીની ચેષ્ટાઓ તેમજ સંભોગની વાતો વગેરે કોઈથી ન કરે, ન મર્દ ન ઔરત. એ વાતો કોઈને કહેવી બેહયાઈ અને અસભ્યતા છે.

‘ગુન્થતુત્તાલિબીન’ (કિતાબ)માં છે :

મર્દના માટે જાઈઝ નથી કે સંભોગ વિષે ખાનગી વાતો કોઈથી બયાન કરે, એ જ હુકમ ઔરતો માટે પણ છે, કારણ કે એ અસભ્યતા, મુર્ખાઈ અને નીચતા છે. શરીઅત અને અકલ બન્ને પ્રમાણે.

હઝરત અબૂહુરયરહ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ એક લાંબી હદીષમાં ફરમાવ્યું :

એક વખત આં હઝરત (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ એક મોકા પર મરદોને સંબોધીને પૂછ્યું કે,

“કોઈ એવો શખ્સ પણ છે જે પોતાની પત્નીના પાસે જતી વખતે દરવાજો બંધ કરીને પરદો નાંખી દે છે અને છુપાઈને આ કાર્ય કરે છે?”

સહાબા (રિદવાનુલ્લાહિ અલૈહિમ)એ જવાબ આપ્યો કે,

“આ રસૂલુલ્લાહ ! એવા લોકો મૌજૂદ છે.”

તે પછી હુમૂર (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ઇરશાદ ફરમાવ્યો કે,

“એ પછી તે આ કામ વિષે લોકોને કહેતો ફરે છે કે મેં આમ કર્યું અને તેમ કર્યું?”

તો સહાબા (રિદવાનુલ્લાહિ અલૈહિમ) ખામોશ રહ્યા.

તે પછી આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) ઔરતોની તરફ ધ્યાનિત થયા, અને પૂછ્યું કે,

“શું તમારામાંથી કોઈ એવી ઔરત છે જે પોતાના પતિની ખાસ (ખાનગી) વાતો બીજી ઔરતોની સામે બયાન કરતી હોય?”

આ સાંભળીને ઔરતો પણ ખામોશ રહી.

થોડા સમય પછી એક યુવતી પોતાની જાંઘના ટેકાથી ઉભી થઈને કહેવા લાગી કે,

“એવી વાતો મદો પણ કરે છે અને ઔરતો પણ.”

ત્યારે આં હઝરત (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ઇરશાદ ફરમાવ્યો,

“જે મદો કે ઔરતો એવી વાતો કરે છે તેમની મિસાલ (ઉપમા) એવી છે જેમકે એક શૈતાન શૈતાનથી કૂચાબાઝારમાં મળે છે અને પોતાની હાજત પૂરી કરીને ચાલવા માંડે છે જો કે લોકો તેમને જોઈ રહ્યા હોય છે.”

(‘ગુન્યતુતાલિબીન’,

‘ફન્નુલ ઉમ્માલ’ જિલ્લ ૧૬, પાનું ૩૦૬, હદીષ નં. ૪૪૯૦૮)

‘મુસ્લિમ શરીફ’ની સહીક રિવાયતમાં છે :

ઠગરત અબુ સઈદ ખુદરી (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) કહે છે કે,
રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ કરમાવ્યું,

“કિયામતના દિવસે અલ્લાહતઆલાની નઝદીક સૌથી”
મોટી અનામત (એક રિવાયતમાં આ પ્રમાણે છે કે)

“કિયામતના દિવસે અલ્લાહતઆલાની નઝદીક મરતબા પ્રમાણે
સૌથી ખૂરો શખ્સ તે હશે જે પોતાની પત્નીથી સંભોગ કરે અને
તેની પત્ની તેના બાકુમાં હોય અને પછી તે તેની ખાનગી વાતો
જાહેર કરતો કરે.”

(‘મિશકાત’ બાબુલ મુબાશરહ)

ઉપરની હદીષથી માલૂમ થયું કે પતિ અને પત્નીની વચ્ચેની
સેક્સ (Sex) વિષેની વાતો અને જાતિય બાબતોને બીજાઓ સમક્ષ
બયાન કરવું માત્ર અખ્લાકી દ્રષ્ટિબિંદુથી જ ખરાબ નથી, બલ્કે
શરૈ તૌર પર પણ આખિરતમાં પતિ તરીકેની જવાબદારીના ભંગ
બદલ પકડનો સબબ થશે.

ઈમામ નવવી (રહ.)એ આ હદીષનું વિવરણ કરતાં લખ્યું છે
કે :

“સંભોગની કૈફિયત, એકબીજાથી લિગઝત (મજા)ની રીતો
અને ઔરતના તરફથી જાહેર થતાં વાણી અને વર્તનને
બીજાઓની સામે નકલ કરવું હરામ છે.”

(‘નવવી અલા મુસ્લિમ’-૧/૪૬૪)

એક બોધદાયક બનાવ

આ બાબતમાં એક બોધદાયક બયાન કરવું ફાયદાથી ખાલી
નથી.

એક આલિમ અને દાનિશમંદ માણસે પોતાની પત્નીને તલાક

આપવાનો ઇરાદો કર્યો.

લોકોએ પૂછ્યું કે,

“એવું શા માટે કરો છો?”

તેણે કહ્યું કે,

“હું મારી પત્નીના ઔળો શા માટે જણાવું?”

પછી જ્યારે તેણે તલાક આપી દીધી ત્યારે કેટલાક લોકોએ પૂછ્યું કે,

“તમે તમારી પત્નીને તલાક શા માટે આપી?”

તેણે કહ્યું કે,

“હું એક પરાઈ સ્ત્રીના ઔળો કેવી રીતે જાહેર કરું?”

◆
કેટલાક ઉલમાએ લખ્યું છે કે :

પતિ-પત્નીના માટે એક બીજાની વાતોને જાહેર કરવાની મનાઈ આ સૂરત (સંજોગ)માં છે કે જ્યારે (એ વાતો કોઈને કહેવાનો) કોઈ ફાયદો અને હેતુ ન હોય, હાં, જો એનો કોઈ ફાયદો કે, એનું કોઈ યોગ્ય કારણ હોય, તો વાત કરવાની મનાઈ નથી.

દાખલા તરીકે ઔરતની આ ફરિયાદ હોય કે :

- એનો પતિ એને જાતિય સુખની તૃપ્તિ આપવાને લાયક નથી. (અર્થાત નપુંસક છે.)

- અથવા પત્ની એવી શિકાયત કરે કે તેનો પતિ તેની સાથે બેઝારી અને લાપરવાહીનું વર્તન કરે છે.

તો આ સૂરત (પરિસ્થિતિ)માં આ બાબતો કહેવી નાપસંદ નહિ થશે.

જેમ કે ખુદ અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે :

لَا يَحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ ط

(સૂરએ નિસાઅ : ૧૪૮)

(અલ્લાહ કોઈની ખૂરી વાત જાહેર કરવાને પસંદ કરતો નથી, પરંતુ જેના ઉપર મુલ્મ થયો હોય (તે સત્ય બીના જાહેર કરે તો ગુનાહ નથી.)

(‘મઝાહિરે હક’ (જદીદ) જિલ્લ ૩, ૭૪૨)

હેઝ (માસિક)ની હાલતમાં સંભોગની મનાઈ

હેઝ (માસિક)ની હાલતમાં સંભોગ કરવો હરામ છે અને એનું હરામ હોવું નસ્સે કતઈ (૧) થી સાબિત છે.

કુર્આને કરીમમાં છે :

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ط قُلْ هُوَ آذَنٌ ۖ فَاعْتَزِلُوا

النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ

(સૂરએ બ-ક-રહ : ૨૨૨)

(અને લોકો તારાથી હેઝ (માસિક) હાલતમાં (સંભોગ વિ. કરવાનો)નો હુકમ પૂછે છે, કહી દે કે ગંદકી છે, માટે હેઝ (માસિક) વખતે તમે સ્ત્રીઓ જોડે સંભોગ કરવાથી અળગા રહો અને જ્યાં સુધી તેણીઓ (હેઝથી) પવિત્ર થાય નહિ ત્યાં સુધી તેણીઓથી સંભોગ ન કરો.

(‘મઝારિફુલ કુર્આન’ જિલ્લ ૧, પાનું ૪૮૭,

‘સૂરએ બ-ક-રહ’ આયત નંબર ૨૨૨)

પવિત્ર શરીઅતે હેઝ (માસિક)ની હાલતમાં માત્ર સંભોગની મનાઈ ફરમાવી અને કારણ દર્શાવ્યું કે એ ગંદકી છે.

(૧)સ્વયંસ્પષ્ટ અને શંકારહિત અર્થવાણી આપતે કુર્આન

આધુનિક અને પ્રાચીન બન્ને વૈદકશાસ્ત્ર (ડાકતરી વિધા)માં પ્રમાણિત થયેલું છે કે હેઝ એક ખાસ પ્રકારનું નાકિસ (અધકચરું) લોહી છે જે રંગ, ગંધ તથા રચનામાં સામાન્ય લોહી કરતાં અલગ છે. તો એ હાલતમાં ઔરતોથી અળગા રહો. આ અળગા રહેવાનો હુકમ માત્ર સંભોગના ખાસ કાર્ય સુધી જ મર્યાદિત છે. સાથે ઉઠવા-બેસવા, ખાવા-પીવા વગેરે ઘરેલું અને સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ સાથે એનો કોઈ સંબંધ નથી.

(તફસીરે માજિદી)

મુસ્લિમ શરીફની સહીહ રિવાયતમાં છે :

હઝરત અનસ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) રિવાયત કરે છે કે,

યહૂદીઓમાં જ્યારે કોઈ સ્ત્રી હેઝ (માસિક)ના દિવસોમાં હોય તો તે લોકો તેણી સાથે માત્ર ખાવા-પીવાનું જ છોડી દેતા ન હતા, બલ્કે તેણી સાથે ઘરોમાં સૂવા-બેસવાનું પણ છોડી દેતા હતા. (૧) એટલે નખીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)ના સહાબા (રદિયલ્લાહુ અન્હુમ)એ આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)થી આ બાબતમાં હુકમ પૂછ્યો તો અલ્લાહ તઆલાએ આ આયત નાઝિલ કરમાવી :

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى ۖ فَاعْتَزِلُوا

النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ

(સૂરએ બ-ક-રહ : ૨૨૨)

આં હઝરત (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું,

“તમે ઔરતોની સાથે હેઝ અર્થાત્ માસિકની હાલતમાં સંભોગ સિવાય જે ચાહો તે કરતા રહો.”

(૧)ભારતમાં કેટલાક ચૂસ્ત હિંદુ પરિવારોમાં હજુ પણ આ પ્રથા જોવા મળે છે.

આ હદીષથી સ્પષ્ટ જણવા મળે છે કે હૈઝ (માસિક)ની હાલતમાં સંભોગ તો હરામ છે, પરંતુ સંભોગ સિવાય પત્નીથી લાભ લેવો ન માત્ર જાઈઝ છે, બલકે નખીએ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમના અમલથી સાબિત છે.

‘જુખારી’ અને ‘મુસ્લિમ’ની રિવાયત છે :

હઝરત આયશા (રદિયલ્લાહુ અન્હા) ફરમાવે છે કે,

“હું હૈઝ (માસિક)ની હાલતમાં હોઉં તો આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) મને તહબંદ (અર્થાત કાછડી) બાંધવા માટે ઈરશાદ ફરમાવતા. જ્યારે હું તહબંદ (કાછડી) બાંધી લેતી તો આપ મારી સાથે નાફ (અર્થાત નાભિ) કે દૂંટીના ઉપર-ઉપર પોતાનું બદન લગાડીને સૂઈ જતા હતા.”

‘જુખારી’ અને ‘મુસ્લિમ’ની જ એક બીજી રિવાયતમાં હઝરત આયશા (રદિયલ્લાહુ અન્હા) ફરમાવે છે કે,

“હું હૈઝ (માસિક)ની હાલતમાં હોઉં તો આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) મારી ગોદમાં સહારો લઈને બેસી જતા અને કુર્આન પઢતા.”

એક સહાબી (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)થી પૂછ્યું કે,

“મારા માટે મારી બીવીથી હૈઝ (માસિક)ની હાલતમાં શું (કરવું) જાઈઝ છે?”

આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું,

“તેણીના શરીર પર તેણીનો તહબંદ (કાછડી) ખૂબ મજબૂત બાંધી લો. તે પછી તહબંદ (કાછડી)ના ઉપર તમારું કામ છે.” (અર્થાત નાફ, નાભિ કે દૂંટી ઉપર તેણીના શરીરને સ્પર્શ કરવો મુજાહ (જાઈઝ) છે.)

હેઝ (માસિક)ની હાલતમાં સંભોગ પર સગાની ચેતવણી

હેઝરત અબૂહુરૈરહ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)થી રિવાયત છે :

રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું,

“જે શખ્સ :

- હેઝ (માસિક) વાળી પત્નીથી સંભોગ કરે અથવા
- પોતાની પત્નીની ગુદા (મળમાર્ગ)માં સંભોગ કરે (૧) અથવા
- કોઈ કાહિન (ભવિષ્યવેતા) (થી) ગૌબની વાતો પૂછવા) ગયો અને તેની વાતને સાચી માની,

તો તે શખ્સે (જાણે) મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) પર ઉતારવામાં આવેલ દીન (મઝહબ)નો ઈન્કાર કર્યો.”

હેઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)થી રિવાયત છે કે :

નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે,

“જો કોઈ શખ્સ પોતાની હેઝ (માસિક) વાળી પત્નીથી સંભોગ કરે તો તેણે અર્ધો દીનાર (૨) સદકો કરવો જોઈએ.”

(આ તમામ રિવાયતો ‘મિશકાત’ જાબુલ હેઝમાંથી લીધી છે.)

આ હદીષનો કેટલાક લોકો એવો ગલત અર્થ સમજ્યા છે કે, હેઝ (માસિક)ની હાલતમાં સંભોગ કરવો હોય તો અર્ધો દીનાર સદકો કરીને કરે. આ હદીષનો ખરેખર એવો અર્થ નથી.

(૧)એને ‘ગુદા મૈથુન’ અથવા ‘સૃષ્ટિ વિરુદ્ધ કર્મ’ કહે છે.

(૨)દીનાર : અશરફી, સોનાનો એક ચલણી સિક્કો, સોના મહોર જેનું વજન ૪ ગ્રામ ૩૭૪ મીલીગ્રામ જેટલું છે.

(ઈમ્દાદુલ અવગાન)

હઝરત મૌલાના મુફતી સય્યિદ અબ્દુ-રહીમ સાહબ લાજપુરી મદગિલ્લુહ લખે છે :

“અર્થો દીનાર ખૈરાત કરવો ‘ફી’ (Fee) તરીકે નથી, બલ્કે દંડ અને સજા તરીકે છે. તેમજ અલ્લાહના ગઝબથી બચવા માટે છે. ફિકહની કિતાબોમાં છે કે કોઈ (શખ્સ) રમઝાનુલ મુબારકમાં રોઝહની હાલતમાં સંભોગ કરે તો કફ્ફારો લાગિમ છે. એનો એ મતલબ નથી કે રોઝહની હાલતમાં સંભોગ કરવો હોય તો કફ્ફારો આપીને કરી શકે છે.”

(‘ફતાવા રહીમિય્યહ’ જિલ્લ ૧, પાનું ૫૪, જિલ્લ ૯, પાનું ૩૯૯)

જો કોઈ બદનસીબથી આ કબીરો ગુનોહ થઈ જાય તો અલ્લાહની ખારગાહમાં દિલના ઊંડાણથી વિવશતા અને વિનમ્રતાથી તૌબા અને ઈસ્તિગ્ફાર વાજિબ છે. તદ્ઉપરાંત હૈસિયત પ્રમાણે સદકહ અને ખૈરાત કરે કે કાનૂન ભંગ અને ગુનાહે કબીરહ કરવાના કારણે ગઝબે ઈલાહી જોશમાં આવી જાય છે તે સદકહથી ટળી જાય છે.

હઝરત મૌલાના સૈયદ ઝવ્વાર હુસૈન શાહ સાહબ ‘ઉમ્દતુલ ફિકહ’માં લખે છે :

“(૭) હૈઝ માસિક અને નિફાસ (સુવાવડ પછી આવતા લોહી)વાળી ઔરતથી સંભોગ હરામ છે અને એને જાઈઝ તેમજ હલાલ જાણવું કુફ છે. અલ્પત ઈમામ અબૂહનીફા અને ઈમામ અબૂ યુસુફ (રહ.)ના નઝદીક મર્દને જાઈઝ છે કે એવી પત્નીઓથી

- ચુંબન અને આલિંગન કરે,
- તેણીને પાસે સૂવાડે,
- પગના ઘૂંટણ અને નાફ (નાભિ કે દૂંટી)ની વચ્ચે બદનનો જે ભાગ છે તે સિવાયના બાકીના સમગ્ર બદનથી લિગ્ઝત હાસિલ કરે,

- તેણી સાથે ખાય - પીએ,
- આ (હૈઝ અને નિકાસની) હાલતમાં ઘૂંટણથી નાફ સુધીના ઔરતના બદનથી મહે પોતાના કોઈ અંગ કે અવયવ વડે સ્પર્શ કરવું કે અડકવું જાઈઝ નથી, જ્યારે કપડું વગેરે વચમાં આડ (આવરણ) ન હોય, ભવે શહવત (વાસના)થી હોય કે શહવત વગર, અને જો તેણીના ઘૂંટણથી નાફ સુધીના ભાગ ઉપર એવું આવરણ હોય કે તેણીના બદનની ગરમી મેહસૂસ ન થાય તો સ્પર્શ કરવામાં કે અડકવામાં કંઈ વાંધો નથી.
- જો તેણીના સાથે સૂવાથી વાસના ઉત્તેજિત થવાનો તથા પોતાનો કાબૂ ગુમાવી દેવાનો સંભવ હોય તો સાથે ન સૂએ.
- જો વાસના ઉત્તેજિત થવાનો સંભવ વધારે હોય, તો સાથે સૂવાની મનાઈ અને ગુનોહ છે.
- વાસના ઉત્તેજિત થવાની સંભાવના ન હોય છતાં (તેણી સાથે સૂવું કે સ્પર્શવું) હલાલ ન જાણીને સાથે ન સૂવું કે એને સ્પર્શ કરવાથી તેમજ અડકવાથી બચવું મફરૂહ છે.

(‘ઉમ્દતુલ ફિકહ’ જિલ્દ ૧, પાનું ૨૪૯)

હૈઝ (માસિક) પછી સ્ત્રીના ગુસલ કરવા વગર સંભોગ જાઈઝ છે કે નહીં ?

મસ્થાબહ :

- જો પૂરા દસ દિવસ વીતવા પછી હૈઝ (માસિક) બંધ થઈ જાય તો તુરંત સંભોગ દુરસ્ત છે.
- જો દસ દિવસ વીતવા પહેલાં હૈઝ (માસિક) બંધ થઈ જાય, પરંતુ (તેણીની હંમેશની) આદત પ્રમાણે હોય, તો સંભોગ ત્યારે દુરસ્ત થશે જ્યારે ઔરત ગુસલ કરે અથવા એક નમાઝનો સમય પૂરો થઈ જાય. (એટલે કે નમાઝ કર્યા થઈ જાય.)
- જો દસ દિવસ પહેલાં હૈઝ (માસિક) બંધ થઈ જાય, અને હજુ આદત પ્રમાણેના દિવસો વીત્યા ન હોય, દાખલા તરીકે : સાત

દિવસ હેઠળ આવતું રહેતું હતું (અર્થાત હંમેશા સાત દિવસની આદત હતી) અને છ જ દિવસમાં બંધ થઈ ગયું તો આદત પ્રમાણેના દિવસો વિતવા પહેલાં સંભોગ દુરસ્ત નથી.

(‘બયાનુલ કુર્આન સૂરએ બ-ક-રહ’ની આયત : ૨૨૩
يَسْأَلُكُمْ خَزَنَةُ لَكُمْ مِنْ هههه)

સ્ત્રીએ પુરૂષના લિંગને મોઢામાં લેવું (૧)

આજના આ ભરપૂર ગુમરાહીના દૌરમાં માનવ માનવિય સિફતો (ગુણો અને લક્ષણો)ને ત્યાગીને પશુઓની સિફતો તરફ બલ્કે તેનાથીયે નીચી કક્ષાએ પહોંચી ગયો છે.

જેમને બેદીન (દીનથી વિમુખ) કહેવામાં આવે છે તેવા લોકોની તો વાત જ ક્યાં કરવી, રોઝહ-નમાઝના પાબંદ એ જાહેરમાં ફરિશ્તા સિફત લોકો પણ મનેચ્છા (ખ્વાહિશ)ની હવસમાં આ બદકારી અને કુકર્મ (મુખ મૈથુન)માં સંડોવાતા જાય છે. કેટલાક મુફતી સાહિબોએ દર્શાવ્યું કે અમારા ‘ફતાવા વિભાગ’માં આ પ્રકારના પ્રશ્નો ઘણાં જ આવી રહ્યા છે.

આ બદકાર્ય (કુકર્મ) વિષે ‘ફતાવા રહીમિય્યહ’માં હઝરત મુફતી સય્યિદ અબ્દુર્રહીમ સાહબ લાજપુરી (રહ.)એ ફતવો લખ્યો છે જે વાંચવા લાયક છે. એને શબ્દશઃ નકલ કરું છું.

પુરૂષે સ્ત્રીની યોનિને ચુમવું અને સ્ત્રીના મુખમાં પોતાનું લિંગ આપવું

સવાલ (૧૮૦૭)

- પુરૂષ અને સ્ત્રી જ્યારે પાક હોય તો તેમની શર્મગાહ (ગુપ્તઅંગો અર્થાત્ લિંગ, યોનિ, ગુદા..... વગેરે)ના જાહેરી હિસ્સા પાક છે કે નાપાક ?
- જો સંભોગ વખતે સ્ત્રી પુરૂષની શર્મગાહ (લિંગ) મોઢામાં લે અથવા પુરૂષ તેણીના મોઢામાં મૂકી દે, એ જ પ્રમાણે

(૧)ગુજરાતી ભાષામાં એને ‘મુખ મૈથુન’ કહે છે.

□ જો પુરૂષ સ્ત્રીની શર્મગાહ (ચોનિ)ના જાહેરી હિસ્સાને ઝબાન લગાવે, ચૂમે,

- તો એવી હરકતોમાં કબાહત(ખૂરાઈ કે વાંધો) છે કે નથી?

- ગુનોહ થશે કે નહિ ?

આવા મસાઈલ પૂછવામાં શર્મ મહેસૂસ થાય છે

પરંતુ જરૂરતના કારણે પૂછયા છે. માફ ફરમાવશો.

બચ્ચિનૂ વૂજિર (એનું સ્પષ્ટીકરણ કરવાનો અલ્લાહ અજર આપશે.)

અલ્જવાબ:-

દીનના મસાઈલ અને અહકામ પૂછવામાં શર્મ અને હયાને આડ બનાવ્યું ન જોઈએ. જો શર્મ અને હયાનો લિહાઝ કરીને દીની અહકામ નહિ જાણ્યા તો શરઈ અહકામની જાણકારી કેવી રીતે થશે ?

ખુદાતઆલા ફરમાવે છે :

وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ

(અલ્લાહતઆલા હક (સાચી) વાત કહેવામાં કોઈનો લિહાઝ નથી કરતા.)

(સૂરએ 'અહઝાબ' : ૫૩)

એટલે મસાઈલ પૂછવામાં શર્મ એ હયાને પરદો (આડ) બનાવ્યું ન જોઈએ.

બેશક શર્મગાહ (ગુહ્ય ભાગ)નો જાહેરી હિસ્સો પાક છે, પરંતુ એ જરૂરી નથી કે દરેક પાક ચીઝને મોઢું લગાવવામાં આવે અને મુખમાં લેવામાં આવે તથા તેને ચૂમવામાં આવે તેમજ ચાટવામાં આવે.

નાકનું લીંટ પાક છે તો શું નાકની અંદરના હિસ્સાને ઝબાન લગાવવું, તેના લીંટને મોઢામાં લેવું પસંદપાત્ર ચીઝ (ખસલત) હોઈ શકે છે? અને એની ઈજાઝત હોઈ શકે છે?

ગુદા (મળમાર્ગ દ્વાર)નો જાહેરી હિસ્સો પણ નાપાક નથી, પાક છે. તો શું તેને ચૂમવાની ઈજાઝત થશે? નહીં, હરગિઝ નહીં.

એ જ પ્રમાણે સ્ત્રીની શર્મગાહ (ગુહ્ય ભાગ અર્થાત્ યોનિ)ને ચૂમવાની અને ઝબાન લગાવવાની ઈજાઝત નથી. સખ્ત મકરૂહ અને ગુનાહ છે. ફૂતરાઓ, બકરાઓ વગેરે પશુઓની ખસલતો જેવી છે. જો સહવત (વાસના)નું ઝોર છે તો સંભોગ કરીને ખત્મ કરી લો.

અલ્ખત સ્ત્રી (સંભોગની) કર્તા નથી, કર્મ છે. એટલે સંભોગ તેણીના ઇષ્ટિચારની વાત નથી. એટલા માટે જો તેણી સંભોગની દરખ્વાસ્ત કરવામાં શરમ અનુભવતી હોય અને સહવત (વાસના)થી મગ્લૂબ (પ્રભાવિત) થઈને પુરૂષની ગુહ્ય ઇન્દ્રિય (લિંગ)ને મુખમાં લઈ લે તો લાચારી છે, પરંતુ એની આદત કરી લેવું મકરૂહ છે.

(‘ફતાવા આલમગીરી’ પેજ-૨૬૪ ભાગ-૬)

વિચાર કરો :

- જે મુખથી પાક કલિમહ પઢવામાં આવે છે,
- જે મુખથી કુર્આને મજીદની તિલાવત કરવામાં આવે છે,
- જે મુખથી દુરૂદ શરીફ પઢવામાં આવે છે,

તેને આવા નીચ-અધમ કામમાં ઉપયોગમાં લેવાને દિલ કેવી રીતે સહન કરી શકે છે ?

એક શાઈર કહે છે :

હઝાર બાર બુશોયમ દહન ઝ મુશ્કો ગુલાબ!

હનોઝ નામે તૂ ગુફતન કમાલે બેઅદબીસ્ત.

(હઝાર વખત મુશક (કસ્તૂરી) અને ગુલાબ વડે મુખ ધોઈ તો પણ તારૂં પાક નામ લેવું બે અદબી છે.) (૧)

ફક્ત વલ્લાહુ અઅલમુ બિસ્સવાબ.

(બસ અને અલ્લાહ વધારે જાણકાર છે.)

(‘ફતાવા રહીમિય્યહ’ પેજ-૨૭૦ ભાગ-૬)

(૨) મુખ મૈથુન બાબત એક અગત્યની ચોખવટ

ઇસ્લામની પવિત્ર તાલીમમાં ઇન્સાનોની ભલાઈના માટે દરેક પ્રકારના અહકામો અને આદાબોને વિસ્તારથી વર્ણન કરવામાં આવ્યા છે. તેમાંથી જ તેની પત્ની સાથેના લગ્નગ્રુપનમાં શારીરિક વ્યવહારના આદાબો પણ વર્ણન કરી બીજા જાનવરોથી તેને એક ઇમ્તેયાઝ બદ્યો છે. એટલા માટે કે અલ્લાહતઆલાએ ઇન્સાનને પોતાની મખ્લુકાતમાં સર્વશ્રેષ્ઠ દરજ્જો આપ્યો છે તો ઇન્સાનને જોઈએ કે એ શ્રેષ્ઠ દરજ્જાની લાજ જળવાઈ રહે તેવા કાર્યો કરી એવા કાર્યોથી પોતાને અળગો રાખે જે જાનવરોના કાર્યો છે, અને જાનવરો સાથે મુશાબહત તરફ લઈ જનારા છે. શર્મગાહને ચાટવું, ચુમવું એ ફૂતરા-બકરા વિ. જાનવરોની હરકતો છે જેથી માણસ માટે જાઈઝ નથી કે અવરતની શર્મગાહને ચાટે-ચુમે, એ મકરૂહ અને ગુનાહિત કૃત્ય છે. અને જાનવરોની મુશાબહતથી ઘણી જગ્યાએ હદીષે પાકમાં રોકવામાં આવ્યા છે. એક હદીષે પાકમાં

(૧) આ પુસ્તિકાના લેખકના નાના મૌલાના ઈબ્રાહીમ ડાયા સાહબ લાજપુરી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)નો એક શેઅર એ જ વિષયને લગતો અત્રે ઉલ્લેખનિય છે.

હઝારાં બાર અઝ મુશકો ગુલાબમ ગર ઝુબાં શોયમ,

હુનૂઝ ઈસ્મે રસૂલે પાક બુદ્દમ સખ્ત નાદાનમ.

(જો હઝાર વખત પણ મુશક અને ગુલાબ વડે પોતાની ઝુબાન ધોઈ લઉં તો પણ રસૂલે પાક સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમનું નામ લેવું સખ્ત નાદાની સમજીશ.)

આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)નો મુબારક ઇર્શાદ છે કે (કોઈને) બક્ષીસ આપી રજુ કરનાર (ફરી લેનાર) ફૂતરા જેવો છે કે, જે ઉલ્ટી કરી ચાટે છે હમારા માટે એવી હરકત શોભારૂપ નથી. (મિશકાત શરીફ-૨૬૦) આ હદીષમાં ફૂતરાની લાલચના દુર્ગુણમાં મુશાબહતના કારણે રોકવામાં આવ્યા છે. એવી જ રીતે જે દુર્ગુણ જાનવરમાં હોય તે જ ઈન્સાન પણ કરવા લાગે તો ઈન્સાન અને જાનવરમાં ફર્ક શું રહેશે? અને હદીષે પાકમાં તો પેશાબ કરતી વખતે જમણા હાથથી શર્મગાહને પકડવાથી પણ રોકવામાં આવ્યા છે પછી મોંમાં લઈ ચાટવું ને ચુમવું કેટલું હિન કહેવાશે કે જે મોંથી કલિમો પઢી અલ્લાહતઆલા અને તેના રસૂલ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)ના ઉપર ઈમાન લાવ્યા, અલ્લાહતઆલાનો ઝિક્ર, કલામે પાકની તિલાવત, દુરૂદ શરીફ વિગેરે એનાથી પઢવામાં આવે છે. એક શાઈર કહે છે.

હઝાર બાર બુશોયમ દહન ઝ મુશકો ગુલાબ;

હનોઝ નામે તૂ ગુફતન કમાલે બે-અદબીસ્ત.

અર્થાત્: હઝાર વખત મુશક (કસ્તુરી) અને ગુલાબથી મોંહ ધોઈ તો પણ તારું આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમનું પવિત્ર નામ (કિંવા અલ્લાહતઆલાનું) લેવું બેઅદબી છે.

અલ્લાહતઆલાએ ઈન્સાનના બદનમાં જે અવયવો જે કામ માટે પૈદા કર્યા છે તેનાથી અલ્લાહતઆલાની ફરમાબરદારીનું કામ લેવામાં આવશે તો કહેવાશે કે તે અવયવોનો સદ્ઉપયોગ કરી તેનો હક અદા કર્યો. અને જો તેનાથી નાફરમાનીનું કામ લેવામાં આવશે તો તેનો દુરઉપયોગ કરી તેના હકને બરબાદ કર્યો એવું કહેવાશે. આપણે જાણીએ છીએ કે મોં અને ઝબાન અલ્લાહતઆલાએ તેની યાદ અને હલાલ રોઝી આરોગવા માટે કે સારા કથનો વિગેરે માટે પૈદા ફરમાવી છે જો કોઈ તેને ગીબત, જુઠ, ગાળીગલોચ, નાપાક, હરામ રોઝી વિગેરે માટે વાપરશે તો એ પણ કોઈ સવાબનું કાર્ય નથી. માટે નાફરમાની જ લેખાશે.

પરંતુ ઔરત એ સંભોગનું સાધન બને છે. તેમાં શર્મનું પ્રમાણ વધુ પડતું હોઈ તેણીના શરીરમાં આવતા જ તેના સાથે સંભોગ કરી જોશને ઠંડો કરે જેથી ઔરત પણ ચાટવા પર મજબૂર બાધ. અને આવે તો યુવાન જોડાંઓએ જે એ એક આદત જ બનાવી છે તેની કરાહતમાં તો કંઈ કલામ જ નથી.

અને એ યાદ રહે કે મર્દ-ઔરત શારીરિક વ્યવહાર શરૂ કરતાં પહેલાં પ્વાહિશાત (વાસના)ના તનાવમાં એવા ભરપૂર હોય છે કે મઝી એ હાલતમાં જરૂર નીકળે છે અને એને ચટાઈ જવાથી નજાસત ચાટવાનો ગુનોહ પણ લાગુ પડે છે માટે એનાથી અવશ્ય બચવામાં આવે.

આજકાલ ચેપી રોગની માફક આપસમાં શર્મગાહ ચાટવાની વખા ફેલાઈ રહી છે તેનું મૂળભુત કારણ એ પણ છે કે, સુવ્વરના ગોશ્તનું સેવન કરનાર જે કૌમ આ ધરતીના ઉપર અસ્તિત્વ ધરાવે છે તેઓના અંદર એ નાપાક ગોશ્તના સેવનથી સુવ્વરના ગુણો (સુવ્વરપણું) પણ નજાસતમાં રચ્યા પચ્યા રહેવું બેશર્મી, દબ્બુસિયત વિ. છે. તેઓના અંદર રચી પચી ગયું છે જેથી આવા કૃત્યો અશ્લીલ સાહિત્ય, ટેલીવીઝન, વિડીઓ દ્વારા જગતભરમાં પ્રસરી રહ્યા છે. એવા નાપાક દ્રશ્યોને જોઈ આપણા ભાઈ-બહેનો પણ તેઓ પાછળ આંધળી દોટ મુકી રહ્યા છે. અને સુવ્વરના ગોશ્ત સેવન કરનારાઓ સાથે શર્મગાહ ચાટવા ચુમવામાં મુશાબહત અપનાવી રહ્યા છે. અને જગતની એક કૌમની ધાર્મિક વિધી રૂપે જે 'લિંગપૂજા'ના નામે પ્રખ્યાત છે જેમાં તેઓ પૂજાની સાથે સાથે ચુમવા ચાટવાના નામે કેવા કરતુતો છડેયોક કરી રહ્યા છે તેઓ સાથે પણ મુશાબહત થાય છે. હદીષે પાકમાં આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)નું ફરમાન છે, જે કોઈ કૌમની મુશાબહત અપનાવે છે તેનો (હશર) તેઓ સાથે જ છે. (અબૂ દાઉદ શરીફ) હવે આપણે જોઈએ છીએ કે આ કૃત્ય કરવામાં જાનવરોની સાથે સાથે બીજી કૌમોની મુશાબહત થઈ રહી છે. મુશાબહતનો મતલબ એ છે કે : પોતાની હકીકત શકલ-સુરત સીરત પોતાનો મઝહબી

અને કૌમી ઇસ્તેયાજ અને બાહ્ય અને અંદરની વચ્ચે અને ઠેંકતને નષ્ટ કરી પર કૌમની એ વસ્તુઓને અપનાવી લેવી. એનાથી નુકસાન એ છે કે આખેરતમાં તો તેઓના સાથે દશર થશે જ. સાથે સાથે દુન્યામાં પણ ઇસ્લામની અઝમત દિલમાંથી નીકળી ગૈરોની કે જાનવરોની અઝમત તરફ માણસ લલચાશે અને એનાથી એવા જ કૃત્યો વૃજુદમાં આવશે જે સર્વશ્રેષ્ઠ મખ્લુકને છાજે એવા ન હોય કે ધિક્કારપાત્ર હોય જેને આજે આપણે ખુલ્લેઆમ પ્રત્યક્ષ નજરે જોઈ રહ્યા છે.

ઇન્સાનની અંદર અલ્લાહતઆલાએ ખ્વાહિશાતને પણ પૈદા કરમાવી છે એના લઈ ચુમવા ચાટવાની ઈચ્છા પણ જરૂર થાય છે તો શરીરના અવયવોમાં પેશાની, ગાલ, હોંઠ વિ. શ્રેષ્ઠ ભાગ પણ છે ત્યાં ચુંબન કરી પોતાની ઈચ્છાને શાંતિ અર્પણ કરે એવા શ્રેષ્ઠ ભાગોને છોડી જાનવરોના લખ્ખણ ન અપનાવે.

હદીસે પાકમાં છે કે જ્યારે કોઈ માણસ પોતાની ઔરત પાસે (સંભોગ કરવા માટે) આવે તો પરદો કરી લે (કે એક બીજાના ગુપ્ત અંગો પર નજર ન પડે) એટલા માટે કે જ્યારે પરદો ન કરવામાં આવશે તો ફરિશ્તાઓ શર્મ કરી ત્યાંથી ચાલ્યા જાય છે. અને શૈતાન ઢાઝર થઈ જાય છે. ફરી જ્યારે બચ્ચુ પૈદા થાય તો શૈતાનની પણ તેમાં ભાગીદારી હોય છે. (કન્ઝુલ ઉમ્માલ-૩૪૬/૧૬) માટે સંપૂર્ણ સાવચેતીના સાથે શારીરિક વ્યવહાર કરવામાં આવે અને દરેક એવી હરકતો જે એક મુસલમાનને શોભતી નથી તેને તિલાંજલી આપવામાં આવે. ફક્ત અલ્લાહતઆલા વધુ જાણનાર છે.

લી. અબ્બાસ દાઉદ બિસ્મિલ્લાહ ગુફિરલહુ (નાયબ મુફતી)
જવાબ સહીહ છે.

અહમદ ખાનપુરી ઉફિય અન્હુ.

સદર મુફતી

જામિઅહ ઇસ્લામિયહ,

ડાબેલ.

મુફતીએ ગુજરાત હઝરત મવલાના મુફતી ઇસ્માઈલ બિસ્મિલ્લાહ (રહ.)ના મુખ મૈથુન બાબત બે ફતવા.

મુખ મૈથુન બે-હયાઈ અને ખોટો માર્ગ છે

સવાલ: માણસ કમઝોર હોવાથી ઇન્દ્રી બરાબર ઉત્તેજિત ન થતી હોય તો ઇન્દ્રીને ઉત્તેજિત કરવા માટે પોતાની ઇન્દ્રી ઔરતના મુંદમાં મુકે છે. તેનાથી ઉત્તેજિત થતાં સોહબત કરે છે. તો આ હેતુથી એ પ્રમાણે કરવું કેવું છે?

જવાબ: ઔરતના મોઢામાં એવો તો શું પાવર છે કે મોઢામાં નાંખવાથી ઇન્દ્રી ઉત્તેજિત થઈ જાય ? એ શૈતાની હવસ અને ખ્યાલ છે. ઔરતની સાથે પ્રેમ-ક્રિડા કરવા કે હાથમાં આપવા કે અહિં તહિં ગોદા-ગોડી મારવા કે ચોનીમાં બીન ઉત્તેજિત નાંખવા કે હરકત કરવા, કરાવવાથી પણ ઇન્દ્રી ઉત્તેજિત થઈ જાય છે. માટે એ જાઈઝ માર્ગથી ઉત્તેજિત કરવા તજવીઝ કરવી અને કામ કાઢવું અને સવાલમાં જણાવેલ ખોટો અને બે-હયાઈ ભરેલ માર્ગ ધારણ ન કરવો.

મુખ-મૈથુન કરતાં ચીકણો પદાર્થ કે વિર્ય ઔરતના મોઢામાં જાય તો?

સવાલ: ઘણાં મદો ઔરતના મોઢામાં પોતાની ઇન્દ્રી નાંખી દે છે, ઔરતના મોઢામાં ચીકણો પદાર્થ અથવા મની (વીર્ય) જતી રહે તો શું હુકમ ? એવું કરવું કેવું છે ?

જવાબ: મદની ઇન્દ્રી બાબત મદ માટે આવ્યું છે કે જમણો હાથ પણ બનતા સુધી તેના ઉપર મુકવો કે તેનાથી પકડવા માટે શરીરતે એહતીયાત કરવાને ફરમાવ્યું છે. (૧) તો એ ચીઝ મોઢાં જેવી જગ્યામાં કેમ કરતા આપી શકાય? ખાસ કરી જ્યારે એમ ચુસવા ચુસાડવામાં ઇન્દ્રીમાંથી ચીકણો પદાર્થ કે મની (વિર્ય) નીકળી મોઢાંની વાટે પેટમાં જાય તો એ ચીકણો પદાર્થ કે મની આપણા મઝહબમાં નાપાક અને હરામ ઠેરવી છે. તો એવી

હાલતમાં નાપાક વસ્તુ પીવાના હુકમમાં ગણાશે. અને ઘણી-ઘણીયાણી બહે સખત ગુનાહના પાત્ર ઠરશે. માટે એમ ચુસ્તવા-ચુસાડવાથી અવશ્ય બચવું.

(૧) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى أَنْ يَمَسَّ الرَّجُلُ ذِكْرَهُ بِمِصْبَحِهِ

અર્થાત: આપ (સલ.)એ મદ માટે પોતાના ગુપ્ત અંગને જમણા હાથથી સ્પર્શ કરવાની મનાઈ કરાવી છે. (તીરમીઝી, પેજ-૧૦)

શાદી અગાઉ મદાઈનું સર્ટીફિકેટ લાવવા ફર્મ પાડવી

સવાલ -

મજકુર ઘટનાની રોશનીમાં અહિં એક જમાઅત એવો કાનૂન બનાવવા માંગે છે, કે જે જમાઅતનો જવાન શાદી કરવા માંગે તે, પહેલાં પોતાની મદાઈની પાત્રતાનો તબીબી સર્ટીફિકેટ જમાઅતને પેશ કરે. તે વિના તેની શાદી થઈ શકે નહિ. એ જ મુજબ શાદી કરવા ઈચ્છતી ઔરતની પણ શાદીની પાત્રતાની સર્ટીફિકેટ શાદી પહેલાં પેશ થવી જોઈએ.

હેતુ દેખીતો એ છે, કે કોઈ શાદીમાં ધોકો દઈને ચુવક કે ચુવતીની ઝિંદગી બરબાદ કરે નહિ. (તુર્કીમાં એવો કાયદો સરકારી રીતે આજ વર્ષોથી અમલમાં છે) તો, જમાઅત એમાં કશું ખોટું તો નથી કરતી ? કે ઉલ્ટી એ માટે તે શાખાશીની હકદાર છે ?

જવાબ -

શરીઅતે એવા નિકાહ નકાર્યા નથી, પણ કાયમ રાખી, છુટાછેડાથી બચવા બચાવ્યાના અનેક ઉપાયો પણ સૂચવ્યા છે અને તેમને પરિણામે ઘણા પક્ષકારો વચ્ચે છુટાછેડાની નોબત નહિ આવે, તેની સાવચેતી રાખી છે, કારણ કે નિકાહ-ખંડન (બનેલી જોડી તલાક દ્વારા ભેડવી) ઇસ્લામી શરીઅતમાં એક અત્યંત નાપસંદ વસ્તુ છે અને શૈતાન એવી જુદાઈથી ઘણો ખુશ થાય છે.

વળી એવા કમઝોરો કિંવા નામદો વસ્તીમાં ઘણા જ ઓછા હોય છે, બલ્કે હોતા પણ નથી, જુજ જાજ ભૂલ્યા-ચૂક્યા ક્યાંક નીકળી આવે છે, જે અંગે પણ શરીઅતે અનેક ઈલાજો બતાવ્યા છે.

માટે એવા જવલ્લે જ અને અપવાદ રૂપ પ્રગટતા બનાવો, લક્ષે લઈને આખી સોસાયટી વસ્તી કે જમાઅત ઉપર નામદોનો ગુમાન કે ધબ્બો મુકવો જાઈજ નથી. વળી દરેક જવાનને પોતાની શર્મ ગૈરો સામે ખોલવાની પ્રણાલિકા ચાલુ કરવી પણ જાઈજ નથી. કારણ કે, શરીઅતે તો અત્યંત મજબુરી અને લાચારી સિવાય, કોઈ પણ બ્રાહિત સામે સતર ખોલવા રજા આપી નથી, નાજાઈજ ગણ્યું છે, હરામ ઠેરવ્યું છે, અને મઝકુર જરૂરત એવી નથી કે જેને કારણે એક હરામ હરકત હલાલ અને નાજાઈજ વાત જાઈજ થઈ શકે.

તેથી દરેક જવાનને તેની શાદી માટે, પોતાની મદાઈની તબીબી સર્ટિફિકેટ લાવ્યા મજબુર કરતો કાયદો બનાવ્યો જાઈજ નથી. શરીઅત કોઈ જમાઅતને એવો અધિકાર આપતી નથી. એ નાજાઈજ અને હરામ છે. અને શરીઅતમાં દખલ અંદાજી કરવા બરાબર છે.

વળી એમાં એ પણ વિચારવાનું રહેશે, કે માલદાર શખ્સ પોતાના પ્રભાવ તથા પૈસાને જોરે, ખુદ કમઝોર હોવા છતાં મદાઈની ખરી સર્ટિફિકેટ મેળવી લાવશે અને કદી કદી મદને તેની ગરીબીને કારણે તેની મદાઈની ખરી સર્ટિફિકેટ મેળવતાં કદાચ અટકાવી અને રખડાવી પણ શકાશે. તેથી જમાઅતે એવો કાનૂન ઘડીને કૌમમાં બેહયાઈ, બેગૈરતી પ્રસારવાથી અવશ્ય બચવું જોઈએ, આગળ જતાં એમાંથી શું નું શું થઈ જશે.

ઔરત માટે, શાદી કરતાં પહેલાં શાદીની શારિરીક પાત્રતાનું તબીબી સર્ટિફિકેટ માંગતો કાયદો કરવો, એક શર્મભરી અને અફસોસનાક ઘટના થશે. એક જવાન છોકરી એવી તપાસ કોની

પાસે કરાવશે અને સર્ટિફિકેટ કોની પાસેથી મેળવશે? શું કોમમાં અકલમંદ માણસ નથી રહ્યો, જે પોતાની બેટી, બહેન, ભાણજી, ભત્રીજી વગેરેને તેમની શાદીની પાત્રતાની સર્ટિફિકેટ મેળવ્યા માટે તેમને સાવ પરાયા મદો સમક્ષ ઈઝાર ખોલાવીને ઊભી કરતાં શરમાય? અલ્લાહપાક ભાઈઓને નેક સમજ આપે! ગૌરવ, હયા અને શર્મ પણ મુસ્લિમ ચરિત્રની કોઈ ચીજ છે કે નહિ? ઇસ્લામે તો હયા શર્મને ઈમાનની શાખ ગણી છે. જવાન છોકરીઓને એમ અને તે પણ ચાલુ ઝમાનામાં શાદીની શારિરીક (બદની લાયકાતની સર્ટિફિકેટ મેળવ્યા માટે પર પુરૂષો સમક્ષ) તપાસ માટે ખડી કરતાં શા શા ગુલ ખીલશે, તેનું પણ કંઈ ભાન છે?

એવો કાયદો બનાવવો નાજાઈજા, હરામ અને અંતિમ બેગૌરતી છે. ભાઈઓએ તેનો વિચાર સરખો પણ કરવો જોઈએ નહિ. એમ સમજાવ્યા અને મના કર્યા છતાં જેઓ એવો કાયદો ચલાવશે, તેઓ તેની કયામત સુધીની બદીઓ માટે જવાબદાર અને ગુનેહગાર ઠરશે.

(મુસ્લિમ-ગુજરાત ફતાવા સંગ્રહ-૪/૧૬૫)

સૃષ્ટિ વિરૂદ્ધ કર્મ કરનાર પર ખુદાની લઅનત અને અઝાબની ચેતવણીઓ

આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું,

“જે શખ્સ પત્નીની સાથે સૃષ્ટિ વિરૂદ્ધ કર્મ કરે (અર્થાત ગુદામાં સંભોગ કરે) તે મલ્હુન (ધિક્કારને પાત્ર) છે.”

(‘મુરનદે અહમદ’ અને ‘અબૂદાઉદ’)

આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું,

“જે શખ્સ કોઈ મદ કે ઔરતની સાથે સૃષ્ટિ વિરૂદ્ધ કર્મ (ગુદા મૈથુન) કરે તેની તરફ અલ્લાહ નજર પણ નહિ કરમાવશે.” (‘તિર્મિઝી શરીફ’, ‘મઆરિફુલ હદીષ’ જિ. ૭/૩૬)

એક હદીષમાં છે :

“જેણે પોતાની પત્ની સાથે તેણીની ગુદા (મળ માર્ગ)માં સંભોગ (મૈથુન) કરે તેણે મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) પર ઉતરેલી શરીઅતનો ઇન્કાર કર્યો.”

આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ ફરમાવ્યું,

“અલ્લાહિતઆલા હક (સાચી) વાત કહેવાથી શરમ નથી કરતા. સ્ત્રીઓની ગુદા (મળ માર્ગ)માં તમે લોકો સંભોગ (મૈથુન) ન કરો.”

એક રિવાયતમાં છે :

આ ઉમ્મતના દસ પ્રકારના લોકો મહાન અને શ્રેષ્ઠ અલ્લાહના ઇન્કાર કરનારાઓ છે :-

- (૧) કાતિલ (ક્લ્લ કનાર, હત્યારો)
- (૨) જાદૂગર
- (૩) દબ્યૂસ (ભાર્યાત) (૧)
- (૪) પત્નીની ગુદા (મળમાર્ગ)માં સંભોગ (મૈથુન) કરનાર
- (૫) શરાબી (દારૂ પીનાર)
- (૬) ઝકાત નહિ આપનાર
- (૭) શક્તિ હોવા છતાં હજ કરવા વગર મૃત્યુ પામનાર
- (૮) ફિત્નો (ઉપદ્રવ અને અશાંતિ) પૈદા કરનાર

(૧)દબ્યૂસ: ભાર્યાત, ભડવો, જે પુરૂષ પોતાની પત્નીને બીજાઓ પાસે જવા દે.

(૯) યુદ્ધના સમયે ઇસ્લામના વિરોધી લોકોને હથિયારો વેચનાર

(૧૦) મહરમ (જેનાથી નિકાહ કરવાની શરીઅતમાં મનાઈ છે તેના)થી નિકાહ કરનાર.

(‘કબૂલ ઉમ્માલ’ ૧૬/૯૭ હદીષ નં. ૪૪૦૫૩)

એક રિવાયતમાં છે :

“જે શખ્સ કોઈ સ્ત્રીની અથવા પુરૂષની કે છોકરાની ગુદા (મખમાર્ગ)માં સંભોગ (મૈથુન) કરે તે કિયામતના દિવસે એ હાલમાં ઉઠાવ્યામાં આવશે કે તેના (શરીર)માંથી મુરદાર કરતાં પણ વધારે બદબૂ (દુર્ગંધ) આવશે, જેનાથી બધા લોકો પરેશાન થઈ જશે. અહીં સુધી કે ત જહન્નમમાં દાખલ થઈ જશે. ખુદા તેના નેક કામોને બરબાદ કરી દેશે અને તેના ફર્જ અને નફલ કબૂલ ન થશે, તેમજ આગની શબપેટીમાં તેને દાખલ કરવામાં આવશે અને તેના ઉપર આગના ખીલાઓ પણ ઠોકવામાં આવશે.”

હઝરત અબૂ હુરૈરહ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) ફરમાવે છે :

“જેણે આ બદકારી (સૃષ્ટિ વિરૂદ્ધ કર્મથી, ગુદા મૈથુન)થી તોળા નહીં કરી તેના માટે આ અઝાબ છે.”

હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ મન્સૂર સા. નોઅમાની (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)એ સરસ લખ્યું છે :

ખીચારા પશુઓ પણ જેઓ અક્કલ અને તમીઝ (વિવેકશક્તિ તથા શિષ્ટાચાર)થી મહરૂમ છે, તેઓ પણ પોતાની વાસનાને કુદરતી તરીકાથી વિરૂદ્ધ વૃત્ત નથી કરતા, તો જે ઇન્સાન એવું (સૃષ્ટિ વિરૂદ્ધ કર્મ) કરે છે તેઓ પશુઓ કરતાં પણ બદતર છે

અને : • ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ •

(સૂરઅે 'વતીન' : ૫)

(પછી) અમે તેને નીચ લોકો કરતાં પણ વધારે નીચ (અધમ લોકો કરતાં પણ વધારે અધમ) કરી દઈએ છીએ.

ને ચરિતાર્થ કરે છે.

(‘તફસીરે માજિદી’)

ઇબ્ને કચ્ચિમ (રહ.)નું લખાણ

આ બદકાર્ય (કુકર્મ)ની બૂરાઈ વિષે અલ્લામા ઇબ્ને કચ્ચિમ જોઝિય્યહ (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ)નું લખાણ વાંચવા લાયક છે તેઓ લખે છે કે :

કુર્આને પાકે એલાન કરમાવ્યું :

فَاتُّوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللّٰهُ ط

(અલ્લાહે તમને હુકમ આપ્યો છે ત્યાંથી (અર્થાત તેણીઓની યોનિના માર્ગે) તેણીઓ પાસે જાઓ.)

(સૂરઅે ‘બ-ક-રહ’ : ૨૨૨)

મુજાહિદે બયાન કર્યું કે :

મેં હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)થી આ આચત :

فَاتُّوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللّٰهُ ط

નો મતલબ (ભાવાર્થ) પૂછ્યો તો આપ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ ફરમાવ્યું કે,

“જે મુકામ (યોનિ)માં સંભોગ કરવાનો હુકમ અલ્લાહે આપ્યો છે, ત્યાં જ સંભોગ કરો અને હૈઝ (માસિક)ના દિવસોમાં સંભોગથી બચતા રહો.....”

અને આપ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) ફરમાવતા હતા કે,
 “માત્ર યોનિમાં સંભોગ કરવાનો છે અને એના સિવાય બીજું
 કોઈ જગામાં યોગ્ય નથી.”

આ આયતે કરીમા સ્ત્રીની ગુદા (મળમાર્ગ)માં સંભોગ કરવું
 હરામ હોવાનું બે કારણોથી સાબિત કરે છે.

(૧)

પહેલું કારણ આ છે કે સ્ત્રીથી સંભોગ કરવો ખેતીની જગામાં
 અર્થાત્ બાળકની જન્મની જગામાં જાઈઝ છે, ન કે ગુદા
 (મળમાર્ગ)માં જે ગંદકીની જગા છે.

અને અલ્લાહતઆલાના શબ્દો :

‘મિન હયસૂ’

થી મુરાદ (મકસદ, હેતુ) ખેતીનો મુકામ અર્થાત્ યોનિ છે.

અને એક બીજું આયત છે :

فَاتُوا حُرُوكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ

(તમારી સ્ત્રીઓ તમારી ખેતી (સમાન) છે, તો પોતાની ખેતીમાં
 ચાહો તે તરફથી જાઓ.)

(સૂરએ ‘બ-ક-રહ’ : ૨૨૩)

આ આયતથી પણ યોનિમાં સંભોગ કરવાની તાકીદ જણવા
 મળે છે.

અને આ જ આયતથી સ્ત્રીની પીઠ પાછળથી તેણીની યોનિમાં
 સંભોગ કરવું (જાઈઝ હોવું) પણ સાબિત થઈ ગયું. કારણ કે
 અલ્લાહતઆલાએ ફરમાવ્યું :

‘અન્ના શિઅતુમ’

અર્થાત્ જે રીતે પણ આગળથી, પાછળથી, તમે ચાહો ત્યાંથી યોનિમાં સંભોગ કરો.

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) ફરમાવે છે કે,

“હર્સ (ખેતી)થી મુરાદ સ્ત્રીની યોનિ જ છે.”

અને વિચારવા જેવી વાત આ પણ છે કે જ્યારે અલ્લાહતઆલાએ હૈઝ (માસિક)ના દિવસોમાં, થોડાક દિવસોના નુકસાનના કારણે યોનિમાં સંભોગ કરવો પણ હરામ ઠેરવી દીધો તો પછી ગુદા (મળમાર્ગ)માં સંભોગ કરવો કેવી રીતે સ્વીકારવા પાત્ર થશે, જે હંમેશા માટે ગંદકીની જગા છે, ઉપરાંત :

- એના નુકસાનો પણ અસામાન્ય છે. (૧)

- એનાથી માનવ વંશ ખત્મ થઈ જવાનું નુકસાન પણ છે.

- એ ઉપરાંત સ્ત્રીના હકો છીનવી લેવાનો અપરાધ પણ લાઝિમ આવે છે કારણ કે સ્ત્રીથી સંભોગ કરવો એ સ્ત્રીનો હક છે અને ગુદા (મળમાર્ગ)માં સંભોગ કરવાથી એ હક ખૂરી રીતે નષ્ટ પામે છે. એનાથી ન સ્ત્રીની ખ્વાહિશ (કામેચ્છા)ની પરિપૂર્ણતા (તૃપ્તિ) થશે અને ન સંભોગનો હેતુ હાસિલ થશે.

(૧) આધુનિક સંશોધનો પ્રમાણે સૃષ્ટિ વિરૂદ્ધ કર્મ (ગુદા મૈથુન) કરવાથી એઈડઝ AIDS (Acquired - Immunity - Deficiency - Syndrome) નામનો મહાભયંકર અને જીવલેણ રોગ લાગુ પડે છે. એના ચેપને HIV (Positive) એચ.આઈ.વી. (પોઝીટીવ) કહેવામાં આવે છે. HIV (એચ.આઈ.વી.) વિષાણુંનો નાશ કરે એવી દવા હજુ સુધી શોધાઈ નથી.

એઈડઝના વિષાણું માનવ દેહની રોગ પ્રતિકારક શક્તિને સંપૂર્ણ ખત્મ કરી નાંખે છે, પછી મૃત્યુ જ એક માત્ર પરિણામ રહે છે.

(૨)

બીજી વાત આ છે કે, ગુદા (મળમાર્ગ) આ કામ (સંભોગ)ના માટે બનાવેલી નથી અને ન એને બનાવ્યાનો એ મકસદ છે, બલ્કે સંભોગના માટે યોનિ જ છે. એટલે જે લોકો યોનિને છોડીને ગુદા (મળમાર્ગ)ની તરફ રૂખ કરે છે તેઓ શરીરત અને હિકમતે ઈલાહી બંનેના જ ઈન્કાર કરનારા છે.

તદ્દિપરાંત એ (સૃષ્ટિ વિરુદ્ધ કર્મ અર્થાત્ ગુદા મૈથુન) પુરુષોના માટે નુકસાનકર્તા પણ છે. એટલા જ માટે બુદ્ધિમાનો અને હકીમ-ડોક્ટરો એનાથી રોકે છે (૧) અને ફિલ્સુફીઓ પણ એને નીચતા, અધમતા અને જહાલત ગણે છે.

એનું કારણ આ છે કે યોનિમાં શોષણ શક્તિ હોય છે જે પુરુષનું અટકેલું વિચ્છેદ શોષી લે છે, જેનાથી પુરુષને આરામ મળે છે. અને ગુદા (મળમાર્ગ)માં સંભોગ કરવાથી અટકેલું વિચ્છેદ સંપૂર્ણ રીતે સ્ખલન થતું નથી.

- એક તો ગુદાનું બાહ્ય સુરાખ સાંકડું હોય છે,
- બીજું સ્ત્રીને ઘણી તકલીફ થવાના કારણે લિંગને વહેલામાં વહેલું ગુદામાંથી બહાર કાઢવાની ઈચ્છા હોય છે, કારણ કે ગુદા મૈથુન અકબરતી સંભોગ છે.

એનાથી એક બીજી રીતે પણ નુકસાન પહોંચે છે, તે એ છે કે ગુદાના સુરાખના સાંકડાપણાના કારણે લિંગને તેમાં દાખલ કરવા માટે ઘણો પરિશ્રમ અને મહેનત કરવો પડે છે. જેનાથી પુરુષ જલ્દી થાકી જાય છે અને કુદરતની વિરુદ્ધ કામ કરવાનો એહસાસ (ડંખ) અલગ થાય છે.

(૧)જુઓ 'એઈડઝ' વિષેની ફૂટનોટ

- ❑ ગુદા ગંદકી અને મળનો મુકામ છે અને કેટલીક વખતે લિંગ મળથી ખરડાઈ જાય છે.
- ❑ સ્ત્રીને પણ એનાથી સખત નુકસાન થાય છે એટલા માટે આ કામ તેણી માટે સ્વભાવ અને પ્રકૃતિની વિરુદ્ધ તદ્દન અનુચિત હોય છે, જેનાથી અત્યંત નફરત અને અસામાન્ય ધિક્કાર પੈદા થાય છે.
- ❑ આ બૂરા કામના કારણે માનવીએ રંજ અને ગમ સહન કરવા પડે છે.
- ❑ ભવિષ્યમાં વંશવૃદ્ધિ તરફ નિરાશા પૈદા થાય છે.
- ❑ ભૂતકાળમાં શક્તિ વેડફાઈ જવાનો ગમ લાગુ પડે છે.
- ❑ બીજું (સંભોગ) કરનાર અને કરાવનાર (અર્થાત્ પુરુષ અને સ્ત્રી) એક બીજાથી નફરત કરવા લાગે છે.

- ❑ એનાથી ચહેરો કાળો થઈ જાય છે. અને સીનાનું નૂર ખત્મ થઈ જાય છે, તેમજ અંધકાર આવે છે અને દિલની રોશની મંદ પડી જાય છે, તથા તેના ચહેરા ઉપર દૂંક (૧) ની જેમ વહશત (ગભરામણ) વરસે છે, જેને જોઈને સામાન્ય સમજશક્તિવાળો પણ જાણી જાય છે.

છેવટે બંને (સ્ત્રી અને પુરુષ) વચ્ચે સખત નફરત અને આપસમાં બુઝા તથા કીનો પૈદા થઈ જાય છે અને સંસારિક સંબંધો તૂટવાની મંઝિલ સુધી પહોંચી જાય છે. એનાથી કોઈ બચી નથી શકતું. આ કુકર્મનું પરિણામ દરેક હાલતમાં ભોગવ્યું જ પડે છે.

- ❑ ઉપરાંત કર્તા એ કર્મ (પતિ અને પત્ની)ના સંજોગો એટલી હદ સુધી ગુંચવાઈ જાય છે કે તેની સુધારણાની કોઈ રીત બાકી રહેતી નથી. અલ્પત જો કોઈને અલ્લાહતઆલા સાચી તૌબાની તોફીફ અર્પણ કરી દે તો સુધારણા શક્ય છે.

(૧) મૂર્ખ, બુદ્ધિ વગરનો, જંગલી

- ઉપરાંત આ બૂરા કામ (ગુદા મૈથુન)થી (પતિ-પત્ની) બંનેની સુંદરતા બિલ્કુલ નષ્ટ થઈ જાય છે અને કદરૂપતા તેની જગ્યા લઈ લે છે. એ જ પ્રમાણે બંનેની વચ્ચે મુહબ્બત અને ઉલ્લેખ (પ્રેમભાવ) ખતમ થઈ જાય છે અને તેની જગ્યાએ આપસમાં બુઝ્ઝ અને કીનો, એક બીજાને મહેણાં-ટોણાં મારવા, તેમની આદત બની જાય છે.
- અને આ કામ (ગુદા મૈથુન) નેઅમતો નષ્ટ થવાનો અને અલ્લાહનો ગઝબ ઉતારવાનો સૌથી મોટો સબબ છે. એટલા માટે કે એ લઅનત અને ગઝબે ઈલાહીનો સૌથી મોટો સબબ બને છે અને અલ્લાહ એ કાર્ય કરનારથી દૂર થઈ જાય છે તેમજ એ કાર્ય કરનારની તરફ ઝરા પણ ધ્યાન નથી કરતા. આવા નફરત કરવા લાયક કાર્ય પછી દરેક વસ્તુનો આસરો ખતમ થઈ જાય છે અને ઈન્સાન કોઈ પણ બૂરાઈથી સુરક્ષિત નથી રહેતો અને તે બંદો કેવી રીતે જીવતો રહી શકે છે, જેના પર લઅનત અને ગઝબે ઈલાહી વરસી રહ્યો હોય અને ખુદાએ પોતાની રહમતની નજર પાછી વાળી લીધી હોય અને તેના તરફ કદી પણ નજરે કરમ કરતા ન હોય!
- ગુદા મૈથુનથી હયા અને શરમનો સંપૂર્ણ ખાતમો થઈ જાય છે અને હયા તથા શરમથી જ દિલોની ઝિંદગી કાયમ રહે છે. જ્યારે દિલ એને ગુમાવી દેશે તો પછી દરેક કદરૂપી વસ્તુ સુંદર અને સારી લાગે છે તેમજ દરેક બુરાઈ ભલાઈ લાગે છે. એ વખતે ઈન્સાનના દિલની ખરાબી એવી કક્ષાએ પહોંચી જાય છે જ્યાંથી પાછા ફરવું શક્ય નથી હોતું.
- ગુદા મૈથુનથી તેનો સ્વભાવ વિકૃત થઈ જાય છે. જે તરકીબ પર અલ્લાહે તેની રચના કરી હતી તે ખતમ થઈ જાય છે. ઈન્સાન પોતાની ફિત્તતથી નીકળીને એવી તબીઅતમાં પરિવર્તન પામે છે કે અલ્લાહતઆલા એ અંદાઝ પર કોઈ પશુને પણ બનાવ્યા નથી બલ્કે તે ઊંઘી પ્રકૃતિ છે. અને

જ્યારે સ્વભાવ વિકૃત થઈ ગયો તો દિલ પણ વિકૃત થઈ જાય છે. ન કોઈ નેક કામ બાકી રહે છે ન હિદાયત. તો એ વખતે દુષ્ટ, પાશવી અને શૈતાની કામોને ઉમદા સમજવા લાગે છે. અને હવે પરાણે તેની હાલત, તેનો અમલ અને તેના બોલવાની રીત બદલી બદલત થઈ જાય છે.

- અને ખૂરા કામો કરવામાં તે એટલો નિર્ભય થઈ જાય છે કે એનાથી પહેલાં એની કલ્પના પણ કરી શકાતી ન હતી. અને આ બેહયાઈ (નિર્ભયતા) ભવિષ્યમાં આવનારી નસલોના માટે વારસો બની જાય છે. કમીનાપન, નીચતા અને ઝિલ્લતના સૌથી નીચેના દરજા પર તે ઉતરી જાય છે.
- અને ઈન્સાન બેશરમી અને નફરતનો લિબાસ પહેરી લે છે અને લોકો પણ તેને એ જ પોષાકમાં જોવાનું પસંદ કરે છે. લોકો તેને કમીનો, નીચ, અધમ સમજે છે અને દરેક શખ્સ તેને ઘટિયા અને કમતર ઈન્સાન સમજે છે.
- ખુદાની બેશુમાર રહમતો અને તેની સલામતી તે ઝાતે અકદસ પર નાઝિલ થાય, જેની હિદાયત અને શરીઅતની ઈતિબાઅ (પેરવી, અનુસરણ)થી આપણને બંને જહાનની સઆદત (ખૂશનસીબી) હાસિલ થઈ અને જેની મુખાલિફતે આપણને બંને જહાનની તબાહી અને બરબાદીના રસ્તા પર નાંખી દીધા. ('તિબ્બે નબવી')

રખરની સ્ત્રીથી સંભોગનો હુકમ

સવાલ :-

શું ફરમાવે છે ઉલમાએ દીન અને શરએ મતીનના મુફ્તીઓ નીચે લખેલા મસ્અલા બાબતમાં

એક શખ્સ અર્ધ પાગલ છે. જેનો ઈલાજ એક નિષ્ણાંત મુસ્લિમ

હકીમે સંભોગ બતાવ્યો છે અને એ શખ્સ નિકાહની કુદરત નથી ધરાવતો અર્થાત્ કોઈ એનાથી નિકાહ માટે તૈયાર નથી, પરંતુ અમેરિકાએ એક કૃત્રિમ સ્ત્રી અર્થાત્ (બલૂન) તૈયાર કરી છે, જેની વિશિષ્ટતા આ છે કે તેમાં હવા ભરવામાં આવે છે, જેનાથી તેમાં સ્ત્રીનો ચહેરો અને જાતિય અંગો આવિષ્કાર પામે છે અર્થાત્ હૂબહૂ સ્ત્રી માલૂમ પડે છે. ઉપરાંત તેમાં એવી રચના કરવામાં આવી છે કે તેના કારણે તેણી ગતિશીલ અને ક્રિયાશીલ પણ થઈ જાય છે. (૧)

તો શું આ બલૂનનો ઇલાજ તરીકે ઉપયોગ કરવો તેના માટે જાઈઝ થશે ?

ઉપરાંત જે લોકો નોકરિયાત છે તેઓ પોતાની પત્નીઓથી દૂર રહે છે તો શું તેઓ પણ એનો ઉપયોગ કરી શકે છે કે નહિ ?

જવાબ :-

કૃત્રિમ (બનાવટી) સ્ત્રી (ટીંગલી)ની સાથે સંભોગ કરવાથી ફાયદો નથી થઈ શકતો. જે ડોક્ટર કે તબીબે સલાહ આપી છે તે તબીબથી (એ વિષે) ચર્ચા કરી લેવામાં આવે.

કુર્આને પાકમાં છે :

وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوحِهِمْ حَفِظُونَ ۝ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝

(સૂરએ મુઅમિનૂન : ૫, ૬)

(૧) અંગ્રેજીમાં એને SEX DOLLS (સેક્સ સંતોષવા માટેની ટીંગલી) કહે છે. દૈહિક સમાગમ વિના જ, સેક્સ સંતોષવા માટેના એવા ઘણાં વૈજ્ઞાનિક સાધનો આજે શોધાયા છે, જે ખાસ કરીને પશ્ચિમી (યુરોપીય) દેશોમાં વધારે પ્રચલિત છે.

(અને જેઓ પોતાના લિંગોની (હરામથી) સંભાળ રાખે છે પરંતુ પોતાની પત્નીઓથી અથવા લૉડીઓથી (પોતાની કામેચ્છા સંતોષે છે) કેમ કે (એમાં) તેમના ઉપર કંઈ પકડ નથી.

કામેચ્છા (શહવત કે વાસના) જાઈઝ રીતે બે રીતથી પૂરી કરી શકાય છે. જેની કુર્આને (ઉપરની આયતમાં) સ્પષ્ટતા કરી છે.

(૧) પત્નીથી અને (૨) લૉડી અને બાંદીઓથી

આગળ કુર્આને કહે છે :

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَدُونَ ه

(સૂરએ મુઅમિનૂન : ૭)

(પછી જે કોઈ એના સિવાય (હરામ)ની શોધ કરે તો તેઓ હદથી વધી જનારા છે.) (૧)

ઈમામ માલિક (રહ.) અને ઈમામ શાફિઈ (રહ.)એ ઉપરની આયતથી સાબિત કર્યું કે હસ્તમૈથુન (હાથ વડે લિંગને પંપાળીને ઘસીને વિર્યપાત કરવું) (૨) હરામ છે.

હનફી ફૂકહા લખે છે :

وَكَذَٰلِكَ الْإِسْتِمْنَاءُ بِالْكَفِّ وَإِنْ كُرِهَ تَحْرِيمًا لِّحَدِيثِ نَاكِحِ الْيَدِ مَلْعُونٌ
(દુર્રે મુખ્તાર)

(૧)મતલબ કે પોતાની પત્ની કે બાંદીના સિવાય બીજો કોઈ માર્ગ વાસના પૂરી કરવા શોધે તો તે હલાલની હદથી વધી જનાર છે. એમાં વ્યભિચાર (પરસ્ત્રીગમન), લૉડાબાઝી (સજાતિય સંભોગ), હસ્તમૈથુન વગેરે બધી જ બાબતો આવી ગઈ.

(૨)અંગ્રેજીમાં એને MASTER BATION (માસ્ટર બેશન) કહે છે.

(ભાવાર્થ)

અબ્બત જો કોઈ દિયાનતદારી (પ્રમાણિકતા)થી સમજે છે કે તેણે એવું (હસ્તમૈયુન) ન કર્યું તો ઝિના (વ્યભિચાર અર્થાત્ પદસ્ત્રીગમન)માં પડી જશે તો તેના માટે કરાહતે તંઝીહીની સાથે એની ગુંજાઈશ થઈ શકે છે.

وَلَوْ خَافَ الزَّانَا يُرْجَى لَا وَبَالَ عَلَيْهِ

وَعِبَارَةُ الْفَتْحِ لِأَنَّ غَلَبَةَ الشَّهْوَةِ فَعَمَلَ إِرَادَةً

(દુર્ર મુખ્તાર)

تَسْكِينَهَا بِهِ فَالزَّجَاءُ أَنْ لَا يُغَالِبَ الْخ

હદીષે નબવીમાં છે કે :

“જો કોઈ શાદી (કરવા) પર કુદરત ધરાવતો ન હોય તો રોઝહ રાખે કે તેનાથી શહવત (વાસના) તૂટે છે.”

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ

(મુતફક અલૈહિ)

આ તમામ હવાલાઓથી જાણવા મળે છે કે જાતિય ખ્વાહિશાત (કામેચ્છા, વાસના)ની પરિપૂર્ણતાના તરીકા શરીરતમાં બે જ છે : પત્ની સાથે કે પોતાની ખાંદી સાથે સંભોગ કરવો. ત્રીજી કોઈ રીતની ઇજાઝત આપવામાં નથી આવી. એમાં બલૂન (રબરની કૃત્રિમ સ્ત્રી (Sex Doll)થી વિર્યપાત કરવાનો પણ સમાવેશ થઈ જાય છે. શરીરત પ્રમાણે કૃત્રિમ સ્ત્રીથી વાસના સંતોષવી જાઈઝ નથી. જો કોઈ ઉપયોગ કરશે તો તે ગુનેહગાર થશે.

અબ્બત જો તે પાગલનો એ જ ઇલાજ હોય જે સવાલમાં લખ્યો છે, બીજો કોઈ ઇલાજ કારગર ન હોય અને નિષ્ઠાંત મુસલમાન તબીબ કિમ્બેદારી કબૂલ કરતો હોય તો તદાવી બિલ મુહર્રમ

(હરામ વસ્તુથી ઇલાજ કરવો)ના નિયમ પ્રમાણે ઇલાજ તરીકે તજવીઝ કરી શકાય છે.

(દુર્રે મુખ્તાર - રદદુલ મુહતાર)

હસ્તમૈથુન જાઈઝ નથી

જો બીજો ઇલાજ છે અને તે મળવાની આશા પણ છે તો પછી આ અર્ધ પાગલના માટે કૃત્રિમ રમી 'બલૂન'થી સંભોગની ઇજાઝત ન થશે એટલા માટે કે 'હસ્તમૈથુન' (હાથ વડે વિર્યપાત) કરનારાઓને મલ્હિન (ધિક્કારપાત્ર) ઠેરવવામાં આવ્યા છે :

نَاكِحُ الْيَدِ مَلْعُونٌ

(હસ્તમૈથુન કરનારા મલ્હિન છે.)

અલ્લામા શામી (રહ.)એ ચર્ચા કરી છે કે :-

હસ્તમૈથુન (હાથ વડે વિર્યપાત કરવું)માં ગુનાહના કારણો (આ પ્રમાણે) છે :-

- માનવીના એક અંગ હાથનો (ગલત) ઉપયોગ
- પાણી (વિર્ય)નો બગાડ કરવો. (વેડફવું)
- શહવત (વાસના)ને ભડકાવવું.

તેમણે (ઉપરોક્ત ત્રણ કારણો પૈકી) બીજા પ્રકારને (અર્થાત વિર્યને વેડફવાને) બુન્થાદ (પાયાનું કારણ) ઠેરવ્યું છે.

(‘રદદુલ મુહતાર’)

અર્થાત હાથના સિવાય બીજી ચીઝના મારફતે પણ મની (વિર્ય) સ્ખલન કરશે તો પણ ગુનેહગાર થશે.

તો એનાથી માલૂમ થયું કે મની (વિર્ય)ને ફાયદા વગર, જાણી

જોઈને (ઈરાદાપૂર્વક) વેકફવાની શરીઅતમાં ઈજાઝત નથી. એનાથી બચવું જરૂરી છે.

બાકી નોકરીવાળા લોકો જેઓ પોતાની પત્નીઓથી દૂર રહે છે, અથવા નવજવાન વિદ્યાર્થીઓના માટે એની ઈજાઝત બિલ્કુલ નથી અને તેમના માટે શરઈ રીતે નાજાઈઝ છે. તેઓ પોતાની પત્નીઓને લાવી શકે છે, બીજી શાદી કરી શકે છે.

એ જ પ્રમાણે કુંવારા (અપરિણીત) નવયુવાનોને પણ શાદીની ઈજાઝત છે અથવા (તે પદ્ધતિ અપનાવે) જેની તરફ સરકારે દો આલમ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)એ રહેનુમાઈ (માર્ગદર્શન) ફરમાવી છે કે,

“તમારામાંથી જે શાદીની શક્તિ ન ધરાવતો હોય, તે પોતાના ઉપર રોઝહ રાખવા લાઝિમ કરી લે, એનાથી પણ શહેવત (વાસના) વૂટે છે.”

એ જ કારણ છે કે ઈસ્લામે બુલૂગ (પુખ્ત વય) (૧) બાદ શાદીની તાકીદ કરી છે.

(૧) ઈસ્લામી શરીઅતમાં બુલૂગ પુખ્ત વય (યુવાવસ્થા)નું ધોરણ નીચે પ્રમાણે છે :-

(૧) છોકરા કે છોકરીની ઉંમર ઈસ્લામી વર્ષ પ્રમાણે ૧૫ (પંદર) વર્ષ અને અંગ્રેજી વર્ષ પ્રમાણે અંદાજે ૧૪ વર્ષ અને ૭ માસ થતાં જ તે બાલિગ (પુખ્ત) થયેલ ગણાય છે. ભલે છોકરાને વિર્યસ્ખલન થતું ન હોય અને છોકરીને માસિક આવતું ન હોય.

(૨) છોકરાને વિર્યસ્ખલન થવાનું શરૂ થાય ત્યારથી જ તે બાલિગ (પુખ્ત) ગણાય છે, ભલે ઉંમર ૧૫ (પંદર) વર્ષ થઈ ન હોય.

(૩) છોકરીને માસિક (હૈઝ) આવવાનું શરૂ થાય ત્યારથી જ તેની બાલિગા (પુખ્ત) ગણાય છે, ભલે ઉંમર ૧૫ (પંદર) વર્ષ થઈ ન હોય.

‘કા-લ રસૂલુલ્લાહિ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)’

મન વુલીદ લહુ વલદુન ફલ યુહસીન ઇસ્મહુ વ અદબહુ ફ ઇઝા બ-લ-ગ ફલયુઝવ્વીજહુ ફઈન બલગા. વલમ યુઝવ્વીજહુ ફ અસાબ ઇસ્મંન ફઈઝમા ઇસ્મુહુ અલા અબીહી.

ભાવાર્થ :

જ્યાં બાપની ઝિમ્મેદારી (જવાબદારી) છોકરાના માટે તાલીમ અને તરબિયત (શિક્ષણ અને કેળવણી)ની વ્યવસ્થા છે ત્યાં જ બાલિગ (યુવાન) થવા બાદ શાદીની વ્યવસ્થા કરવી પણ છે.

(‘મિશકાત’)

જો કૃત્રિમ (બનાવટી) પુરૂષ કે કૃત્રિમ સ્ત્રીનો લોકો ઉપયોગ કરવાનો શરૂ કરી દેશે તો ફિત્ના અને ફસાદ વધારે ફેલાઈ જશે. ન પુરૂષને સ્ત્રીની જરૂરત બાકી રહેશે અને ન સ્ત્રીને પુરૂષની. એ રીતે માનવીના જન્મનો કમ ધીમે ધીમે, કમાનુ કમે અટકી જશે અને વંશહત્યાની એક નવી રીત આમ (સામાન્ય) થઈ જશે.

મૂળ વાત આ છે કે યુરોપ (પશ્ચિમના દેશો)થી મઝહબ બેઝારી (ધર્મવિમુખતા)નું જે તોફાન ચાલ્યું છે તે વધતું અને ફેલાતું જાય છે. અને લોકો તેની પકડમાં આવતા જાય છે. આ પણ નસલબંદી (વંશબંધી)નો એક પ્રકાર છે, જેનો ઉલ્લમા વિરોધ કરતા આવ્યા છે.

લિ.

મફીરુદ્દીન

મુફતી : દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ
૧૨-૨-૧૪૦૪ હિજરી સન
જવાબ સહીદ છે.

અલ અબ્દ

નિઝામુદ્દીન અલ આ'ઝમી

ઉફિય અન્હુ

મુફતી : દારૂલ ઉલૂમ દેવબંદ

સંભોગમાં નિરોધ અને લૂપનો ઉપયોગ

આજના ઝમાનામાં બાળકોની સંખ્યામાં મર્યાદા અને કમી (સંતતિ નિયમન)ની ગરજથી કેટલાક લોકો ખાસ પ્રકારના રબરનો ઉપયોગ કરે છે. આ રબરની ટોપીઓમાં એક તો તે હોય છે, જેને પુરૂષ પોતે પોતાના લિંગ ઉપર પહેરી (ચઢાવી) લે છે. એને 'નિરોધ' કહે છે. બીજી તે છે જેને સ્ત્રી પોતાના ગર્ભાશયના મુખ (દ્વાર) ઉપર નાંખી લે છે જેથી (પુરૂષનું) વિર્ય તેમાં દાખલ ન થઈ શકે. એને જ 'લૂપ' કહેવામાં આવે છે.

આ રીત જો કે નવી છે, પરંતુ ઓછા બાળકો થવાની વૃત્તિ ઘણી પ્રાચીન અને પુરાણી છે એટલા માટે આપણને ઈસ્લામના શરૂઆતના કાળમાં એના દાખલા મળ્યા છે.

જેથી ઈસ્લામથી પહેલાંના લોકો એના માટે 'અઝલ'ની રીત અપનાવતા હતા. 'અઝલ' આ છે કે સંભોગ દરમિયાન જ્યારે વિર્યપાત થવાનો સમય આવે તો પુરૂષ પોતાનું લિંગ (યોનિમાંથી) બહાર કાઢી લે. હદીષોમાં એનો ઉલ્લેખ મળે છે, પરંતુ એનો (શરઈ) હુકમ શું છે?

આ સંબંધમાં હદીષો મુખ્તલિફ (વિભિન્ન) છે.

- ❑ કેટલીક હદીષોથી મુત્લકન (કતઈ, નિતાંત) જાઈઝ હોવું જણાય છે. અને અકસર હનફી ફુકહાનો એ જ તરફ રજાહાન (ઝુકાવ) છે, આ શરતે કે પત્નીની મંજૂરીથી હોય.
- ❑ કેટલાક હઝરાત મકરૂહ ઠેરવે છે, અકસર ફુકહાની એ જ રાય છે અને મોટા ભાગની હદીષો પણ એવી નકલ થયેલી છે.

કેટલીક હદીષોથી તો બિલ્કુલ હુરમત (હરામ હોવાનું) જણાય છે. દાખલા તરીકે આ કે તેને (એવું કાર્ય કરનારને) 'વઅદ' (બાળકોને કબરમાં જીવતાં દફન કરનાર) ઠેરવ્યા છે.

□ વધારે સહીહ વાત આ છે કે કારણ વિના ‘અઝલ’ (વિર્યસ્ખલન) કરવું કરાહતથી ખાલી નથી, ખાસ કરીને ત્યારે જ્યારે માત્ર આર્થિક પરિસ્થિતિને નજરમાં રાખી ઔલાદથી બચવાનો હેતુ હોય અને હન્ફી મઝહબના સંશોધક ફૂકહા પણ એને સ્વીકારે છે.

મુલ્લા અલી કારી (રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ) વફાત હિજરી સન ૧૦૧૪,

હદીષના આ વાક્ય :

‘ઝાલિકલ વઅદલ ખફિય્યુ.’

(ભાવાર્થ :- ‘આ તો બાળકને ગુપતું કબરમાં દાટી દેવા સમાન છે.’)

નું અર્થઘટન કરતા લખે છે :

‘ઝાલિ-ક લા ચદુલ્લુ અલા હુરમતિલ અ-ઝ-લિ બલ ચદુલ્લુ અલા કરાહતિ’

એ ‘અઝલ’ (કારણ વિના વિર્યસ્ખલન) કરવાને હરામ નથી દર્શાવતું બલ્કે માત્ર કરાહતને દર્શાવે છે.

એનાથી માલૂમ થયું કે નિરોધ અને લૂપનો ઉપયોગ મકરૂહ છે, ખાસ કરીને ત્યારે જ્યારે કે એ માત્ર મઆશી (આર્થિક) પરેશાનીની ચિંતાના કારણે હોય. અબ્બત કોઈ ઉઝરની બિના પર હોય તો ઈજાઝત છે. દાખલા તરીકે :

- ગર્ભાધારણ થવાના કારણે ધાવણાં બાળકને (માતાના) દૂધથી મહરૂમ (વંચિત) થઈ જવાનો સંભવ હોય, અથવા
- ગર્ભાધારણ થવાથી સ્ત્રીની તંદુરસ્તીને મામૂલી કરતાં વધારે ખતરો હોય.

અને જ્યારે નિરોધનો ઉપયોગ કરે તો પણ પત્નીની મંજૂરી લઈ લેવી જોઈએ. કારણ કે આ પ્રમાણે કરવાથી તેણી એટલી લિંગગત માણી નથી શકતી જેટલી નિરોધ વગર.

(‘જદીદ ફિકહી મસાઈલ’ જિલ્દ ૧, પાનું ૧૦૭)

કૃત્રિમ લિંગ (શિશુ)નો ઉપયોગ અને તેનાથી ગુસલ વાજિબ થવાનો મસઅલો

કૃત્રિમ (બનાવટી) લિંગ (શિશુ) અર્થાત્ એવું સાધન જે લિંગ (શિશુ)ના સ્વરૂપમાં બનાવ્યામાં આવે છે અને તેનો ઉપયોગ કેટલીક ઔરતો પોતાની કામેચ્છા (વાસના) પૂરી કરવાના માટે કરે છે. તો શું એ જાઈઝ છે કે નથી ? અને એનાથી ગુસલ વાજિબ થશે કે નહિ ?

હઝરત મૌલાના મુફતી મફીરુદ્દીન સાહબ મુદજિલ્લુહૂના ફતવા પ્રમાણે એનો ઉપયોગ નાજાઈઝ જણાય છે. અલ્બત સખ્ત મજબૂરીમાં જવાઝ (જાઈઝ હોવા)ની ગુંજાઈશ થઈ શકે છે.

ગુસલ વાજિબ થવાની બાબતમાં કેટલીક વિગતો છે. જુઓ, ‘ઉમ્દતુલ ફિકહ’ (કિતાબ)માં હઝરત મૌલાના સય્યિદ મવ્વાર હુસૈન શાહ સાહબ (રહ.) લખે છે :

‘જે ચીઝ લાકડાં વગેરેમાંથી લિંગ (શિશુ)ની જેમ (આકારની) બનાવ્યામાં આવે છે (જેને બદકાર ઔરતો વાસના પૂરી કરવાના માટે ઉપયોગ કરે છે) એવી ચીઝોમાંથી કોઈ (ચીઝ)ને આગળ (ચોનિમાં) અથવા પાછળ (ગૂદા, મળમાર્ગમાં) દાખલ કરવાથી મુખ્તાર કોલની બિના પર (જ્યાં સુધી ઈન્જાલ અર્થાત્ વિર્યસ્ખલન ન થાય) ગુસલ વાજિબ નથી થતું.’

(‘ઉમ્દતુલ ફિકહ’-૧/૧૦૦)

વિવિધ મસાઈલ

હામિલા (ગર્ભવતી) બીવી સાથે સંભોગ

શરીરતમાં હામિલા (ગર્ભવતી) ઔરત સાથે સંભોગ વિશે કોઈ પ્રતિબંધ નથી. જ્યાં સુધી ઔરતને નુકસાન અને તકલીફ પહોંચવાનો ખતરો ન હોય, ત્યાં સુધી હમલ (ગર્ભ)ની હાલતમાં સંભોગ કરવો જાઈએ છે.

(‘ફતાવા આલમગીરી’-૧/૫૪૬, ‘બહરુરુઈફ’-૪/૧૦૬)

જુઓ !

‘કિફાયતુલ મુફતી’ - ૫/૨૩૪, ‘ફતાવા હક્કાનિયહ’-૪/૪૩૮, ‘નિઝામુલ ફતાવા’ - ૩/૧૬૦, ખંડ બીજો.

નાબાલિગ (સગીર) બીવી સાથે સંભોગ કરવો

સવાલ: શું પતિ પોતાની નાબાલિગ (સગીર) બીવી સાથે સંભોગ કરી શકે છે ?

જવાબ: બીવીના સાથે સંભોગ કરવા માટે ઉંમરની કોઈ ખાસ કેદ (શરત) નથી, બલ્કે જ્યારે પણ મન્કૂહા (પરિણતા)માં સહન શક્તિ પૈદા થાય અને તેને સંભોગ કરવાથી કોઈ બીમારીનો અંદેશો ન હોય, તો એવી હાલતમાં નાબાલિગ બીવી સાથે સંભોગ કરવામાં કોઈ વાંધો નથી. એનાથી વિરુદ્ધ જો બીવીની હાલત એવી હોય કે બાલિગ (પુખ્ત વયની) હોવા છતાં તેની તંદુરસ્તી સંભોગ કરવા લાયક ન હોય, બલ્કે સંભોગ કરવાથી રોગો (બીમારીઓ) પૈદા થવાનો ભય હોય, તો એવી હાલતમાં મન્કૂહા (પરિણતા) બાલિગ (પુખ્ત વયની) હોવા છતાં તેની સાથે સંભોગ કરવો જાઈએ નથી.

(‘ફતાવા હિન્દિયહ’-૧/૨૮, ‘બહરુરુઈફ’-૩/૧૨૦, ‘રદૂલ મુહતાર’-૨/૩૨૯, ૩૭૭, ‘ફતાવા હક્કાનિયહ’-૪/૪૩૯)

બીવી પાસે હસ્તમૈથુન કરાવી વિર્યસ્ખલન કરવું

સવાલ: જો બીવી હૈઝ (માસિક) અથવા નિકાસ (મસૂતિ પછી લોહી વહેવાના દિવસો) અથવા બીજી બીમારીઓના કારણે સંભોગ કરવા લાયક ન હોય, અને પતિને સંભોગની જરૂરત હોય તો તે બીવી પાસે હસ્તમૈથુન કરાવી વિર્યસ્ખલન કરી શકે છે કે નહિ ? જ્યારે એવી હાલતમાં હરામ કામથી બચવાનો સંભવ હોય.

જવાબ: મજકૂર ઉઝરના કારણે પોતાની બીવી પાસે હસ્તમૈથુન કરાવી વિર્યસ્ખલન કરવું જાઈઃ છે, નહિતર મકરૂહે તંગીદી છે.

(‘રદુલ મુહતાર’-૨/૧૦૯, ‘ખહરુરૈઈક’-૨/૨૭૨, ‘ફતાવા હિન્દિયહ’-૧/૨૦૩, ‘ફતાવા હક્કાનિયહ’-૪/૪૪૦)

બીવીનું નગ્ન શરીર જોવું

સવાલ: શું પતિ પોતાની બીવીનું નગ્ન શરીર સંભોગ વખતે અથવા એના સિવાય જોઈ શકે છે કે નહિ ?

જવાબ: કુર્આને કરીમના અંદાઝે બયાન (વર્ણન શૈલી) :-
“તેણીઓ (પત્નીઓ) તમારા માટે પોશાક (સમાન) છે, અને તમે તેણીઓ માટે પોશાક (સમાન) છો.”

(સૂરએ ‘બ-ક-રહ’ : ૧૮૭)

થી માલૂમ થાય છે કે પતિ-પત્નીની વચ્ચે નિકાહના સંબંધના કારણે પરદાની કૈફિયત બાકી નથી રહેતી. એટલા માટે પતિ-પત્નીએ એકબીજાના શરીર પર નજર નાંખવામાં કોઈ વાંધો નથી. જો કે ફૂફહાએ કિરામે (શરીરઅતના માનવંત તજજોએ) શર્મગાહ (ગુપ્તાંગ) પર નજર નાંખવાથી બચવાને બહેતર લખ્યું છે.

(‘ખહરુરૈઈક’-૮/૧૯૩, ‘ફતાવા હિન્દિયહ’-૫/૩૨૭, ‘ખદાઈઉસ્સનાઈઅ’-૫/૧૧૯, ‘ફતાવા હક્કાનિયહ’-૪/૪૪૦)

બીવીનું સંભોગ માટે ઇન્કાર કરવું સખ્ત ગુનોહ છે

હઝરત મૌલાના મુફતી કિફાયતુલ્લાહ સાહબ (રહ.) એક સવાલના જવાબમાં લખે છે કે :

જો કે પતિના માટે મુનાસિબ છે કે :

- પત્નીની તંદુરસ્તી, અને
- મોસમ (ઋતુ અર્થાત્ ઠંડી, ગરમી, વરસાદ વગેરે)ની તીવ્રતા,
- અને ગુસલના સમયનો લિહાઝ રાખે.

છતાં કોઈ સખ્ત મજબૂરી વગર બીવીએ સંભોગ માટે ઇન્કાર કરવું જાઈઝ નથી, જો હકીકતમાં ફજરની નમાઝથી પહેલાં ગુસલ કરવામાં શરઈ ઉઝર હોય, તો તેણી તયમ્મુમ કરીને નમાઝ પઢી શકતી હતી.

હદીષ શરીફમાં આવ્યું છે કે :

“ઔરત પતિની નારાઝગીમાં રાત ગુઝારે તો ફરિશ્તાઓ તેના પર લા'નત કરે છે.”

(‘બુખારી’-૨/૭૮૨)

મહર અદા કરવા વગર સંભોગ દુરસ્ત છે કે નહિ ?

હઝરત મૌલાના મુફતી નિઝામુદ્દીન સાહબ (રહ.) એક સવાલના જવાબમાં લખે છે કે :

“જો મહર એક સાથે અદા કરવાની શક્તિ ન હોય તો થોડી થોડી કરીને અદા કરે અને મહર અદા કરવા વગર પણ સુહબત (સંભોગ) કરવું ગુનાહ નથી. અને મહર અદા કરવા વગર પણ સુહબત (સંભોગ) દુરસ્ત છે.”

(‘નિઝામુલ ફતાવા’-૩/૧૬૦)

અલ્પત ઔરત મહર વગર સુહબત (સંભોગ)થી ઇન્કાર કરે તો ?

એનો જવાબ હવે પછીના ફતવામાં છે.

મહર વગર સંભોગથી ઇન્કાર કરવાનો ઔરતનો હક છે

સવાલ: રોકડી મહર વગર સંભોગ યોગ્ય છે કે નહિ ?

જવાબ: મહર રોકડી અદા કરવાથી પહેલાં ઔરતને હક્ક છે કે હમબિસ્તરી (સહશયન) અને ખલ્વત (એકાંતવાસ)થી ઇન્કાર કરી દે. પતિએ જબરદસ્તી કરવું જાઈઝ નથી. અને જો એક વખત ખલ્વત અથવા હમબિસ્તરીની ઇજાઝત આપી દીધી અને તે પછી ઇન્કાર કરી દે તો પણ ઈમામ સાહબ (રહ.)ના નઝદીક ઇન્કારનો હક ધરાવે છે. એટલે એવી સૂરતમાં પતિએ તેના પર જબરદસ્તી કરવા બાબતમાં (કુફલામાં) મતભેદ છે. ઈમામે આઝમ (રહ.)ની નઝદીક એવી સૂરતમાં જબરદસ્તી પણ હલાલ નથી.

અને (પત્નીને) ઇન્કારનો હક (હોવા)માં ઈમામ સાહબ (રહ.)ના મંતવ્ય પ્રમાણે ફતવો છે એટલે સંભોગના હરામ હોવામાં પણ (જે એની શાખા) છે, તેમનો જ મંતવ્ય મુઅતબર (વિશ્વાસપાત્ર) થશે.

(‘ઈમ્દાદુલ અહકામ’-૨/૩૮૨)

શું ઔરતનો મર્દ પર હક છે કે તે રાતે પોતાના બિસ્તર પર સૂવાડે ?

સવાલ: શું ઔરતનો મર્દ પર હક છે કે તે રાતે (પત્નીને) પોતાના બિસ્તર પર સૂવાડે? અથવા ફક્ત એક ઘરમાં (સૂવાડે)? અથવા કંઈ પણ જરૂરી નથી? બીજા ઘરમાં પણ રાખી

શકે છે? અને સંભોગનો હક અદા કરવા માટે કદી કદી પોતાની પાસે લાવવાથી તેણીનો હક અદા થઈ જશે?

ગરઝ રાતે સૂવામાં ઔરતનો હક કયાં સૂવું છે?

જવાબ: મરદના કિમ્મે ઔરતને પોતાના બિસ્તર ઉપર સૂવાડવું વાજિબ નથી.

આ વાજિબ છે કે રાતે તે જ ઘરમાં સૂવે જ્યાં ઔરત સૂવે છે. બલ્કે દિયાનતન (નૈતિક રીતે) આ વાજિબ છે કે ઔરતની પાસે જવામાં એટલું મોડું ન કરે, જેનાથી ઔરતના વિચારો ભ્રષ્ટ થવાનો ખતરો હોય.

અલબત્ત જો કોઈને બે બીવીઓ હોય અને તે એકના ઘરમાં સૂતો હોય તો તેના પર બીજીના ઘરે સૂવું પણ વાજિબ છે.

અને આ ત્યારે છે જ્યારે ઔરતને પતિના બહાર સૂવાથી વહશત (ગભરામણ) થતી ન હોય અને જો વહશત થતી હોય તો ફરી પાછો સવાલ પૂછવામાં આવે અને (તેમાં) એ પણ બતાવવામાં આવે કે વહશત દૂર કરવાની કોઈ સૂરત (રીત) થઈ શકે છે કે નહિ ?

(‘ઈમ્દાદુલ અહકામ’-૨/૩૮૧)

સંભોગ વખતે બાળકોને પલંગથી અલગ કરવાનો હુકમ

સવાલ: બીવી સાથે સંભોગ કરતી વખતે બાળકોને તે પલંગથી અલગ કરી દેવા જોઈએ કે નહિ ? એની શું અસલ છે?

જવાબ: જો બાળકો કંઈક સમજદાર થઈ ગયા હોય તો તેમનાથી છૂપી રીતે આ કામ (સંભોગ) કરવું જોઈએ. એ પલંગ પર અથવા બીજી જગ્યાએ ખસી જઈને. શરઈ હેશિયત માત્ર એટલી જ છે.

સમાપન

સુહાગરાતના સંક્ષિપ્ત શિષ્ટાચાર (૧)

(૧)

બીવીના બાલોને પકડીને દુઆ પઢવી

શબે મુફાફ (સુહાગ રાત, મધુરજની, Honey Moon)માં પહેલી મુલાકાત વખતે પત્નીને સલામ કરે અને તેણીની પાસે બેસીને તેણીની પેશાની (ના આગળના હિસ્સા)ના બાલોને પકડીને આ દુઆ પઢે :-

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَخَيْرِ مَا جَبَلْتَهَا عَلَیْهِ

وَاعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَیْهِ

(‘બુખારી’, ‘અબૂદાઉદ’, ‘ઇબ્ને માજહ’ વગેરે બ હવાલા ‘તોહફતુલ ઉરસ’ ઉર્દૂ પાનું ૧૫૮)

હે અલ્લાહ! હું આપથી એની ભલાઈ તથા એની આદતોની અને એના અખ્લાકની ભલાઈ માંગું છું અને એની ખૂરાઈથી તથા એના અખ્લાક અને એની આદતોની ખૂરાઈથી આપની પનાહ માંગું છું.

(૨)

બે રકઅત શુક્રાનાની નમાઝ પઢે

તે પછી બે રકઅત શુક્રાનાની નમાઝ પઢે.

પતિ આગળ ઉભો રહે અને પત્ની પાછળ ઉભી રહે.

(૧) ‘ફતાવા રહીમિયહ’ જિલ્દ ૮, પાનું ૩૮૦ તથા

‘દીની દસ્તરખાન’ જિલ્દ ૧, પાનું ૧૨૮ માંથી સાબાર.

નમાઝ બાદ ખેર અને બરકતની તેમજ મવદત (મૈત્રી) અને મુહબ્બતની દુઆ કરે.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્ઉદ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)થી રિવાયત છે કે :-

એક શખ્સ તેમની ખિદમતમાં આવ્યો. તેણે કહ્યું,

‘મેં એક કુંવારી કન્યાથી નિકાહ કર્યા છે. અને મને ૬૨ છે કે તેણી મને પસંદ ન કરે અને દુશ્મન હોવાની કલ્પના કરે.’

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્ઉદ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)એ ફરમાવ્યું,

“મુહબ્બત અલ્લાહના તરફથી છે અને દુશ્મની શૈતાનનું કામ છે. જ્યારે પત્ની તારા ઘરે આવે તો તેણીને કહે કે તારી પાછળ ઉભી રહીને બે રકઅત નમાઝ પઢે અને તું આ દુઆ પઢ :

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِيْ فِيْ اَهْلِيْ وَبَارِكْ لِاَهْلِيْ فِيْ، اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ مِنْهُمْ وَاَرْزُقْهُمْ مِنِّيْ، اَللّٰهُمَّ اجْمَعْ بَيْنَنَا اِذَا جَمَعْتَ فِيْ خَيْرٍ وَفَرِّقْ بَيْنَنَا اِذَا فَرَّقْتَ اِلَى خَيْرٍ

હે અલ્લાહ! મારા માટે મારા અહલ (ઘરવાળા)માં બરકત અતા ફરમાવ અને મારા અહલ (ઘરવાળા)ના માટે મારામાં બરકત અતા ફરમાવ!

હે અલ્લાહ! મને એનાથી અને એને મારાથી રોઝી અતા ફરમાવ!

હે અલ્લાહ! જ્યારે આપ અમને એક સ્થળે એકત્ર કરો તો ખેરની સાથે એકત્ર કરો, અને જ્યારે અલગ ફરમાવો તો ખેરની સાથે જુદા ફરમાવો. (૧)

(૧) ‘તબ્રાની’ (સનદે સહીહની સાથે) બ હવાલા

‘તોહફતુલ ઉરૂસ’ પાનું ૧૬૦

(૩)

પહેલી મુલાકાત વિશે કેટલીક ખાસ સુચનાઓ

- પહેલી મુલાકાત ઘણા નેક જઝબાત (શુભ ભાવના) સાથે અને સારી તમજાઓ (શુભેચ્છાઓ) સાથે થવી જોઈએ.
- પતિ લાગણી અને મુહુબ્બતથી વર્તન કરે.
- ધીરે ધીરે વાતચીત મારફતે તેણીને પરિચિત કરે.
- પોતાનો સિક્કો અને રોળ જમાવ્વાની ચિંતા ન કરે.
- થોડીક દીનની વાતો પણ કરે.
- વાત કરતાં કરતાં તેણીને પોતાના નજીક કરતો રહે યા પોતે તેનાથી નજીક થતો રહે.
- તેણીના ઉપર હાથ પણ ફેરવતો રહે.
- કદી-કદી આલિંગનમાં પણ લઈ લે.
- ધીમે-ધીમે હોઠ અને ગાલો પર ચુંબનો પણ કરતો રહે.
- ટૂંકમાં ખૂબ પ્યાર અને મુહુબ્બતથી ભાવવિભોર કરવા પછી સંભોગનો ઇરાદો કરે.
- તે પછી સંભોગના સર્વ શિષ્ટાચાર જે આ પુસ્તિકામાં દર્શાવ્યા છે, તે પ્રમાણે અમલ કરે.
- પતિ-પત્ની બન્ને એકબીજાના માટે અજનબી છે, એટલે પહેલી રાતે મુલાકાત વખતે એકદમ
 - પ્રાણીઓની જેવી સિફતો પ્રદર્શિત ન કરે.
 - ચુંબન, આલિંગન, મુલાઅબત (પ્રેમક્રિડા, હસીમઝાક) (૧)માં જરૂરત કરતાં વધારે ઉગ્રતા અને ઉતાવળથી કામ ન લે.

- સંભોગમાં પણ ઉતાવળ ન કરે, બલ્કે જે શિષ્ટાચાર દર્શાવ્યા છે, તેનું પાલન કરે.

ઇબ્નાઅલ્લાહ આ આદાબ (શિષ્ટાચાર) ખૂશગવાર મિંદગી ગુમારવા માટે સાચી પ્રસ્તાવના સાબિત થશે.

صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم

— સમાપ્ત —

યાદદાશત

અલ્લાહતઆલાએ ગુજરાતી અનુવાદ પૂર્ણ કરાવ્યો.
અહમ્મદુલિલ્લાહ.

અબ્દુલકાદિર ફાતીવાલા (વલસાડ)

ગુફિરલહુ

૧૮, જિલ્લાજી, ૧૪૨૦ હિ. મુતાબિક ૨૫, માર્ચ ૨૦૦૦ ઇ. (શનિવાર)

લેખકના બીજા અમુલ્ય પુસ્તકોની યાદી.....

૧. ઝિકરે સાલિહીન - ૩ ભાગ
૨. તોહફતુલ-તલબા શહે સફિનતુલ બુલગા
૩. રસાઈલે મર્ગુબ
૪. હવાશી મરગુબુલ-ફતાવા ભાગ-૧-૨
૫. ફતાવા રહિમીય્યહ એઅતેરાઝાત ઓર ઉન્કે જવાબાલ
૬. ફતાવા રહિમીય્યહ ઓર દલાઈલે અકલિય્યહ
૭. તાલીફાતે મર્ગુબ
૮. તોહફએ હરમ

